

UC-NRLF

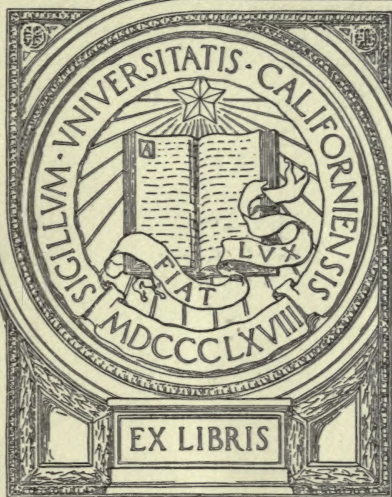

\$B 13 779

Library of
Benjamin Ide Wheeler

·FROM·THE·LIBRARY·OF·
Benjamin Ide Wheeler

EX LIBRIS

750
W585
P

PASSAGES FOR PRACTICE
IN
TRANSLATION AT SIGHT.

PART IV.—GREEK.

BY

JOHN WILLIAMS WHITE, PH.D. (HARV.),

PROFESSOR OF GREEK IN HARVARD UNIVERSITY.

“Lesen, viel lesen, sehr viel lesen, möglichst viel lesen.” — RITSCHL.

BOSTON, U.S.A.:
PUBLISHED BY GINN & COMPANY.

1889.

PREFACE.

THE Series of which this is the first volume to appear will be published in four Parts. Part I. will contain extracts from simple Attic prose writers, and Part II. extracts from Herodotus and Homer. These two volumes are designed for use in Schools, and will be adapted to the needs of boys preparing for admission to Harvard College. Part III. will contain one hundred and fifty extracts from Lysias, Demosthenes, Plato, Homer, Euripides and Aristophanes. Part IV. contains the same number of extracts from Demosthenes, Plato, Xenophon, Herodotus, Thucydides, Homer, Euripides, Sophocles, Aristophanes and Aeschylus. These two volumes are designed for use in Colleges, and present the authors from whose works passages are set each year at Harvard College, in the examinations for Second-Year Honors in Classics, for the purpose of testing the candidate's ability to translate Greek at sight. Elementary directions for reading at sight will be given in Parts I. and II., and Parts III. and IV. will contain in common a brief but more advanced discussion of the same subject. Each Part will be published also in a "Teachers' Edition," containing notes on the passages selected, to be dictated by teachers at their discretion to their classes. Teachers are referred to these editions for suggestions in regard to the best method of using the books and for brief bibliographical information.

The passages contained in the present volume are adapted to the use of Sophomores in Harvard College who are candidates for Second-Year Honors in Classics. The special examination for these Honors was first held in 1872. The special examination of Seniors for Final Honors in Classics was first held in 1871. A part of each of these examinations is the test of the candidate's facility in translating Greek and Latin at sight. The ability of candidates to meet this test has steadily improved since the examinations were instituted. Sophomores are now able, at the end of the year, when the examinations are held, to translate passages formerly given to Seniors. About one quarter of the extracts in this book are passages which have been set in previous years in the Final Honor examinations. About one third are passages which have been set in the Second-Year Honor examinations. The rest have been specially selected.

The phrase 'translation at sight' in the title of the volumes in this Series was chosen advisedly. The books are designed for use in the class-room, and it is intended that the teacher shall make translation the final test of the accuracy with which the student has read. But the processes of reading and translation should not be confused. It is the fatal defect of a method widely in vogue that the pupil translates in order to get the meaning, whereas he should get the meaning first by reading the passage as a Greek would have read it, so far as is possible, and translate afterwards only to show whether or not he has read correctly. The method outlined in the following Introduction requires the passage to be read without translating; and, if the passage is properly adapted to the pupil's stage of advancement, it will be found entirely practicable in the class-

room, where he is reading under the direction of the teacher, to avoid translation altogether while the passage is under discussion. Difficulties, of course, must be discussed, and facts may be stated and suggestions given by the teacher. When, however, the passage has been read in the manner outlined, and read repeatedly if necessary, translations into good, terse English should be made the final test of accuracy. Otherwise teacher and pupil will be alike uncertain as to results. We may confidently hope that the time will come when our pupils will not need to translate the easier Greek authors whom they are reading in large amounts, but will apprehend the thought rapidly, clearly and accurately, as did the Greek to whom it was originally addressed, without the intervention of a foreign tongue. But the ability to read any Greek author in this manner is acquired only by practice, and the possession of this ability should not be taken for granted too early. Only when repeated tests have proved conclusively that the pupil possesses it, may translation safely be omitted.

JOHN WILLIAMS WHITE.

HARVARD UNIVERSITY, August, 1889.

INTRODUCTION.

FRIEDRICH RITSCHL, one of the greatest scholars and teachers that this century has produced, used to urge upon the eager learners who gathered about him the golden precept quoted on the title-page of this book. He spoke from full experience and with deep conviction. From the height of his own achievements, he pointed out in these words the way to scholarship. The classical philologist, he said, must know the ancient languages thoroughly; and the only way in which to acquire this knowledge is to read these languages persistently.*

Teachers of the classics in this country have felt during the last twenty years a growing conviction that the ability to read with rapidity and ease is of prime necessity. The larger the teacher's personal experience, the more clearly he sees that, as on the one hand the Greek and Latin literatures are open only to those who can read the Greek and Latin languages with facility, so also the ability to read these languages in this man-

* "Immer bleibt die gründliche Kenntniss der alten Sprachen was den Philologen macht und vom blossen Antiquar oder Historiker der nach Uebersetzungen arbeitet, unterscheidet. 'Lesen, viel lesen, sehr viel lesen, möglichst viel lesen.'" Ribbeck's Biography of Ritschl, II. 278.

The fifth of the amusing but instructive "Zehngebote für classische Philologen," formulated by Lehrs and Ritschl when they were both old men, reads "*Du sollst lesen lernen!*" Ib. 450.

ner is the necessary condition to that study of ancient Greek and Roman life, in all its multitudinous aspects, which marks the scholar. Teachers have come to believe that, whether their pupils are to be simply cultivated men and women, or are to become profound classical scholars, their duty is to give them first a real command over the languages of the two great peoples whose civilization has so deeply impressed modern life.

We may sorely hamper ourselves by bad methods in reading. The function of the volumes in this series is to encourage and aid the use of a proper method. The passages here presented furnish the means for practice in reading and translation at sight. But the fundamental principle of the method employed in reading these passages should be applied to all the reading that the student does. The chief advantage of reading short extracts is that the reader is less likely to yield to the temptation that besets the classical student on all sides, from the very fulness of his apparatus, to avail himself of undue help. Our lexicons, notes, and translations should be a blessing. But they frequently prove to be a curse, enfeebling the memory and weakening the powers of observation and of independent judgment.

To state the principle briefly, the reader should depend upon himself. Whether his knowledge of Greek forms and idioms, of Greek words, and of the facts of ancient Greek life, be large or small, he should always first make honest use of his own resources. Then comes the legitimate and inevitable use of lexicon, notes, and manuals. Reading at sight does not imply the ability to read with perfect understanding at the first glance

the text of a work which we have never before seen. It means rather the power to read without aid. The process may be slow at first. The rate is not a matter of essential importance, and necessarily varies with different persons, and with the same person at different stages of his study. But it is of the greatest importance that the reader should tax his memory for knowledge once acquired, that his powers of observation should be alert, and that he should make up his own mind about points of difficulty.

The ease and rapidity with which we read Greek will depend on our command of the forms and idioms of the language, on our acquaintance with the meanings of Greek words, on our knowledge of ancient Greek life, and on the amount of practice which we have had. Persons who can profitably use the present book of extracts will long since have trained themselves in the elementary processes. A full statement, dealing mainly with forms, idioms, and vocabulary, of the principles by which those who are beginning the language should be guided will be made in the introduction to the first two books in the series; but these principles are so important as to demand brief consideration here also.

In order to read, we must have a trustworthy working knowledge of the grammar of the language. This is absolutely necessary, and there is no royal road to its acquisition. The first year's study of Greek is the hard year, even if our aim be, as it should be, the acquisition of purely practical knowledge. We must be able to recognize forms accurately at sight, and must have a clear understanding of Greek laws of construction. But such knowledge is a growth. If a form or idiom occurs in our

reading with which we are not acquainted, or if, as is more likely, a form or an idiom occurs which we once knew but have now forgotten, we must patiently turn to our grammars. But this resort to the grammar should not be had until our independent study of the passage has been completed. Then the new fact, or the forgotten fact, should be made a permanent possession against future as well as present needs.

In order to read, we must have also a knowledge of the meanings of Greek words. The acquisition of a vocabulary is necessarily a process of growth. The lexicon must be used constantly, especially in the first years of our reading, but it should never be resorted to until we have made every effort, depending solely on ourselves, to recall or arrive at the meaning of the word that eludes us. A stubborn effort of memory, with the aid of the context, will often restore to our recollection the apparently forgotten meanings of words. The meaning of new words we should endeavour to determine by analysis, that is, we should discover, if possible, the intermediate stems and ultimately the roots from which they are derived. In Greek the derived and compounded words largely outnumber the so-called root-words. Words naturally group themselves in families. To commit words to memory as separate units without regard to their relationship is sheer waste of time. To group them according to their genetic connexion greatly reduces the strain upon the memory. The mnemonic value of association on the lines of form and meaning, the two tests applied in etymologizing, is great. If, however, the meaning of a word cannot be recalled, or be determined by analysis, it should be inferred if possible from the context. When the indepen-

dent study of the passage has been completed, the lexicon should be diligently used and a list made of all words that have given difficulty. These, properly placed in the groups to which they genetically belong, should then be committed to memory.

But knowledge of forms and idioms, and of the meanings of words, however extensive, is not alone sufficient to enable us to read with true understanding. We must in addition have knowledge of Greek literary and political history, geography, biography, mythology, and antiquities. We must place ourselves as nearly as possible in the position of the ancient hearers or readers of the orators, historians, and poets of Greece whom we are reading. The larger this knowledge, the truer will be our comprehension of what they said and wrote; without this knowledge we shall in part fail to understand them, and in part fantastically distort the picture they give us by unconsciously using modern associations and ideas in explaining that ancient and in many respects alien civilization.

Whatever knowledge of this sort we possess we must apply. And we must make the utmost effort to recall facts once known. What we need, but do not possess, we must thoroughly acquire. We must have manuals within reach to which to refer. These we need no less than grammar and lexicon. Unfortunately trustworthy manuals in English on some of the subjects named, especially on antiquities, are as yet lacking.

We shall be assisted in reading the extracts in this book if we have some knowledge of the author, of his life, of the times in which he wrote, of the field of his literary activity, and of

his works. These facts can be learned from Jebb's *Primer of Greek Literature* (an excellent little book), Mahaffy's *History of Classical Greek Literature*, Müller and Donaldson's *History of the Literature of Ancient Greece*, or Collins's *Series of Ancient Classics for English Readers*. The dictionaries of biography and the political histories can also be drawn upon. If, moreover, in the analysis that precedes the passage, or in the designation of the work from which it is taken, there is a reference to an historical or mythological personage, to a place or people, or to an historical event, the dictionaries of biography, mythology, and geography, or the political histories should be consulted. These facts should be recalled or learnt before we begin to read. We should not deprive ourselves of the advantage of knowing the setting of the extract which we are about to undertake.

When our independent study of the extract according to the directions given below has been completed, certain matters may still be in doubt which will need investigation. For the facts of political history we may consult Smith's *Student's History of Greece*, or the histories of Grote, Curtius, or Abbott; for geography, Smith's *Dictionaries* or Kiepert's *Manual*, and Kiepert's *Ancient Atlas* or Johnston's *Classical Atlas*; for biography, Smith's *Dictionaries*; and for mythology, Smith's *Dictionaries*, Murray's *Manual of Mythology*, or Seemann's *Classical Mythology*; for antiquities, Smith's *Dictionaries* (not always trustworthy), Gow's *Companion to School Classics* (an excellent book), or Rich's *Dictionary* (well illustrated); and for special departments, Schoemann's *Antiquities of Greece* for political antiquities, and Guhl and Koner's *Life of the Greeks*

and Romans or Becker's *Charicles* for the antiquities of private life.*

When any person is sufficiently advanced in his Greek studies properly to undertake the reading of the passages collected in this book, he will have a good knowledge of Greek grammar, the command of an extensive vocabulary, and a considerable acquaintance with the facts of Greek life. Thus equipped he should make the independent study to which reference has above been repeatedly made according to the following directions. These directions are formulated from an extended experience. But when any person has reached this stage of advancement, he will have settled for himself many details in his mode of reading. The important thing for him to do is to read independently of extraneous aid. The reader, as has been said above, before he undertakes any passage should know the principal facts in the life of its author and the general character of the work from which it is taken, and should read carefully the analysis prefixed to the extract.

* The following is a list of small and inexpensive books which would serve the student fairly well as manuals to which to refer for the facts both of literary history and of the other subjects: —Jebb's *Primer of Greek Literature*, Appleton & Co., N.Y., 45 cts. (or Mahaffy's *History of Classical Greek Literature*, two vols., Harper & Bros., N.Y., \$4.00); Smith's *Student's History of Greece*, Harper & Bros., N.Y., \$1.25; Smith's *Student's Classical Dictionary of Biography, Mythology, and Geography*, Harper & Bros., N.Y., \$1.25; Johnston's *Classical Atlas*, Ginn & Company, Boston, \$2.00; Gow's *Companion to School Classics*, Macmillan & Co., N.Y., \$1.50; Smith's *School Dictionary of Greek and Roman Antiquities*, Harper & Bros., N.Y., \$1.00 (not always trustworthy). A valuable addition would be Guhl and Koner's *Life of the Greeks and Romans*, Appleton & Co., N.Y., \$2.00.

DIRECTIONS FOR READING AT SIGHT.

Read the passage aloud in the original, that is, without translating.

Repeat the reading, if the thought of the passage is not perfectly clear, dealing with the difficulties that arise sentence by sentence, without help from grammars or dictionaries.

Read the passage again rapidly, aloud, in the original.

In reading : —

Observe sharply the forms of words.

Determine the meaning of new words by analysis.

Determine the shade of meaning of any doubtful word from the context, starting from its fundamental idea.

Make the utmost effort of memory to recall facts in history, geography, biography, mythology, or antiquities, that have been previously learnt.

Follow the Greek order strictly in arriving at the thought.

We must read *aloud*. The appeal made to the ear in reading aloud is of great value, since it sharply defines words, phrases, and sentences. It is, moreover, an important aid in etymologizing. The underlying stems of a word are more quickly perceived when it is distinctly pronounced than when it is merely read silently. The rhythm of the sentence also is an important aid in determining its meaning. In reading enunciate distinctly.

The directions in italics must be followed in every reading. But if a second reading of the passage proves to be necessary, the application of the principles embodied in the directions will be more deliberate. This reading may be slow. The passage should now be dealt with sentence by sentence, and the

sentences that give difficulty should, if necessary, be read repeatedly. While reaching all conclusions that are certain in regard to the mutual relations of parts of the sentence and to the meanings of words, and while making special effort to recall clearly facts in history and the other subjects named above, suspend judgment on doubtful points until all the obtainable elements that are necessary to a decision have been recalled or discovered. If the means of decision are reached, the mind will settle doubtful cases in the order of their difficulty with great rapidity. An illegitimate inference drawn in the middle of a sentence will often prove a complete bar to arriving at its correct meaning. In determining the exact shade of meaning of a doubtful word, start from its fundamental idea, — which will commonly have a physical application, — and be guided by the context. Further, in striving to reach the thought of the sentence, do not painfully piece subject, verb, and modifiers together as if in a puzzle. This method, although still recommended in some manuals, is pernicious. If we are to learn to read with rapidity and ease, we must approach the thought precisely as the Greek reader or hearer did. We must, therefore, follow the Greek order strictly, and absolutely refuse to arrive at the thought in any other manner. Thus it will appeal to our mental consciousness as it did to that of the Greeks to whom it was originally addressed, and have in our minds exactly the development that it had in theirs, the words grouping themselves in phrases, and the phrases succeeding one another in natural order, until the thought is completely evolved.

A single reading of the passage may prove to be sufficient. But if a second more deliberate reading is found to be neces-

sary, it should be followed by a third rapid reading. The first reading reveals the thought of the passage more or less clearly, and shows the difficulties to be overcome. The second attempts the independent solution of these difficulties. If this is successful, the third furnishes a connected and continuous exposition of the thought, now completely comprehended. If the second reading is not successful, the third will be a final concentrated effort to master unaided the difficulties which prevent our perfect apprehension of the author's meaning. Now, when all has been done that can be done without aid, resort should be had, if necessary, to grammar, lexicon, and manuals.

PASSAGES FOR PRACTICE IN TRANSLATION AT SIGHT

DEMOSTHENES.

I.

The gravity of the times and your previous unwillingness to act demand from me plainness of speech.

‘Ο μὲν οὖν παρὼν καιρός, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἴπερ ποτέ, πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται· ἐγὼ δὲ οὐχ ὅ τι χρὴ περὶ τῶν παρόντων συμβουλευσαι χαλεπώτατον ἡγοῦμαι, ἀλλ’ ἐκεῖν’ ἀπορῶ, 5 τίνα χρὴ τρόπον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδα, τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν ἢ τῷ μὴ συνιέναι. ἀξιῶ δὲ ὑμᾶς, ἂν μετὰ παρ- 10 ρησίας ποιῶμαι τοὺς λόγους, ὑπομένειν, τοῦτο θεωροῦντας εἰ τὰ ληθῆ λέγω, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα τὰ λοιπὰ βελτίω γένηται· ὁρᾶτε γὰρ ὡς ἐκ τοῦ πρὸς χάριν δημηγορεῖν ἐνίους εἰς πᾶν προελήλυθε μοχθηρίας τὰ παρόντα.

2.

My father's foreign accent in no way proves, as you shall hear, that I am not a true Athenian.

Διαβεβλήκασι γάρ μου τὸν πατέρα ὡς ἐξένιζεν·
καὶ ὅτι μὲν ἄλους ὑπὸ τῶν πολεμίων ὑπὸ τὸν Δεκε-
λεικὸν πόλεμον καὶ πραθεὶς εἰς Λευκάδα Κλεάνδρῳ
περιτυχὼν τῷ ὑποκριτῇ πρὸς τοὺς οἰκείους ἐσώθη
5 δέυρο πολλοστῷ χρόνῳ, παραλελοίπασιν, ὥσπερ
δὲ δέον ἡμᾶς δι' ἐκείνας τὰς ἀτυχίας ἀπολέσθαι,
τὸ ξενίζειν αὐτοῦ κατηγορήκασιν. ἐγὼ δ' ἐξ αὐτῶν
τούτων μάλιστ' ἂν οἶμαι ὑμῖν ἐμαυτὸν Ἀθηναῖον
ὄντα ἐπιδείξειν. καὶ πρῶτον μὲν ὡς ἐάλω καὶ
10 ἐσώθη, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι, ἔπειθ' ὅτι ἀφι-
κόμενος τῆς οὐσίας παρὰ τῶν θείων τὸ μέρος μετέ-
λαβεν, εἶθ' ὅτι οὐτ' ἐν τοῖς δημόταις οὐτ' ἐν τοῖς
φράτορσιν οὐτ' ἄλλοθι οὐδαμοῦ τὸν ξενίζοντα οὐδεὶς
πώποτ' ἠτιάσατο ὡς εἴη ξένος. καὶ μοι λαβὲ τὰς
15 μαρτυρίας.

AGAINST EUBULIDES (Or. LVII.), §§ 18, 19.

3.

Queen Artemisia will not oppose your enterprise. Self-interest will induce her to favour you.

Ὅτι δ' οὐδ' ἂν ἐναντιωθῆναί μοι δοκεῖ τῇ πράξει
ταύτῃ νῦν Ἀρτεμισία τῆς πόλεως οὐσης ἐπὶ τῶν
πραγμάτων, μικρὰ ἀκούσαντες σκοπεῖτε εἴτ' ὀρθῶς

λογίζομαι ταῦτ' εἶτε μή. ἐγὼ νομίζω πράττοντος
 5 μὲν ἐν Αἰγύπτῳ πάνθ', ὡς ὥρμηκε, βασιλέως σφό-
 δρα ἂν Ἀρτεμισίαν πειραθῆναι περιποιῆσαι Ῥό-
 δον αὐτῷ, οὐ τῇ βασιλέως εὐνοίᾳ, ἀλλὰ τῷ βούλε-
 σθαι πλησίον αὐτῆς διατρίβοντος ἐκείνου μεγάλην
 εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτόν, ἢ ὡς οἰκειό-
 10 τατ' αὐτὴν ἀποδέχοιτο· πράττοντος δ' ὡς λέγεται,
 καὶ διημαρτηκότος οἷς ἐπεχείρησεν, ἡγείσθαι τὴν
 νῆσον ταύτην, ὅπερ ἔστω, ἄλλο μὲν οὐδὲν ἂν εἶναι
 βασιλεῖ χρησίμην ἐν τῷ παρόντι, τῆς δ' αὐτῆς
 ἀρχῆς ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μηδ' ὅτιοῦν παρακινεῖν.
 15 ὥστε μοι δοκεῖ μᾶλλον ἂν ὑμᾶς ἔχειν μὴ φανερώς
 αὐτῆς ἐνδούσης ἢ κείνον λαβεῖν βούλεσθαι.

LIBERTY OF THE RHODIANS (Or. xv.), § 11, 12.

4.

We must not be precipitate in declaring war, but we must seek for a just cause and prepare for the event.

Ἐγὼ νομίζω κοινὸν ἐχθρὸν ἀπάντων τῶν Ἑλλή-
 νων εἶναι βασιλέα, οὐ μὲν διὰ τοῦτο παραινέσαιμ'
 ἂν μόνοις τῶν ἄλλων ὑμῖν πόλεμον πρὸς αὐτὸν
 ἄρασθαι· οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας ὁρῶ κοι-
 5 νοὺς ἀλλήλοις ὄντας φίλους, ἀλλ' ἐνίους μᾶλλον
 ἐκείνῳ πιστεύοντας ἢ τισιν αὐτῶν. ἐκ δὲ τῶν
 τοιούτων νομίζω συμφέρειν ὑμῖν τὴν μὲν ἀρχὴν

τοῦ πολέμου ζητεῖν, ὅπως ἴσῃ καὶ δικαία γενή-
 σεται, παρασκευάζεσθαι δ' ἅ προσήκει πάντα,
 10 καὶ τοῦθ' ὑποκεῖσθαι. ἡγοῦμαι γάρ, ὦ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, τοὺς Ἑλληνας, εἰ μὲν ἐναργές τι γι-
 γνοίτο καὶ σαφές ὡς βασιλεὺς αὐτοῖς ἐπιχειρεῖ,
 καὶ συμμαχήσειν καὶ χάριν μεγάλην ἔξειν τοῖς
 πρὸ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτῶν ἐκείνους ἀμυνομένοις· εἰ
 15 δ' ἔτι ἀδήλου τούτου καθεστηκότος προαπεχθησό-
 μεθα ἡμεῖς, δέδια, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τούτοις
 μετ' ἐκείνου πολεμεῖν ἀναγκασθῶμεν ὑπὲρ ὧν προ-
 νοοῦμεθα.

ON THE SYMMORIES (Or. xiv.), §§ 3, 4.

5.

Aeschines does ill to make mention of Solon's statue at Sala-
 mis. Only compare his conduct with that of the renowned
 law-giver.

Τοῦτο μὲν τοῖνυν εἶπε τοῖς δικασταῖς καὶ ἐμιμή-
 σατο· ὁ δὲ τοῦ σχήματος ἦν τούτου πολλῶ τῇ
 πόλει λυσιτελέστερον, τὸ τὴν ψυχὴν τὴν Σόλωνος
 ἰδεῖν καὶ τὴν διάνοιαν, ταύτην οὐκ ἐμιμήσατο,
 5 ἀλλὰ πᾶν τοῦναντίον. ἐκείνος μὲν γε ἀφεστηκυίας
 Σαλαμῖνος Ἀθηναίων, καὶ θάνατον ζημίαν ψηφισα-
 μένων ἄν τις εἶπη κομίζεσθαι, τὸν ἴδιον κίνδυνον
 ὑποθεὶς ἐλεγεία ποιήσας ἦδε, καὶ τὴν μὲν χώραν
 ἔσωσε τῇ πόλει, τὴν δ' ὑπάρχουσαν αἰσχύνῃν

- 10 ἀπήλλαξεν· οὗτος δ', ἣν βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες ὑμετέραν ἔγνωσαν, Ἀμφίπολιν, ταύτην ἐξέδωκε καὶ ἀπέδοτο καὶ τῷ ταῦτα γράφοντι συνεῖπε Φιλοκράτει. ἄξιόν γε ἦν Σόλωνος αὐτῷ μεμνήσθαι. καὶ οὐ μόνον ἐνταῦθα ταῦτ' ἐποίη-
- 15 σεν, ἀλλ' ἐκείσε ἐλθὼν οὐδὲ τοῦνομα ἐφθέγγετο τῆς χώρας ὑπὲρ ἧς ἐπρέσβευεν. καὶ ταῦτα αὐτὸς ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς· μέμνησθε γὰρ δήπου λέγοντ' αὐτὸν ὅτι “περὶ Ἀμφιπόλεως εἶχον μὲν καὶ γὰρ λέγειν, ἵνα δ' ἐγγένηται Δημοσθένει περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, παρέλιπον.”

FALSE LEGATION (Or. xix.), §§ 252, 253.

6.

Midias did everything in his power to ruin the effectiveness of the chorus which I was about to bring forward.

- Τὴν γὰρ ἐσθῆτα τὴν ἱεράν (ἱεράν γὰρ ἔγωγε νομίζω πᾶσαν ὅσην ἂν τις ἔνεκα τῆς ἐορτῆς παρασκευάζεται, ἕως ἂν χρησθῇ) καὶ τοὺς στεφάνους τοὺς χρυσοῦς, οὓς ἐποίησάμην ἐγὼ κόσμον τῷ
- 5 χορῷ, ἐπεβούλευσεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διαφθεῖραί μοι νύκτωρ ἐλθὼν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ χρυσόχου. καὶ διέφθειρεν, οὐ μέντοι πᾶσάν γε· οὐ γὰρ ἐδυνήθη. καίτοι τοῦτό γ' οὐδεὶς πώποτε οὐδένα φησὶν ἀκηκοέναι τολμήσαντα οὐδὲ ποιήσαντα ἐν

10 τῇ πόλει. οὐκ ἀπέχρησε δ' αὐτῷ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ
 τὸν διδάσκαλον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διέφθειρέ μου
 τοῦ χοροῦ· καὶ εἰ μὴ Τηλεφάνης ὁ αὐλητῆς ἀνδρῶν
 βέλτιστος περὶ ἐμὲ τότε ἐγένετο, καὶ τὸ πρᾶγμ'
 αἰσθόμενος τὸν ἄνθρωπον ἀπελάσας αὐτὸς συγκρο-
 15 τεῖν καὶ διδάσκειν ᾤετο δεῖν τὸν χορόν, οὐδ' ἂν
 ἡγωνισάμεθα, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἀδίδακτος
 ἂν εἰσῆλθεν ὁ χορὸς καὶ πράγματ' αἰσχιστ' ἂν
 ἐπάθομεν. καὶ οὐδ' ἐνταῦθ' ἔστη τῆς ὕβρεως, ἀλλὰ
 τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν ὥστε τὸν ἐστεφανωμένον
 20 ἄρχοντα διέφθειρε.

AGAINST MIDIAS (OF. XXI.), §§ 16, 17.

7.

Compare the insolent conduct of Midias with that of the renowned Iphicrates under similar circumstances.

Πολλῶν τοίνυν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γεγενημένων
 ἐχθρῶν ἀλλήλοις, οὐ μόνον ἐξ ιδίων, ἀλλὰ καὶ ἐκ
 κοινῶν πραγμάτων, οὐδεὶς πώποτ' εἰς τοσοῦτ' ἀναι-
 δείας ἀφίκετο ὥστε τοιοῦτόν τι τολμῆσαι ποιεῖν.
 5 καίτοι φασὶν Ἰφικράτην ποτ' ἐκείνον Διοκλεῖ τῷ
 Πιτθεῖ τὰ μάλιστα ἐλθεῖν εἰς ἐχθραν, καὶ ἔτι πρὸς
 τούτῳ συμβῆναι Τισίαν τὸν Ἰφικράτους ἀδελφὸν
 ἀντιχορηγῆσαι τῷ Διοκλεῖ. ἀλλ' ὅμως πολλοὺς
 μὲν ἔχων φίλους Ἰφικράτης, πολλὰ δὲ χρήματα
 10 κεκτημένος, φρονῶν δ' ἐφ' ἑαυτῷ τηλικούτον ἡλίκον

εἰκὸς ἄνδρα καὶ δόξης καὶ τιμῶν τετυχηκότα ὦν
 ἐκείνος ἡξίωτο παρ' ὑμῶν, οὐκ ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν
 χρυσοχόων οἰκίας νύκτωρ, οὐδὲ κατερρήγνυε τὰ
 παρασκευαζόμενα ἱμάτια εἰς τὴν ἑορτήν, οὐδὲ διέ-
 15 φθειρε διδάσκαλον, οὐδὲ χορὸν μανθάνειν ἐκώλυνε,
 οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδὲν ὦν οὗτος διεπράττετο ἐποίει,
 ἀλλὰ τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν ἄλλων βουλήσει συγ-
 χωρῶν ἡνείχετο καὶ νικῶντα καὶ στεφανούμενον
 τὸν ἐχθρὸν ὀρώων, εἰκότως· ἐν ᾗ γὰρ αὐτὸς εὐδαί-
 20 μων ἦδαι γεγονὼς πολιτεία, ταύτῃ συγχωρεῖν τὰ
 τοιαῦτα ἡξίου.

AGAINST MIDIAS (Or. XXI.), §§ 62, 63.

8.

Let me relate how outrageously these men assaulted me,
 three against one, in the market-place.

Ὡς δ' ἀνεμίχθημεν, εἷς μὲν αὐτῶν, ἀγνώς τις,
 Φανοστράτῳ προσπίπτει καὶ κατεῖχεν ἐκείνον, Κό-
 νων δ' οὐτοσὶ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ Ἀνδρομένους
 υἱὸς ἐμοὶ περιπεσόντες τὸ μὲν πρῶτον ἐξέδυσαν,
 5 εἰθ' ὑποσκελίσαντες καὶ ράξαντες εἰς τὸν βόρβορον
 οὕτω διέθηκαν ἐναλλόμενοι καὶ ὑβρίζοντες ὥστε τὸ
 μὲν χεῖλος διακόψαι, τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλεί-
 σαι· οὕτω δὲ κακῶς ἔχοντα κατέλιπον ὥστε μήτε
 ἀναστῆναι μήτε φθέγξασθαι δύνασθαι. κείμενος
 10 δ' αὐτῶν ἤκουον πολλὰ καὶ δεινὰ λεγόντων. καὶ

τὰ μὲν ἄλλα καὶ βλασφημίαν ἔχει τινά, καὶ ὀνομά-
 ζειν ὀκνήσαιμ' ἂν ἐν ὑμῖν ἔνια, ὃ δὲ τῆς ὑβρεώς
 ἐστι τῆς τούτου σημείου καὶ τεκμήριον τοῦ πάν τὸ
 πρᾶγμα ὑπὸ τούτου γεγενῆσθαι, τοῦθ' ὑμῖν ἐρῶ.
 15 ἦδε γὰρ τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος τοὺς νενικη-
 κότας, οἱ δὲ κροτεῖν τοῖς ἀγκῶσιν αὐτὸν ἠξίου-
 ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐγὼ
 μὲν ἀπεκομίσθην ὑπὸ τῶν παρατυχόντων γυμνός,
 οὔτοι δ' ὥχοντο θοῖμάτιον λαβόντες μου. ὥς δ' ἐπὶ
 20 τὴν θύραν ἦλθον, κραυγὴ καὶ βοή τῆς μητρὸς καὶ
 τῶν θεραπαινίδων ἦν, καὶ μόγισ ποτὲ εἰς βαλανεῖον
 ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες ἔδειξαν τοῖς
 ἰατροῖς.

AGAINST CONON (Or. LIV.), §§ 8, 9.

9.

Recall the part which Aeschines played at the beginning,
 and be convinced that he has been corrupted.

Πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ κατηγορεῖν ἔχων ἔτι πρὸς
 τούτοις ἕτερα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐξ ὧν οὐκ ἔσθ'
 ὅστις ἂν οὐκ εἰκότως μισήσειεν αὐτόν, βούλομαι,
 πρὸ πάντων ὧν μέλλω λέγειν, μνημονεύοντας ὑμῶν
 5 οἷδ' ὅτι τοὺς πολλοὺς ὑπομνήσαι τίνα τάξιν ἑαυ-
 τὸν ἔταξεν Αἰσχίνης ἐν τῇ πολιτείᾳ τὸ πρῶτον
 καὶ τίνας λόγους κατὰ τοῦ Φιλίππου δημηγορεῖν
 ᾤετο δεῖν, ἢ εἰδῆθ' ὅτι τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ πεπραγμέ-

νοῖς καὶ δεδημηγορημένοις ἐν ἀρχῇ μάλιστα ἐξε-
 10 λεγχθήσεται δῶρα ἔχων. ἔστι τοῖνυν οὗτος ὁ πρῶ-
 τος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον, ὥς τότε δημη-
 γορῶν ἔφη, ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἑλλησι καὶ δια-
 φθείροντά τινας τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ προεστηκότων, καὶ
 ἔχων Ἰσχανδρον τὸν Νεοπτολέμου δευτεραγωνιστὴν
 15 προσιῶν μὲν τῇ βουλῇ, προσιῶν δὲ τῷ δήμῳ περὶ
 τούτων, καὶ πείσας ὑμᾶς πανταχοῖ πρέσβεις πέμ-
 ψαι τοὺς συνάξοντας δεῦρο τοὺς βουλευσομένους
 περὶ τοῦ πρὸς Φίλιππον πολέμου, καὶ ἀπαγγέλλων
 μετὰ ταύτῃ ἦκων ἐξ Ἀρκαδίας τοὺς καλοὺς ἐκείνους
 20 καὶ μακροὺς λόγους, οὓς ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Μεγάλῃ
 πόλει πρὸς Ἱερώνυμον τὸν ὑπὲρ Φιλίππου λέγοντα
 ὑπὲρ ὑμῶν ἔφη δεδημηγορηκέναι, καὶ διεξιὼν ἡλίκᾳ
 τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, οὐχὶ τὰς ἰδίας ἀδικοῦσι μόνον
 πατρίδας οἱ δωροδοκοῦντες καὶ χρήματα λαμβά-
 25 νοντες παρὰ Φιλίππου.

FALSE LEGATION (Or. xix.), §§ 9-11.

10.

How new laws are made in Epizephyrian Locri.

Βούλομαι δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐν Λοκροῖς
 ὥς νομοθετοῦσι διηγῆσασθαι· οὐδὲν γὰρ χείρους
 ἔσεσθε παράδειγμά τι ἀκηκοότες, ἄλλως τε καὶ ὃ
 πόλις εὐνομουμένη χρήται. ἐκεῖ γὰρ οὕτως οἶον-

5 ται δειν τοῖς πάλαι κειμένοις χρήσθαι νόμοις καὶ
 τὰ πάτρια περιστέλλειν καὶ μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις
 μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικησάντων νομοθε-
 τεῖσθαι, ὥστ' εἰάν τις βούληται νόμον καινὸν τιθέ-
 ναι, ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ, καὶ
 10 εἰάν μὲν δόξῃ καλὸς καὶ χρήσιμος εἶναι ὁ νόμος, ζῇ
 ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέρχεται, εἰ δὲ μή, τέθνηκεν ἐπι-
 σπασθέντος τοῦ βρόχου. καὶ γάρ τοι καινοὺς
 μὲν οὐ τολμῶσι τίθεσθαι, τοῖς δὲ πάλαι κειμέ-
 νοις ἀκριβῶς χρῶνται. ἐν πολλοῖς δὲ πάνυ ἔτεσι,
 15 ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰς λέγεται παρ' αὐτοῖς νόμος
 καινὸς τεθῆναι. ὄντος γὰρ αὐτόθι νόμου, εἰάν τις
 ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυ-
 τοῦ, καὶ οὐ χρημάτων τιμήσεως οὐδεμιᾶς, ἀπειλή-
 σαί τις λέγεται ἐχθρὸς ἐχθρῷ ἕνα ἔχοντι ὀφθαλμὸν
 20 ὅτι αὐτοῦ ἐκκόψει τοῦτον τὸν ἕνα. γενομένης δὲ
 ταύτης τῆς ἀπειλῆς χαλεπῶς ἐνεγκὼν ὁ ἑτερόφθαλ-
 μος, καὶ ἡγούμενος ἀβίωτον αὐτῷ εἶναι τὸν βίον
 τοῦτο παθόντι, λέγεται τολμῆσαι νόμον εἰσενεγ-
 κεῖν, εἰάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἄμφω
 25 ἀντεκκόψαι παρασχεῖν, ἵνα τῇ ἴσῃ συμφορᾷ ἀμφό-
 τεροι χρῶνται. καὶ τοῦτον μόνον λέγονται Λοκροὶ
 θέσθαι τὸν νόμον ἐν πλέον ἢ διακοσίοις ἔτεσι.

PLATO.

II.

Crito ventures to admonish Socrates.

ΚΡΙΤΩΝ. Καὶ μήν, ὦ Σώκρατες, φιλήκοος μὲν
 ἔγωγε καὶ ἡδέως ἂν τι μανθάνοιμι, κινδυνεύω μὲν-
 τοι καὶ γὰρ εἶς εἶναι τῶν οὐχ ὁμοίων Εὐθυδήμῳ, ἀλλ'
 ἐκείνων, ὧν δὴ καὶ σὺ ἔλεγες, τῶν ἡδιον ἂν ἐξε-
 5 λεγχομένων ὑπὸ τῶν τοιούτων λόγων ἢ ἐξελεγχόν-
 των. ἀτὰρ γελοῖον μὲν μοι δοκεῖ εἶναι τὸ νουθετεῖν
 σε, ὅμως δέ, ἄ γ' ἤκουον, ἐθέλω σοι ἀπαγγεῖλαι.
 τῶν ἀφ' ὑμῶν ἀπιόντων ἴσθ' ὅτι προσελθὼν τίς
 μοι περιπατοῦντι, ἀνὴρ οἰόμενος πάννυ εἶναι σοφός,
 10 τούτων τις τῶν περὶ τοὺς λόγους τοὺς εἰς τὰ δικα-
 στήρια δεινῶν, ὦ Κρίτων, ἔφη, οὐδὲν ἀκροᾷ τῶνδε
 τῶν σοφῶν; Οὐ μὰ τὸν Δία, ἦν δ' ἐγώ· οὐ γὰρ
 οἷός τ' ἦ προσσταὺς κατακούειν ὑπὸ τοῦ ὄχλου.
 Καὶ μήν, ἔφη, ἀξιὸν γ' ἦν ἀκούσαι. Τί δέ; ἦν δ'
 15 ἐγώ. Ἵνα ἤκουσας ἀνδρῶν διαλεγομένων, οἳ νῦν
 σοφώτατοί εἰσι τῶν περὶ τοὺς τοιούτους λόγους.

12.

Euthyphro defines piety as the science of prayer and sacrifice to the gods.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ. Καὶ ὀλίγον σοι πρότερον εἶπον, ὦ Σώκρατες, ὅτι πλείονος ἔργου ἐστὶν ἀκριβῶς ταῦτα πάντα ὥς ἔχει μαθεῖν· τόδε μέντοι σοι ἀπλῶς λέγω, ὅτι ἐὰν μὲν κεχαρισμένα τις ἐπίστη-
 5 ται τοῖς θεοῖς λέγειν τε καὶ πράττειν εὐχόμενός τε καὶ θύων, ταῦτ' ἔστι τὰ ὅσια, καὶ σφῶζι τὰ τοιαῦτα τοὺς τε ἰδίους οἴκους καὶ τὰ κοινὰ τῶν πόλεων· τὰ δ' ἐναντία τῶν κεχαρισμένων ἀσεβή, ἃ δὲ καὶ ἀνατρέπει ἅπαντα καὶ ἀπόλλυσιν.

10 ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Ἡ πολὺ μοι διὰ βραχυτέρων, ὦ Εὐθύφρων, εἰ ἐβούλου, εἶπες ἂν τὸ κεφάλαιον ὧν ἡρώτων. ἀλλὰ γὰρ οὐ πρόθυμός με εἶ διδάξαι· δηλὸς εἶ. καὶ γὰρ νῦν ἐπειδὴ ἐπ' αὐτῷ ἦσθα, ἀπετράπου· ὃ εἰ ἀπεκρίνω, ἱκανῶς ἂν ἤδη παρὰ
 15 σοῦ τὴν ὁσιότητα ἐμεμαθήκη. νῦν δέ—ἀνάγκη γὰρ τὸν ἐρῶντα τῷ ἐρωμένῳ ἀκολουθεῖν, ὅπῃ ἂν ἐκείνος ὑπάγῃ· τί δὲ αὖ λέγεις τὸ ὅσιον εἶναι καὶ τὴν ὁσιότητα; οὐχὶ ἐπιστήμην τινὰ τοῦ θύειν τε καὶ εὐχεσθαι;

20 ΕΥΘ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ θύειν δωρεῖσθαι ἐστὶ τοῖς θεοῖς, τὸ δ' εὐχεσθαι αἰτεῖν τοὺς θεούς;

13.

The inventions ascribed to Theuth, a famous old god of Egypt, including especially that of the art of letters.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Ἦκουσα τοίνυν περὶ Ναύκρατιν
 τῆς Αἰγύπτου γενέσθαι τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινα
 θεῶν, οὗ καὶ τὸ ὄρνεον τὸ ἱερόν, ὃ δὴ καλοῦσιν
 Ἴβιν· αὐτῷ δὲ ὄνομα τῷ δαίμονι εἶναι Θεύθ. τοῦ-
 5 του δὲ πρῶτον ἀριθμὸν τε καὶ λογισμὸν εὐρεῖν καὶ
 γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν, ἔτι δὲ πεττείας τε
 καὶ κυβείας, καὶ δὴ καὶ γράμματα· βασιλέως δ'
 αὐτὸς τότε ὄντος Αἰγύπτου ὅλης Θαμοῦ περὶ τὴν
 μεγάλην πόλιν τοῦ ἄνω τόπου, ἣν οἱ Ἕλληνες
 10 Αἰγυπτίας Θήβας καλοῦσι, καὶ τὸν θεὸν Ἀμμωνα,
 παρὰ τοῦτον ἔλθων ὁ Θεὺς τὰς τέχνας ἐπέδειξε,
 καὶ ἔφη δεῖν διαδοθῆναι τοῖς ἄλλοις Αἰγυπτίοις.
 ὁ δὲ ἤρετο, ἥντινα ἐκάστη ἔχοι ὠφέλειαν, διεξιόν-
 τος δέ, ὃ τι καλῶς ἢ μὴ καλῶς δοκοῖ λέγειν, τὸ
 15 μὲν ἔψεγε, τὸ δ' ἐπῆναι. πολλὰ μὲν δὴ περὶ ἐκά-
 στης τῆς τέχνης ἐπ' ἀμφότερα Θαμοῦν τῷ Θεῷ λέ-
 γεται ἀποφῆναι, ἃ λόγος πολὺς ἂν εἴη διελθεῖν·
 ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς γράμμασιν ἦν, τοῦτο δέ, ὃ
 βασιλεῦ, τὸ μάθημα, ἔφη ὁ Θεὺς, σοφωτέρους
 20 Αἰγυπτίους καὶ μνημονικωτέρους παρέξει· μνήμης
 τε γὰρ καὶ σοφίας φάρμακον εὐρέθη.

14.

As men generally do not at once concede matters in doubt, so in this strange discussion about laws must we allow ourselves time.

- ΑΘΗΝΑΙΟΣ. Πᾶς που νέος, μὴ ὅτι πρεσβύτης, ἰδὼν ἂν ἡ καὶ ἀκούσας ὅτιοῦν τῶν ἐκτόπων καὶ μηδαμῇ πω ξυνήθων οὐκ ἂν ποτέ που τὸ ἀπορηθὲν περὶ αὐτῶν συγχωρήσειεν ἐπιδραμὼν οὕτως εὐθύς, 5 στὰς δ' ἂν καθάπερ ἐν τριόδῳ γενόμενος καὶ μὴ σφόδρα κατειδὼς ὁδόν, εἴτε μόνος εἴτε μετ' ἄλλων τύχοι πορευόμενος, ἀνέροιτ' ἂν αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους τὸ ἀπορούμενον, καὶ οὐκ ἂν πρότερον ὁρμήσειε, πρὶν πη βεβαιώσασθαι τὴν σκέψιν τῆς πορείας, 10 ὅπῃ ποτὲ φέρει. καὶ δὴ καὶ τὸ παρὸν ἡμῖν ὡσαύτως ποιητέον· ἀτόπου γὰρ τὰ νῦν ἐμπεπτωκότος λόγου περὶ νόμων, ἀνάγκη που σκέψιν πᾶσαν ποιήσασθαι καὶ μὴ ῥαδίως οὕτω περὶ τοσούτων τηλικούτους ὄντας φάναι, δισχυριζομένους ἐν τῷ παρα- 15 χρῆμά τι σαφὲς ἂν εἰπεῖν ἔχειν.

ΚΛΕΙΝΙΑΣ. Ἀληθέστατα λέγεις.

- ΑΘ. Οὐκοῦν τούτῳ μὲν χρόνον δώσομεν, βεβαιώσομεν δὲ τότε αὐτό, ὅποταν σκεψώμεθα ἱκανῶς· ἵνα δὲ μὴ τὴν ἐπομένην τάξιν τοῖς νόμοις τοῖς 20 νῦν ἡμῖν παροῦσι διαπεράνασθαι κωλυθῶμεν μάτην, ἴωμεν πρὸς τὸ τέλος αὐτῶν. τάχα γὰρ ἴσως,

εἰ θεὸς ἐθέλοι, κὰν ἡ διέξοδος αὕτη ὅλη σχοῦσα τέλος ἱκανῶς ἂν μηνύσειε καὶ τὸ νῦν διαπορούμενον.

LAWS, VII. 799 c-e.

15.

Laches declares that he has but one feeling, or possibly two feelings, about discussions.

ΛΑΧΗΣ. Ἀπλοῦν τό γ' ἐμόν, ὦ Νικία, περὶ λόγων ἐστίν· εἰ δὲ βούλει, οὐχ ἀπλοῦν, ἀλλὰ διπλοῦν. καὶ γὰρ ἂν δόξαιμί τῳ φιλόλογος εἶναι καὶ αὖ μισόλογος. ὅταν μὲν γὰρ ἀκούω ἀνδρὸς
 5 περὶ ἀρετῆς διαλεγομένου ἢ περὶ τινος σοφίας ὡς ἀληθῶς ὄντος ἀνδρὸς καὶ ἀξίου τῶν λόγων ὧν λέγει, χαίρω ὑπερφυῶς, θεώμενος ἅμα τόν τε λέγοντα καὶ τὰ λεγόμενα ὅτι πρέποντα ἀλλήλοις καὶ ἀρμόττοντά ἐστι· καὶ κομιδῇ μοι δοκεῖ μουσικὸς
 10 ὁ τοιοῦτος εἶναι, ἀρμονίαν καλλίστην ἡρμოსμένους οὐ λύραν οὐδὲ παιδιᾶς ὄργανα, ἀλλὰ τῷ ὄντι ζῆν ἡρμოსμένους αὐτὸς αὐτοῦ τὸν βίον σύμφωνον τοῖς λόγοις πρὸς τὰ ἔργα, ἀτεχνῶς δωριστὶ ἀλλ' οὐκ ἰαστί, οἶομαι δὲ οὐδὲ φρυγιστὶ οὐδὲ λυδιστί, ἀλλ'
 15 ἥπερ μόνη Ἑλληνικὴ ἐστὶν ἀρμονία. ὁ μὲν οὖν τοιοῦτος χαίρειν με ποιεῖ φθεγγόμενος καὶ δοκεῖν ὁτῶ οὖν φιλόλογον εἶναι· οὕτω σφόδρα ἀποδέχομαι παρ' αὐτοῦ τὰ λεγόμενα· ὁ δὲ τάναντία τούτου

πράττων λυπεῖ με, ὅσω ἂν δοκῇ ἄμεινον λέγειν,
 20 τοσούτῳ μᾶλλον, καὶ ποιεῖ αὖ δοκεῖν εἶναι μισό-
 λογον. Σωκράτους δ' ἐγὼ τῶν μὲν λόγων οὐκ
 ἔμπειρός εἰμι, ἀλλὰ πρότερον, ὥς ἔοικε, τῶν ἔργων
 ἐπειράθην, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν εὖρον ἄξιον ὄντα λόγων
 καλῶν καὶ πάσης παρρησίας.

LACHES, 188 c-e.

16.

The soul, which in her own pure thought deals with the unchangeable, only when using the senses descends into the region of change.

Οὐκοῦν καὶ τόδε πάλαι ἐλέγομεν, ὅτι ἡ ψυχὴ,
 ὅταν μὲν τῷ σώματι προσχρῆται εἰς τὸ σκοπεῖν τι
 ἢ διὰ τοῦ ὁρᾶν ἢ διὰ τοῦ ἀκούειν ἢ δι' ἄλλης τινὸς
 αἰσθήσεως — τοῦτο γάρ ἐστι τὸ διὰ τοῦ σώματος,
 5 τὸ δι' αἰσθήσεως σκοπεῖν τι, — τότε μὲν ἔλκεται
 ὑπὸ τοῦ σώματος εἰς τὰ οὐδέποτε κατὰ ταῦτα
 ἔχοντα, καὶ αὐτὴ πλανᾶται καὶ ταράττεται καὶ
 ἰλιγγιᾷ ὥσπερ μεθύουσα, ἅτε τοιούτων ἐφαπτο-
 μένη; Πάνυ γε. Ὅταν δέ γε αὐτὴ καθ' αὐτὴν
 10 σκοπῇ, ἐκείσε οἷχεται εἰς τὸ καθαρὸν τε καὶ αἰεὶ ὄν
 καὶ ἀθάνατον καὶ ὠσαύτως ἔχον, καὶ ὥς συγγενὴς
 οὔσα αὐτοῦ αἰεὶ μετ' ἐκείνου τε γίγνεται, ὅταν περ
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν γένηται καὶ ἐξῇ αὐτῇ, καὶ πέπαν-
 ταί τε τοῦ πλάνου καὶ περὶ ἐκεῖνα αἰεὶ κατὰ ταῦτα

15 ὡσαύτως ἔχει, ἅτε τοιούτων ἐφαπτομένη· καὶ τοῦτο αὐτῆς τὸ πάθημα φρόνησις κέκληται; Παντάπα-
 σιν, ἔφη, καλῶς καὶ ἀληθῆ λέγεις, ὦ Σώκρατες.
 Ποτέρῳ οὖν αὖ σοι δοκεῖ τῷ εἶδει καὶ ἐκ τῶν ἔμ-
 προσθεν καὶ ἐκ τῶν νῦν λεγομένων ψυχῇ ὁμοιότερον
 20 εἶναι καὶ ξυγγενέστερον; Πᾶς ἂν ἔμοιγε δοκεῖ, ἦ
 δ' ὅς, ξυγχωρῆσαι, ὦ Σώκρατες, ἐκ ταύτης τῆς
 μεθόδου, καὶ ὁ δυσμαθέστατος, ὅτι ὅλῳ καὶ παντὶ
 ὁμοιότερόν ἐστι ψυχῇ τῷ αἰὲ ὡσαύτως ἔχοντι μᾶλ-
 λον ἢ τῷ μῆ. Τί δὲ τὸ σῶμα; Τῷ ἐτέρῳ.

PHAEDO, 79 c-e.

17.

The creation of mortal beings, and the equipment of each with its proper powers.

Ἦν γάρ ποτε χρόνος, ὅτε θεοὶ μὲν ἦσαν, θνητὰ
 δὲ γένη οὐκ ἦν. ἐπειδὴ δὲ καὶ τούτοις χρόνος
 ἦλθεν εἰμαρμένως γενέσεως, τυποῦσιν αὐτὰ θεοὶ
 γῆς ἔνδον ἐκ γῆς καὶ πυρὸς μίζαντες καὶ τῶν ὅσα
 5 πυρὶ καὶ γῇ κεράννυται. ἐπειδὴ δ' ἄγειν αὐτὰ
 πρὸς φῶς ἔμελλον, προσέταξαν Προμηθεὶ καὶ Ἐπι-
 μηθεὶ κοσμήσαι τε καὶ νεῖμαι δυνάμεις ἐκάστοις
 ὥς πρέπει. Προμηθεῖα δὲ παραιτεῖται Ἐπιμηθεὺς
 αὐτὸς νεῖμαι, νείμαντος δ' ἐμοῦ, ἔφη, ἐπίσκεψαι·
 10 καὶ οὕτω πείσας νέμει. νέμων δὲ τοῖς μὲν ἰσχὺν

ἄνευ τάχους προσήπτε, τοὺς δ' ἀσθενεστέρους τά-
 χει ἐκόσμει· τοὺς δὲ ὥπλιζε, τοῖς δ' ἄοπλον διδούς
 φύσιν ἄλλην τιν' αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο δύναμιν εἰς
 σωτηρίαν. ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν σμικρότητι ἤμπισχε,
 15 πτηνὸν φυγὴν ἢ κατάγειον οἴκησιν ἔνεμεν· ἃ δὲ
 ἠῦξε μεγέθει, τῷδε αὐτῷ αὐτὰ ἔσωζε· καὶ τᾶλλα
 οὕτως ἐπανισῶν ἔνεμε. ταῦτα δὲ ἐμηχανᾶτο εὐλά-
 βειαν ἔχων μὴ τι γένος ἀῖστωθείη· ἐπειδὴ δὲ αὐ-
 τοῖς ἀλληλοφθοριῶν διαφυγὰς ἐπήρκεσε, πρὸς τὰς
 20 ἐκ Διὸς ὥρας εὐμάρειαν ἐμηχανᾶτο ἀμφιεννὺς αὐτὰ
 πυκναῖς τε θριξὶ καὶ στερεοῖς δέρμασιν, ἱκανοῖς
 μὲν ἀμῦναι χειμῶνα, δυνατοῖς δὲ καὶ καύματά, καὶ
 εἰς εὐνὰς ἰοῦσιν ὅπως ὑπάρχουσι τὰ αὐτὰ ταῦτα
 στρωμνὴ οἰκεία τε καὶ αὐτοφυῆς ἐκάστω· καὶ ὑπὸ
 25 ποδῶν τὰ μὲν ὀπλαῖς, τὰ δὲ ὄννξι καὶ δέρμασι
 στερεοῖς καὶ ἀναίμοις.

PROTAGORAS, 320 c-321 c.

18.

The true nature of the art of rhetoric.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Οὐκοῦν καὶ περὶ τὰς ἄλλας ἀπά-
 σας τέχνας ὡσαύτως ἔχει ὁ ῥήτωρ καὶ ἡ ῥητορική·
 αὐτὰ μὲν τὰ πράγματα οὐδὲν δεῖ αὐτὴν εἰδέναι
 ὅπως ἔχει, μηχανὴν δέ τινα πειθοῦς εὐρηκέναι,
 5 ὥστε φαίνεσθαι τοῖς οὐκ εἰδόσι μᾶλλον εἰδέναι
 τῶν εἰδόντων.

ΓΟΡΓΙΑΣ. Οὐκοῦν πολλή ραστώνη, ὃ Σώκρατες, γίγνεται, μὴ μαθόντα τὰς ἄλλας τέχνας, ἀλλὰ μίαν ταύτην, μηδὲν ἐλαττοῦσθαι τῶν δημι-
 10 ουργῶν;

ΣΩ. Εἰ μὲν ἐλαττοῦται ἢ μὴ ἐλαττοῦται ὁ ῥήτωρ τῶν ἄλλων διὰ τὸ οὕτως ἔχειν, αὐτίκα ἐπισκεψόμεθα, εἴαν τι ἡμῶν πρὸς λόγον ᾗ· νῦν δὲ τόδε πρότερον σκεψόμεθα, ἄρα τυγχάνει περὶ τὸ δίκαιον
 15 καὶ τὸ ἄδικον καὶ τὸ αἰσχροὺν καὶ τὸ καλὸν καὶ ἄγαθόν καὶ κακὸν οὕτως ἔχων ὁ ῥητορικὸς ὥς περὶ τὸ ὑγιεινὸν καὶ περὶ τὰ ἄλλα ὧν αἱ ἄλλαι τέχναι, αὐτὰ μὲν οὐκ εἰδώς, τί ἄγαθόν ἢ τί κακὸν ἐστὶν ἢ τί καλὸν ἢ τί αἰσχροὺν ἢ δίκαιον ἢ ἄδικον, πειθὼ δὲ
 20 περὶ αὐτῶν μεμηχανημένος, ὥστε δοκεῖν εἰδέναι οὐκ εἰδὼς ἐν οὐκ εἰδόσι μᾶλλον τοῦ εἰδότος; ἢ ἀνάγκη εἰδέναι, καὶ δεῖ προεπιστάμενον ταῦτα ἀφικέσθαι παρὰ σὲ τὸν μέλλοντα μαθήσεσθαι τὴν ῥητορικὴν; εἰ δὲ μή, σὺ ὁ τῆς ῥητορικῆς
 25 διδάσκαλος τούτων μὲν οὐδὲν διδάξεις τὸν ἀφικνούμενον — οὐ γὰρ σὸν ἔργον — ποιήσεις δ' ἐν τοῖς πολλοῖς δοκεῖν εἰδέναι αὐτὸν τὰ τοιαῦτα οὐκ εἰδότα καὶ δοκεῖν ἄγαθὸν εἶναι οὐκ ὄντα;

19.

Love, if a god, cannot be evil; and Socrates, having committed the error of calling him evil, must have a purification.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Τί οὖν; τὸν Ἔρωτα οὐκ Ἀφροδίτης καὶ θεὸν τινα ἡγεί;

ΦΑΙΔΡΟΣ. Λέγεταιί γε δή.

ΣΩ. Οὐ τι ὑπὸ γε Λυσίου, οὐδὲ ὑπὸ τοῦ σοῦ
 5 λόγου, ὃς διὰ τοῦ ἐμοῦ στόματος καταφαρμακευθέντος ὑπὸ σοῦ ἐλέχθη. εἰ δ' ἔστιν, ὥσπερ οὖν ἔστι, θεὸς ἢ τι θεῖον ὃ Ἔρως, οὐδὲν ἂν κακὸν εἶη· τὼ δὲ λόγῳ τὼ νῦν δὴ περὶ αὐτοῦ εἰπέτην ὡς τοιούτου ὄντος. ταύτῃ τε οὖν ἡμαρτανέτην περὶ τὸν
 10 Ἔρωτα, ἔτι τε ἡ εὐήθεια αὐτοῖν πάνυ ἀστεία, τὸ μηδὲν ὑγιὲς λέγοντε μηδὲ ἀληθὲς σεμνύνεσθαι ὥς τι ὄντε, εἰ ἄρα ἀνθρωπίσκους τινὰς ἐξαπατήσαντε εὐδοκιμήσετεν ἐν αὐτοῖς. ἐμοὶ μὲν οὖν, ὦ φίλε, καθήρασθαι ἀνάγκη· ἔστι δὲ τοῖς ἀμαρτάνουσι
 15 περὶ μυθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὅμηρος μὲν οὐκ ᾔσθετο, Σησίχορος δέ. τῶν γὰρ ὁμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης κακηγορίαν οὐκ ἠγνόησεν ὥσπερ Ὅμηρος, ἀλλ' ἄτε μουσικὸς ὢν ἔγνω τὴν αἰτίαν, καὶ ποιεῖ εὐθὺς
 20 οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος,
 οὐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις, οὐδ' ἵκεο Πέργαμα Τροίας·

καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινοιδίαν
 παραχρήμα ἀνέβλεψεν. ἐγὼ οὖν σοφώτερος ἐκεί-
 νων γενήσομαι κατ' αὐτό γε τοῦτο· πρὶν γάρ τι
 25 παθεῖν διὰ τὴν τοῦ Ἔρωτος κακηγορίαν πειράσομαι
 αὐτῷ ἀποδοῦναι τὴν παλινοιδίαν, γυμνῇ τῇ κεφαλῇ,
 καὶ οὐχ ὥσπερ τότε ὑπ' αἰσχύνης ἐγκεκαλυμμένος.

PHAEDRUS, 242 d-243 b.

20.

Virtue is neither natural nor acquired, but comes by the gift
 of God to the virtuous.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Οὐκοῦν, ὦ Μένων, ἄξιον τούτους
 θεῖους καλεῖν τοὺς ἄνδρας, οἵτινες νοῦν μὴ ἔχοντες
 πολλὰ καὶ μεγάλα κατορθοῦσιν ὧν πράττουσι καὶ
 λέγουσιν ;

5 ΜΕΝΩΝ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ὅρθῳς ἄρ' ἂν καλοῖμεν θεῖους τε, οὓς νῦν
 δὴ ἐλέγομεν χρησμοδοὺς καὶ μάντις καὶ τοὺς
 ποιητικούς ἅπαντας· καὶ τοὺς πολιτικούς οὐχ
 ἥκιστα τούτων φαῖμεν ἂν θεῖους τε εἶναι καὶ ἐνθου-
 10 σιάζειν, ἐπίπνους ὄντας καὶ κατεχομένους ἐκ τοῦ
 θεοῦ, ὅταν κατορθῶσι λέγοντες πολλὰ καὶ μεγάλα
 πράγματα, μηδὲν εἰδότες ὧν λέγουσιν.

ΜΕΝ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ αἱ γε γυναῖκες δήπου, ὦ Μένων, τοὺς

15 ἀγαθοὺς ἀνδρας θεῖους καλοῦσι · καὶ οἱ Λάκωνες
 ὅταν τινὰ ἐγκωμιάζωσιν ἀγαθὸν ἀνδρα, θεῖος ἀνὴρ,
 φασίν, οὗτος.

MEN. Καὶ φαίνονταιί γε, ὦ Σώκρατες, ὀρθῶς
 λέγειν. καίτοι ἴσως Ἄνυτος ὅδε σοι ἄχθεται
 20 λέγοντι.

ΣΩ. Οὐδὲν μέλει ἔμοιγε. τούτῳ μὲν, ὦ Μέ-
 νων, καὶ αὐθις διαλεξόμεθα · εἰ δὲ νῦν ἡμεῖς ἐν
 παντὶ τῷ λόγῳ τούτῳ καλῶς ἐζητήσαμεν τε καὶ
 ἐλέγομεν, ἀρετὴ ἂν εἴη οὔτε φύσει οὔτε διδακτόν,
 25 ἀλλὰ θεία μοίρα παραγιγνομένη ἄνευ νοῦ, οἷς ἂν
 παραγίγνηται, εἰ μή τις εἴη τοιοῦτος τῶν πολιτικῶν
 ἀνδρῶν, οἷος καὶ ἄλλον ποιῆσαι πολιτικόν. εἰ δὲ
 εἴη, σχεδὸν ἂν τι οὗτος λέγοιτο τοιοῦτος ἐν τοῖς
 ζῶσιν, οἷον ἔφη Ὀμηρος ἐν τοῖς τεθνεῶσι τὸν Τει-
 30 ρεσίαν εἶναι, λέγων περὶ αὐτοῦ, ὅτι οἷος πέπνυται
 τῶν ἐν Ἄιδου, αἱ δὲ σκιαὶ αἴσσουσιν.

XENOPHON.

21.

Cyrus relates how he once decided a case in dispute wrongly, and got from his teacher first a beating and then instruction.

Παῖς μέγας μικρὸν ἔχων χιτῶνα παῖδα μικρὸν μέγαν ἔχοντα χιτῶνα ἐκδύσας αὐτὸν τὸν μὲν ἑαυτοῦ ἐκείνον ἡμφίεσε, τὸν δ' ἐκείνου αὐτὸς ἐνέδν. ἐγὼ οὖν τούτοις δικάζων ἔγνων βέλτιον
 5 εἶναι ἀμφοτέροις τὸν ἀρμόττοντα ἑκάτερον χιτῶνα ἔχειν. ἐν τούτῳ αὖ με ἔπαισεν ὁ διδάσκαλος, λέξας ὅτι ὁπότε μὲν τοῦ ἀρμόττοντος εἶην κριτής, οὕτω δέοι ποιεῖν, ὁπότε δὲ κρίναι δέοι ποτέρου ὁ χιτῶν εἶη, τοῦτ' ἔφη σκεπτέον εἶναι τίς κτήσις
 10 δίκαια ἐστί, πότερα τὸν βία ἀφελόμενον ἔχειν ἢ τὸν ποιησάμενον ἢ πριάμενον κεκτῆσθαι. ἐπεὶ δ', ἔφη, τὸ μὲν νόμιμον δίκαιον εἶναι, τὸ δ' ἄνομον βίαιον, σὺν τῷ νόμῳ ἐκέλευεν αἰετὶ τὸν δικαστὴν τὴν ψῆφον τίθεσθαι. οὕτως ἐγὼ σοι, ὦ μήτερ, τά
 15 γε δίκαια παντάπασιν ἤδη ἀκριβῶ· ἦν δέ τι ἄρα προσδέωμαι, ὁ πάππος με, ἔφη, οὗτος ἐπιδιδάξει.

22.

Socrates rallies a young man who has made a study of the duties of the office of general.

Ἐπεὶ δὲ μεμαθηκὼς ἦκε, προσέπαιζεν αὐτῷ λέγων· Οὐ δοκεῖ ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ Ὅμηρος τὸν Ἀγαμέμνονα γεραρὸν ἔφη εἶναι, οὕτω καὶ ὁδε στρατηγεῖν μαθὼν γεραρώτερος φαίνεσθαι; καὶ
 5 γὰρ ὥσπερ ὁ κιθαρίζειν μαθὼν, καὶ ἐὰν μὴ κιθαρίζῃ, κιθαριστὴς ἐστὶ, καὶ ὁ μαθὼν ἰᾶσθαι, καὶ μὴ ἰατρεύῃ, ὅμως ἰατρός ἐστίν, οὕτω καὶ ὁδε ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου διατελεῖ στρατηγὸς ὢν, καὶ μὴδεὶς αὐτὸν ελθται· ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὔτε στρατηγὸς
 10 οὔτε ἰατρός ἐστίν, οὔδ' ἐὰν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἰρεθῇ. ἀτάρ, ἔφη, ἵνα καὶ ἡμῶν τις ἢ ταξιαρχῇ ἢ λοχαγῇ σοι, ἐπιστημονέστεροι τῶν πολεμικῶν ὦμεν, λέξον ἡμῖν πόθεν ἥρξατό σε διδάσκειν τὴν στρατηγίαν. καὶ ὅς· Ἐκ τοῦ αὐτοῦ, ἔφη, εἰς ὅπερ
 15 καὶ ἐτελεύτα· τὰ γὰρ τακτικὰ ἐμέ γε καὶ ἄλλο οὐδὲν ἐδίδαξεν.

MEMORABILIA, iii. i. 4, 5.

23.

Peace the necessary condition of the prosperity of Athens.

Εἰ δέ τινες οὕτω γινώσκουσιν ὥς ἐὰν ἡ πόλις εἰρήνην ἄγουσα διατελῇ, ἀδυνατωτέρα τε καὶ ἀδοξοτέρα καὶ ἡττον ὀνομαστὴ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἔσται,

καὶ οὗτοί γε ὥς ἐμῇ δόξῃ παραλόγως σκοποῦσιν.
 5 εὐδαιμονέσταται μὲν γὰρ δήπου πόλεις λέγονται αἱ
 ἂν πλείστον χρόνον ἐν εἰρήνῃ διατελῶσι· πασῶν δὲ
 πόλεων Ἀθῆναι μάλιστα πεφύκασιν ἐν εἰρήνῃ αὔξε-
 σθαι. τίνες γὰρ ἡσυχίαν ἀγούσης τῆς πόλεως οὐ
 προσδέονται ἂν αὐτῆς ἀρξάμενοι ἀπὸ ναυκλήρων
 10 καὶ ἐμπόρων ; οὐχ οἱ πολῦσιτοι, οὐχ οἱ πολύοινοι,
 οὐχ οἱ ἡδύοινοι, τί δὲ οἱ πολυέλαιοι, τί δὲ οἱ πολυ-
 πρόβατοι, οἱ δὲ γνώμη καὶ ἀργυρίῳ δυνάμενοι χρη-
 ματίζεσθαι, καὶ μὴν χειροτέχναι τε καὶ σοφισταὶ
 καὶ φιλόσοφοι, οἱ δὲ ποιηταί, οἱ δὲ τὰ τούτων μετα-
 15 χειριζόμενοι, οἱ δὲ ἀξιοθεάτων ἢ ἀξιακούστων ἱερῶν
 ἢ ὁσίων ἐπιθυμοῦντες, ἀλλὰ μὴν καὶ οἱ δεόμενοι
 πολλὰ ταχὺ ἀποδίδοσθαι ἢ πρίασθαι, ποῦ τούτων
 μᾶλλον ἂν τύχοιεν ἢ Ἀθήνησιν ;

DE VECTIGALIBUS, 5. 2-4.

24.

The winning ways of the boy Cyrus, and his great love for his grandfather.

Τοιαῦτα μὲν δὴ πολλὰ ἐλάλει ὁ Κῦρος· τέλος
 δὲ ἡ μὲν μήτηρ ἀπῆλθε, Κῦρος δὲ κατέμενε καὶ
 αὐτοῦ ἐτρέφετο. καὶ ταχὺ μὲν τοῖς ἡλικιώταις
 συνεκέκρατο ὥστε οἰκείως διακεῖσθαι, ταχὺ δὲ
 5 τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτητο, προσιὼν καὶ ἔνδη-

λος ὦν ὅτι ἡσπάζετο αὐτῶν τοὺς υἱεῖς, ὥστε εἴ τι
 τοῦ βασιλέως δέοιντο, τοὺς παῖδας ἐκέλευον τοῦ
 Κύρου δεῖσθαι διαπράξασθαι σφισιν. ὁ δὲ Κῦρος,
 εἰ δέοιντο αὐτοῦ οἱ παῖδες, διὰ τὴν φιλανθρωπίαν
 10 καὶ φιλοτιμίαν περὶ παντὸς ἐποιεῖτο διαπράττε-
 σθαι. καὶ ὁ Ἀστυάγης ὅ τι δέοιτο αὐτοῦ ὁ Κῦρος
 οὐδὲν ἐδύνατο ἀντέχειν μὴ οὐ χαρίζεσθαι. καὶ
 γὰρ ἀσθενήσαντος αὐτοῦ οὐδέποτε ἀπέλειπε τὸν
 πάππον οὐδὲ κλάων ποτὲ ἐπαύετο, ἀλλὰ δῆλος ἦν
 15 πᾶσιν ὅτι ὑπερέφοβεῖτο μή οἱ ὁ πάππος ἀποθάνῃ.
 καὶ γὰρ ἐκ νυκτὸς εἴ τινος δέοιτο Ἀστυάγης, πρῶ-
 τος ἡσθάνετο Κῦρος καὶ πάντων ἀοκνότατα ἀνε-
 πήδα ὑπηρετήσων ὅ τι οἴοιτο χαριεῖσθαι, ὥστε
 παντάπασιν ἀνεκτέσαστο τὸν Ἀστυάγην.

CYROPAEDIA, i. 4. 1, 2.

25.

Description of a well-ordered ship.

Καλλίστην δέ ποτε καὶ ἀκριβεστάτην ἔδοξα
 σκευῶν τάξιν ἰδεῖν, ᾧ Σώκρατες, εἰσβὰς ἐπὶ θεάν
 εἰς τὸ μέγα πλοῖον τὸ Φοινικικόν. πλείστα γὰρ
 σκευή ἐν σμικροτάτῳ ἀγγεῖῳ διακεχωρισμένα ἔθεα-
 5 σάμην. διὰ πολλῶν μὲν γὰρ δῆπον, ἔφη, ξυλίνων
 σκευῶν καὶ πλεκτῶν ὀρμίζεται ναῦς καὶ ἀνάγεται,
 διὰ πολλῶν δὲ τῶν κρεμαστῶν καλουμένων πλεί,

πολλοῖς δὲ μηχανήμασιν ἀνθρώπλισται πρὸς τὰ
 πολέμια πλοῖα, πολλὰ δὲ ὄπλα τοῖς ἀνδράσι συμ-
 10 περιάγει, πάντα δὲ σκευὴ ὅσοισπερ ἐν οἰκίᾳ χρῶν-
 ται ἄνθρωποι τῇ συσσιτίᾳ ἐκάστη κομίζει· γέμει
 δὲ παρὰ πάντα φορτίων ὅσα ναύκληρος κέρδους
 ἔνεκα ἄγεται. καὶ ὅσα λέγω, ἔφη, ἐγώ, πάντα οὐκ
 ἐν πολλῷ τινι μείζονι χώρᾳ ἔκειτο ἢ ἐν δεκακλίνῳ
 15 στέγῃ συμμέτρῳ. καὶ οὕτω κείμενα ἕκαστα κατε-
 νόησα ὥς οὔτε ἄλληλα ἐμποδίζει οὔτε μαστευτοῦ
 δεῖται οὔτε ἀσυσκεύαστά ἐστιν οὔτε δυσλύτως ἔχει,
 ὥστε διατριβὴν παρέχειν, ὅταν τῷ ταχὺ δέῃ χρῆ-
 σθαι.

OECONOMICUS, 8. 11-13.

26.

The difference between the princely and the private station.

Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἀφίκετό ποτε πρὸς Ἱέρωνα
 τὸν τύραννον. σχολῆς δὲ γενομένης ἀμφοῖν εἶπεν
 ὁ Σιμωνίδης, Ἄρ' ἂν μοι ἐθελήσῃς, ὦ Ἱέρων, διη-
 γήσασθαι ἃ εἰκὸς εἰδέναι σε βέλτιον ἐμοῦ; Καὶ
 5 ποῖα ταῦτ' ἐστίν, ἔφη ὁ Ἱέρων, ὅποια δὴ ἐγὼ βέλ-
 τιον ἂν εἰδείην σοῦ οὕτως ὄντος σοφοῦ ἀνδρός;
 Οἶδά σε, ἔφη, ἐγὼ καὶ ἰδιώτην γεγεννημένον καὶ νῦν
 τύραννον ὄντα· εἰκὸς οὖν ἀμφοτέρων πεπειραμένον
 καὶ εἰδέναι σε μᾶλλον ἐμοῦ πῇ διαφέρει ὁ τυραννι-

- 10 κός τε καὶ ὁ ἰδιωτικὸς βίος εἰς εὐφροσύνας τε καὶ
 λύπας ἀνθρώποις. Τί οὖν, ἔφη ὁ Ἰέρων, οὐχὶ καὶ
 σύ, ἐπεὶ νῦν γε ἔτι ἰδιώτης εἶ, ὑπέμνησάς με τὰ ἐν
 τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ ; οὕτω γὰρ ἂν σοι οἶμαι μάλιστα
 ἐγὼ δύνασθαι δηλοῦν τὰ διαφέροντα ἐν ἑκατέρῳ.
 15 οὕτω δὴ ὁ Σιμωνίδης εἶπε, Τοὺς μὲν δὴ ἰδιώτας
 ἔγωγε, ὦ Ἰέρων, δοκῶ μοι καταμεμαθηκέναι διὰ
 μὲν τῶν ὀφθαλμῶν ὁράμασιν ἡδομένους τε καὶ
 ἀχθομένους, διὰ δὲ τῶν ὠτων ἀκούσμασι, διὰ δὲ
 τῶν ῥινῶν ὀσμαῖς, διὰ δὲ τοῦ στόματος σίτοις τε
 20 καὶ ποτοῖς.

HIERO, I. 1-4.

27.

Socrates exhorts his son to filial piety.

- Εἴτα τούτων μὲν ἐπιμέλεσθαι παρσκευάσαι,
 τὴν δὲ μητέρα τὴν πάντων μάλιστα σε φιλοῦσαν
 οὐκ οἶει δεῖν θεραπεύειν ; οὐκ οἶσθ' ὅτι καὶ ἡ
 πόλις ἄλλης μὲν ἀχαριστίας οὐδεμιᾶς ἐπιμέλεται
 5 οὐδὲ δικάζει, ἀλλὰ περιορᾷ τοὺς εὖ πεπονθότας
 χάριν οὐκ ἀποδιδόντας, ἐὰν δέ τις γονέας μὴ θερα-
 पेύῃ, τούτῳ δίκην τε ἐπιτίθῃσι καὶ ἀποδοκιμά-
 ζουσα οὐκ ἐᾷ ἄρχειν τοῦτοιοι, ὥς οὔτε ἂν τὰ ἱερὰ
 εὐσεβῶς θυόμενα ὑπὲρ τῆς πόλεως τούτου θύοντος
 10 οὔτε ἄλλο καλῶς καὶ δικαίως οὐδὲν ἂν τούτου πρά-

ξαντος ; καὶ νῆ Δία εἰάν τις τῶν γονέων τελευτη-
 σάντων τοὺς τάφους μὴ κοσμήῃ, καὶ τοῦτο ἐξετάζει
 ἡ πόλις ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων δοκιμασίαις. σὺ
 οὖν, ὦ παῖ, εἰάν σωφρονῇς, τοὺς μὲν θεοὺς παραι-
 15 τήσει συγγνώμονάς σοι εἶναι, εἴ τι παρημέληκας
 τῆς μητρός, μή σε καὶ οὗτοι νομίσαντες ἀχάριστον
 εἶναι οὐκ ἐθέλωσιν εὖ ποιεῖν, τοὺς δὲ ἀνθρώπους
 φυλάξει μή σε αἰσθόμενοι τῶν γονέων ἀμε-
 λοῦντα πάντες ἀτιμάσωσιν, εἴτα ἐν ἐρημίᾳ φίλων
 20 ἀναφανῇς· εἰ γάρ σε ὑπολάβοιεν πρὸς τοὺς γονέας
 ἀχάριστον εἶναι, οὐδεὶς ἂν νομίσειεν εὖ σε ποιήσας
 χάριν ἀπολήψεσθαι.

MEMORABILIA, ii. 2. 13, 14.

28.

Speech of Procles: The naval superiority of the Athenians.

Ἄλλὰ μὲν τάς γε τέχνας τὰς περὶ ταῦτα πάσας
 οἰκείας ἔχετε. καὶ μὲν ἐμπειρία γε πολὺ προέχετε
 τῶν ἄλλων περὶ τὰ ναυτικά· ὁ γὰρ βίος τοῖς πλεί-
 στοῖς ὑμῶν ἀπὸ τῆς θαλάττης· ὥστε τῶν ἰδίων
 5 ἐπιμελόμενοι ἅμα καὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἀγώνων
 ἐμπειροὶ γίγνεσθε. ἔτι δὲ καὶ τόδε· οὐδαμῶθεν
 ἂν τριήρεις πλείους ἀθρόαι ἐκπλεύσειαν ἢ παρ'
 ὑμῶν. ἔστι δὲ τοῦτο οὐκ ἐλάχιστον πρὸς ἡγεμο-
 νίαν· πρὸς γὰρ τὸ πρῶτον ἰσχυρὸν γενόμενον

- 10 ἥδιστα πάντες συλλέγονται. ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν
θεῶν δέδοται ὑμῖν εὐτυχεῖν ἐν τούτῳ· πλείστους
γὰρ καὶ μεγίστους ἀγῶνας ἡγωνισμένοι κατὰ θά-
λατταν ἐλάχιστα μὲν ἀποτετυχήκατε, πλείστα δὲ
κατωρθώκατε. εἰκὸς οὖν καὶ τοὺς συμμαχοὺς μεθ’
15 ὑμῶν ἂν ἥδιστα τούτου τοῦ κινδύνου μετέχειν. ὥς
δὲ δὴ καὶ ἀναγκαία καὶ προσήκουσα ὑμῖν αὕτη ἡ
ἐπιμέλεια ἐκ τῶνδε ἐνθυμήθητε. Λακεδαιμόνιοι
ὑμῖν ἐπολέμουν ποτὲ πολλὰ ἔτη, καὶ κρατοῦντες
τῆς χώρας οὐδὲν προύκοπτον εἰς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς.
20 ἐπεὶ δ’ ὁ θεὸς ἔδωκε ποτε αὐτοῖς κατὰ θάλατταν
ἐπικρατῆσαι, εὐθὺς ὑπ’ ἐκείνοις παντελῶς ἐγένεσθε.
οὐκοῦν εὐδηλον ἐν τούτοις ἐστὶν ὅτι ἐκ τῆς θαλάτ-
της ἅπαντα ὑμῖν ἤρτηται ἡ σωτηρία.

HELLENICA, vii. 1. 4-6.

29.

Philip, a professional jester, fails to be amusing.

- Φίλιππος δ’ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν
εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι ὅστις τε εἷη καὶ
διότι κατάγεσθαι βούλοιτο· συνεσκευασμένος δὲ
παρεῖναι ἔφη πάντα τὰ ἐπιτήδεια ὥστε δειπνεῖν
5 τὰλλότρια, καὶ τὸν παῖδα δὲ ἔφη πάννυ πιέζεσθαι
διὰ τε τὸ φέρειν μῆδέν καὶ διὰ τὸ ἀνάριστον εἶναι.
ὁ οὖν Καλλίας ἀκούσας ταῦτα εἶπεν, Ἄλλὰ μέντοι,

ὦ ἄνδρες, αἰσχρὸν στέγης γε φθονῆσαι· εἰσίτω
οὖν. καὶ ἅμα ἀπέβλεψεν εἰς τὸν Αὐτόλυκον, δῆλον
10 ὅτι ἐπισκοπῶν τί ἐκείνῳ δόξειε τὸ σκῶμμα εἶναι.
ὁ δὲ στὰς ἐπὶ τῷ ἀνδρῶνι ἔνθα τὸ δεῖπνον ἦν εἶπεν,
ᾧ ὅτι μὲν γελωτοποιός εἰμι ἵστε πάντες· ἤκω δὲ
προθύμως νομίσας γελοιότερον εἶναι τὸ ἄκκλητον ἢ
τὸ κεκλημένον ἔλθειν ἐπὶ τὸ δεῖπνον. Κατακλίνου
15 τοίνυν, ἔφη ὁ Καλλίας. καὶ γὰρ οἱ παρόντες σπου-
δῆς μὲν, ὥς ὁρᾷς, μεστοί, γέλωτος δὲ ἴσως ἐνδεέ-
στεροι. δειπνούντων δὲ αὐτῶν ὁ Φίλιππος γελοῖόν
τι εὐθὺς ἐπεχείρει λέγειν, ἵνα δὴ ἐπιτελοίῃ ὧν περ
ἔνεκα ἐκαλεῖτο ἐκάστοτε ἐπὶ τὰ δεῖπνα. ὥς δ' οὐκ
20 ἐκίνησε γέλωτα, τότε μὲν ἄχθεσθεῖς φανερὸς ἐγέ-
νετο. αὐθις δ' ὀλίγον ὕστερον ἄλλο τι γελοῖον
ἐβούλετο λέγειν. ὥς δὲ οὐδὲ τότε ἐγέλασαν ἐπ'
αὐτῷ, ἐν τῷ μεταξὺ παυσάμενος τοῦ δεῖπνου συγ-
καλυψάμενος κατέκειτο.

SYMPOSIUM, I. 11-14.

30.

The patriotism of King Agesilaus, his obedience to law, and his fatherly care for his subjects.

Ὡς γε μὴν φιλόπολις ἦν καθ' ἑν μὲν ἕκαστον
μακρὸν ἂν εἴη γράφειν· οἶομαι γὰρ οὐδὲν εἶναι τῶν
πεπραγμένων αὐτῷ ὃ τι οὐκ εἰς τοῦτο συντείνει. ὥς
δ' ἐν βραχεὶ εἰπεῖν, ἅπαντες ἐπιστάμεθα ὅτι Ἀγη-

5 σίλαος, ὅπου ᾤετο τὴν πατρίδα τι ὠφελήσειν, οὐ
 πόνων ὑφίετο, οὐ κινδύνων ἀφίστατο, οὐ χρημάτων
 ἐφείδετο, οὐ σῶμα, οὐ γῆρας προῦφασίζετο, ἀλλὰ
 καὶ βασιλέως ἀγαθοῦ τοῦτο ἔργον ἐνόμιζε τὸ τοὺς
 ἀρχομένους ὡς πλείστα ἀγαθὰ ποιεῖν. ἐν τοῖς μεγί-
 10 στοις δὲ ὠφελήμασι τῆς πατρίδος καὶ τότε ἐγὼ
 τίθημι αὐτοῦ ὅτι δυνατώτατος ὢν ἐν τῇ πόλει φανε-
 ρὸς ἦν μάλιστα τοῖς νόμοις λατρεύων. τίς γὰρ ἂν
 ἠθέλησεν ἀπειθεῖν ὁρῶν τὸν βασιλέα πειθόμενον ;
 τίς δ' ἂν ἡγούμενος μειονεκτεῖν νεώτερόν τι ἐπεχεί-
 15 ρησε ποιεῖν εἰδὼς τὸν βασιλέα νομίμως καὶ τὸ κρα-
 τεῖσθαι φέροντα ; ὃς καὶ πρὸς τοὺς διαφόρους ἐν
 τῇ πόλει ὥσπερ πατὴρ πρὸς παῖδας προσεφέρετο.
 ἐλοιδορεῖτο μὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀμαρτήμασιν, ἐτίμα
 δ' εἴ τι καλὸν πράττειεν, παρίστατο δ' εἴ τις συμ-
 20 φορὰ συμβαίνοι, ἐχθρὸν μὲν οὐδένα ἡγούμενος
 πολίτην, ἐπαινεῖν δὲ πάντας ἐθέλων, σῶζεσθαι δὲ
 πάντας κέρδος νομίζων, ζημίαν δὲ τιθεὶς εἰ καὶ ὁ
 μικροῦ ἄξιος ἀπόλοιτο.

HERODOTUS.

31.

An original mode of sending a secret despatch.

Ὁ γὰρ Ἰστιαῖος βουλόμενος τῷ Ἀρισταγόρῃ
 σημῆναι ἀποστῆναι ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχε
 ἀσφαλέως σημῆναι ὥστε φυλασσομενέων τῶν
 ὁδῶν, ὃ δὲ τῶν δούλων τὸν πιστότατον ἀποξυρή-
 5 σας τὴν κεφαλὴν ἔστιξε καὶ ἀνέμεινε ἀναφῦναι
 τὰς τρίχας, ὥς δὲ ἀνέφυσαν τάχιστα, ἀπέπεμπε
 εἰς Μίλητον ἐντειλάμενος αὐτῷ ἄλλο μὲν οὐδέν,
 ἐπεὰν δὲ ἀπίκηται εἰς Μίλητον, κελεύειν Ἀριστα-
 γόρην ξυρήσαντά μιν τὰς τρίχας κατιδέσθαι εἰς
 10 τὴν κεφαλὴν. τὰ δὲ στίγματα ἐσήμαινε, ὥς καὶ
 πρότερόν μοι εἴρηται, ἀπόστασιν. ταῦτα δὲ ὁ
 Ἰστιαῖος ἐποίεε, συμφορὴν ποιούμενος μεγάλην
 τὴν ἑωυτοῦ κατοχὴν τὴν ἐν Σούσοισι· ἀποστάσιος
 ὢν γινομένης πολλὰς εἶχε ἐλπίδας μετήσεσθαι ἐπὶ
 15 θάλασσαν, μὴ δὲ νεώτερόν τι ποιούσης τῆς Μιλή-
 του οὐδαμὰ εἰς αὐτὴν ἥξειν ἔτι ἐλογίζετο.

32.

The Seven Persians, led by Darius, slay the false Smerdis and his brother. Leaving their wounded in the palace, they incite the Persians to a general slaughter of the Magi.

- Ἀποκτείναντες δὲ τοὺς Μάγους καὶ ἀποταμόντες αὐτῶν τὰς κεφαλὰς, τοὺς μὲν τρωματίας ἐωντῶν αὐτοῦ λείπουσι καὶ ἀδυνασίης εἵνεκεν καὶ φυλακῆς τῆς ἀκροπόλιος, οἱ δὲ πέντε αὐτῶν ἔχοντες τῶν
 5 Μάγων τὰς κεφαλὰς ἔθεον βοῇ τε καὶ πατάγῳ χρεώμενοι, καὶ Πέρσας τοὺς ἄλλους ἐπεκαλέοντο ἐξηγεόμενοί τε τὸ πρῆγμα καὶ δεικνύοντες τὰς κεφαλὰς, καὶ ἅμα ἔκτεινον πάντα τινὰ τῶν Μάγων τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον. οἱ δὲ Πέρσαι μαθόντες τό
 10 γεγονός ἐκ τῶν ἐπτὰ καὶ τῶν Μάγων τὴν ἀπάτην, ἐδικαίουν καὶ αὐτοὶ ἕτερα τοιαῦτα ποιέειν, σπασάμενοι δὲ τὰ ἐγχειρίδια ἔκτεινον ὅκου τινὰ Μάγον εὗρισκον· εἰ δὲ μὴ νύξ ἐπελθοῦσα ἔσχε, ἔλιπον ἂν οὐδένα Μάγον. ταύτην τὴν ἡμέρην θεραπεύουσι
 15 Πέρσαι κοινῇ μάλιστα τῶν ἡμερίων, καὶ ἐν αὐτῇ ὀρθὴν μεγάλην ἀνάγουσι, ἣ κέκληται ὑπὸ Περσέων μαγοφόνια· ἐν τῇ Μάγον οὐδένα ἕξεισι φανῆναι ἐς τὸ φῶς, ἀλλὰ κατ' οἴκους ἐωντοὺς οἱ Μάγοι ἔχουσι τὴν ἡμέρην ταύτην.

33.

Hippoclides dances away his chance of a marriage with the daughter of Clisthenes.

Προϊούσης δὲ τῆς πόσιος κατέχων πολλὸν τοὺς ἄλλους ὁ Ἴπποκλείδης ἐκέλευσέ οἱ τὸν αὐλητὴν αὐλῆσαι ἐμμελεῖν, πειθομένου δὲ τοῦ αὐλητέω ὀρχήσατο. καὶ κως ἑωυτῷ μὲν ἀρεστῶς ὀρχέετο, ὁ
 5 Κλεισθένης δὲ ὀρέων ὅλον τὸ πρῆγμα ὑπώπτευε. μετὰ δὲ ἐπισχὼν ὁ Ἴπποκλείδης χρόνον ἐκέλευσέ τινα τράπεζαν ἐσενεῖκαι, ἐσελθούσης δὲ τῆς τραπέζης πρῶτα μὲν ἐπ' αὐτῆς ὀρχήσατο Λακωνικὰ σχηματία, μετὰ δὲ ἄλλα Ἀττικά, τὸ τρίτον δὲ
 10 τὴν κεφαλὴν ἐρείσας ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῖσι σκέλεσι ἐχειρονόμησε. Κλεισθένης δὲ τὰ μὲν πρῶτα καὶ τὰ δεύτερα ὀρχεομένου, ἀποστυγέων γαμβρὸν ἄν οἱ ἔτι γενέσθαι Ἴπποκλείδεα διὰ τὴν τε ὀρχησιν καὶ τὴν ἀναιδείην, κατεῖχε ἑωυτόν, οὐ βουλόμενος
 15 ἐκραγῆναι ἐς αὐτόν· ὥς δὲ εἶδε τοῖσι σκέλεσι χειρονομήσαντα, οὐκέτι κατέχειν δυνάμενος εἶπε “ὦ παῖ Τισάνδρου, ἀπορχήσαό γε μὲν τὸν γάμον.” ὁ δὲ Ἴπποκλείδης ὑπολαβὼν εἶπε “οὐ φροντὶς Ἴπποκλείδη.” ἀπὸ τούτου μὲν τοῦτο ὀνομάζεται, Κλεισθένης δὲ σιγὴν ποιησάμενος ἔλεξε ἐς μέσον τάδε.

34.

King Demaratus, although an exile, pays a tribute to the bravery of the Spartans.

Πρὸς ταῦτα Δημάρητος λέγει “ὦ βασιλεῦ,
 ἀρχῆθην ἡπιστάμην ὅτι ἀληθείῃ χρεώμενος οὐ
 φίλα τοι ἐρέω· σὺ δὲ ἐπεὶ ἠνάγκασας λέγειν τῶν
 λόγων τοὺς ἀληθεστάτους, ἔλεγον τὰ κατήκοντα
 5 Σπαρτιήτησι. καίτοι ὡς ἐγὼ τυγχάνω τὰ νῦν τάδε
 ἔστοργῶς ἐκείνους, αὐτὸς μάλιστα ἐξεπίστεται, οἷ με
 τιμὴν τε καὶ γέρεα ἀπελόμενοι πατρώια ἄπολιν τε
 καὶ φυγάδα πεποιήκασι, πατὴρ δὲ σὸς ὑποδεξά-
 μενος βίον τέ μοι καὶ οἶκον ἔδωκε. οὐκὼν οἶκός
 10 ἔστι ἄνδρα τὸν σῶφρονα εἰνοσίη φαινομένην διω-
 θέεσθαι, ἀλλὰ στέργειν μάλιστα. ἐγὼ δὲ οὔτε
 δέκα ἀνδράσι ὑπίσχομαι οἷός τε εἶναι μάχεσθαι
 οὔτε δυοῖσι, ἐκῶν τε εἶναι οὐδ’ ἂν μονομαχέοιμι.
 εἰ δὲ ἀναγκαίῃ εἴῃ ἢ μέγας τις ὁ ἐποτρύνων ἀγών,
 15 μαχοίμην ἂν πάντων ἡδιστα ἐνὶ τούτων τῶν ἀν-
 δρῶν οἱ Ἑλλήνων ἕκαστός φησι τριῶν ἄξιός εἶναι.
 ὡς δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι κατὰ μὲν ἓνα μαχόμενοι
 οὐδαμῶν εἰσι κακίονες ἀνδρῶν, ἀλέες δὲ ἄριστοι
 ἀνδρῶν ἀπάντων. ἐλεύθεροι γὰρ ἔόντες οὐ πάντα
 20 ἐλεύθεροί εἰσι· ἔπεστι γάρ σφι δεσπότης νόμος,
 τὸν ὑποδειμαίνουσι πολλῶ ἔτι μᾶλλον ἢ οἱ σοὶ σέ.”

35.

Helen never carried to Troy, but left in Egypt.

Εἰρομένου δέ μεν τοὺς ἱρέας εἰ μάταιον λόγον
λέγουσι οἱ Ἕλληνες τὰ περὶ Ἴλιον γενέσθαι ἢ οὐ,
ἔφασαν πρὸς ταῦτα τάδε, ἱστορίῃσι φάμενοι εἰδέ-
ναι παρ' αὐτοῦ Μενέλεω. ἔλθειν μὲν γὰρ μετὰ τὴν
5 Ἑλένης ἀρπαγὴν ἐς τὴν Τευκρίδα γῆν Ἑλλήνων
στρατιὴν πολλὴν βοηθεῦσαν Μενέλεω, ἐκβάσαν
δὲ ἐς γῆν καὶ ἰδρυθεῖσαν τὴν στρατιὴν πέμπειν
ἐς τὸ Ἴλιον ἀγγέλους, σὺν δέ σφι ἵεναι καὶ αὐτὸν
Μενέλεων· τοὺς δ' ἐπεῖτε ἐσελθεῖν ἐς τὸ τεῖχος,
10 ἀπαιτεῖν Ἑλένην τε καὶ τὰ χρήματα τὰ οἱ οἷχετο
κλέψας Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἀδικημάτων δίκας
αἰτέειν· τοὺς δὲ Τευκροὺς τὸν αὐτὸν λόγον λέγειν
τότε καὶ μετέπειτα, καὶ ὁμνύντας καὶ ἀνωμοτί, μὴ
μὲν ἔχειν Ἑλένην μηδὲ τὰ ἐπικαλούμενα χρήματα,
15 ἀλλ' εἶναι αὐτὰ πάντα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ οὐκ ἂν
δικαίως αὐτοὶ δίκας ὑπέχειν τῶν Πρωτεὺς ὁ Αἰγύ-
πτιος βασιλεὺς ἔχει. οἱ δὲ Ἕλληνες καταγελαῶσθαι
δοκούντες ὑπ' αὐτῶν οὕτω δὴ ἐπολιόρκεον ἐς ὃ ἐξεί-
λον· ἐλοῦσι δὲ τὸ τεῖχος ὥς οὐκ ἐφαίνετο ἡ Ἑλένη,
20 ἀλλὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ προτέρῳ ἐπυνθάνοντο,
οὕτω δὴ πιστεύσαντες τῷ λόγῳ τῷ πρώτῳ οἱ Ἕλλη-
νες αὐτὸν Μενέλεων ἀποστέλλουσι παρὰ Πρωτέα.

36.

Cyrus does not approve the proposal of the Persians to remove to a more fertile country.

Τούτου δὲ τοῦ Ἀρταύκτεω τοῦ ἀνακρεμα-
 σθέντος προπάτωρ Ἀρτεμβάρης ἐστὶ ὁ Πέρσης-
 σι ἐξηγησάμενος λόγον τὸν ἐκείνοι ὑπολαβόν-
 τες Κύρῳ προσήνεικαν. λέγοντα τὰδε “ ἐπεὶ Ζεὺς
 5 Πέρσησι ἡγεμονίην διδοῖ, ἀνδρῶν δὲ σοί, Κῦρε,
 κατελὼν Ἀστυάγην, φέρε, γῆν γὰρ ἐκτῆμεθα ὀλί-
 γην καὶ ταύτην τρηχέαν, μεταναστάντες ἐκ ταύτης
 ἄλλην ἔχωμεν ἀμείνω. εἰσὶ δὲ πολλαὶ μὲν ἀστυ-
 γεῖτονες πολλαὶ δὲ καὶ ἐκαστέρω, τῶν μίαν σχόν-
 10 τες πλέοσι ἐσόμεθα θωμαστώτεροι. οἰκὸς δὲ ἄν-
 δρας ἄρχοντας τοιαῦτα ποιέειν· κότε γὰρ δὴ καὶ
 παρέξει κάλλιον ἢ ὅτε γε ἀνθρώπων τε πολλῶν
 ἄρχομεν πάσης τε τῆς Ἀσίης;” Κῦρος δὲ ταῦτα
 ἀκούσας καὶ οὐ θωμάσας τὸν λόγον ἐκέλευε ποιέειν
 15 ταῦτα, οὕτω δὲ αὐτοῖσι παραίνεε κελεύων παρα-
 σκευάζεσθαι ὥς οὐκέτι ἄρξοντας ἀλλ’ ἄρξομένους·
 φιλέειν γὰρ ἐκ τῶν μαλακῶν χώρων μαλακοὺς
 γίνεσθαι· οὐ γάρ τι τῆς αὐτῆς γῆς εἶναι καρ-
 πόν τε θωμαστὸν φύειν καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς τὰ
 20 πολέμια. ὥστε συγγνόντες Πέρσαι οἷχοντο ἀπο-
 στάντες, ἐσσωθέντες τῇ γνώμῃ πρὸς Κύρου, ἄρ-

χειν τε εἴλοντο λυπρὴν οἰκέοντες μᾶλλον ἢ πεδιάδα
σπεύροντες ἄλλοισι δουλεύειν.

ix. 122.

37.

Harpagus relates how the infant Cyrus was exposed to death
by his orders.

Ἄστυάγης δὲ τοῦ μὲν βουκόλου τὴν ἀληθείην
ἐκφήναντος λόγον ἤδη καὶ ἐλάσσω ἐποιέετο, Ἄρ-
πάγῳ δὲ καὶ μεγάλως μεμφόμενος καλέειν αὐ-
τὸν τοὺς δορυφόρους ἐκέλευε. ὥς δέ οἱ παρῆν ὁ
5 Ἄρπαγος, εἵρετό μιν ὁ Ἄστυάγης “Ἄρπαγε, τέω
δὴ μόρῳ τὸν παῖδα κατεχρήσαο τόν τοι παρέδωκα
ἐκ θυγατρὸς γεγονότα τῆς ἐμῆς;” ὁ δὲ Ἄρπαγος
ὥς εἶδε τὸν βουκόλον ἔνδον ἔοντα, οὐ τράπεται
ἐπὶ ψευδέα ὁδόν, ἵνα μὴ ἐλεγχόμενος ἀλίσκηται,
10 ἀλλὰ λέγει τάδε. “ὦ βασιλεῦ, ἐπεῖτε παρέλα-
βον τὸ παιδίον, ἐβούλευον σκοπέων ὅκως σοί τε
ποιήσω κατὰ νόον, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ γινόμενος
ἀναμάρτητος μήτε θυγατρὶ τῇ σῇ μήτε αὐτῷ σοὶ
εἶην αὐθέντης. ποιέω δὴ ὧδε· καλέσας τὸν βου-
15 κόλον τόνδε παραδίδωμι τὸ παιδίον, φᾶς σέ τε
εἶναι τὸν κελεύοντα ἀποκτεῖναι αὐτὸ. καὶ λέγων
τοῦτό γε οὐκ ἐψευδόμην· σὺ γὰρ ἐνετέλλεο οὕτω.
παραδίδωμι μέντοι τῷδε κατὰ τάδε ἐντειλάμε-
νος, θεῖναί μιν ἐς ἔρημον ὄρος καὶ παραμένοντα

20 φυλάσσειν ἄχρι οὗ τελευτήσῃ, ἀπειλήσας παντοῖα
 τῷδε ἦν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ. ἐπεῖτε δὲ ποιή-
 σαντος τούτου τὰ κελεύόμενα ἐτελεύτησε τὸ παι-
 δίον, πέμψας τῶν εὐνούχων τοὺς πιστοτάτους καὶ
 εἶδον δι' ἐκείνων καὶ ἔθαψά μιν. οὕτω ἔσχε, ὃ
 25 βασιλεῦ, περὶ τοῦ πρήγματος τούτου, καὶ τοιούτῳ
 μόρῳ ἐχρήσατο ὁ παῖς.”

i. 117.

38.

How the Greeks learned that they were enclosed by the Persian ships at Salamis.

Τῶν δὲ ἐν Σαλαμῖνι στρατηγῶν ἐγίνετο ὥθι-
 σμός λόγων πολλός· ἤρδεσαν δὲ οὐκ ὅτι σφέας
 περιεκυκλοῦντο τῇσι νηυσὶ οἱ βάρβαροι, ἀλλ'
 ὥσπερ τῆς ἡμέρης ὥρων αὐτοὺς τεταγμένους, ἐδό-
 5 κεον κατὰ χώραν εἶναι. συνεστηκότων δὲ τῶν
 στρατηγῶν, ἐξ Αἰγύνης διέβη Ἀριστείδης ὁ Λυ-
 σιμάχου, ἀνὴρ Ἀθηναῖος μὲν ἐξωστρακισμένος
 δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου· τὸν ἐγὼ νενόμικα, πυνθανόμε-
 νος αὐτοῦ τὸν τρόπον, ἄριστον ἄνδρα γενέσθαι ἐν
 10 Ἀθῆνῃσι καὶ δικαιοτάτον. οὗτος ὦν ἡρ στὰς ἐπὶ
 τὸ συνέδριον ἐξεκαλέετο Θεμιστοκλέα, εἶοντα μὲν
 ἑωὺτῳ οὐ φίλον ἐχθρὸν δὲ τὰ μάλιστα· ὑπὸ
 δὲ μεγάθεος τῶν παρεόντων κακῶν λήθην ἐκείνων
 ποιούμενος ἐξεκαλέετο, θέλων αὐτῷ συμμίσξαι· προα-

15 κηκόεε δὲ ὅτι σπεύδοιεν οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου ἀνά-
 γειν τὰς νέας πρὸς τὸν Ἴσθμόν. ὥς δὲ ἐξῆλθέ
 οἱ Θεμιστοκλῆς, ἔλεγε Ἀριστείδης τάδε. “ἡμέας
 στασιάζειν χρεόν ἐστι ἐν τε τῷ ἄλλῳ καιρῷ καὶ
 δὴ καὶ ἐν τῷδε περὶ τοῦ ὁκότερος ἡμέων πλέω
 20 ἀγαθὰ τὴν πατρίδα ἐργάσεται. λέγω δέ τοι ὅτι
 ἴσον ἐστὶ πολλά τε καὶ ὀλίγα λέγειν περὶ ἀπο-
 πλόου τοῦ ἐνθεῦτεν Πελοποννησίοισι. ἐγὼ γὰρ
 αὐτόπτης τοι λέγω γενόμενος ὅτι νῦν οὐδ’ ἦν
 θέλωσι Κορίνθιοί τε καὶ αὐτὸς Εὐρυβιάδης οἰοί τε
 25 ἔσονται ἐκπλῶσαι· περιεχόμεθα γὰρ ὑπὸ τῶν πο-
 λεμίων κύκλῳ. ἀλλ’ ἐσελθὼν σφι ταῦτα σήμνηνον.”

viii. 78, 79.

39.

Mardonius taunts the Spartans with cowardice, and challenges them to appoint champions for single combat with the Persians.

Ἐπεὶ δὲ κατέστησαν ἐς τὰς ἀρχαίας τάξεις,
 πέμψας ὁ Μαρδόνιος κήρυκα ἐς τοὺς Σπαρτιήτας
 ἔλεγε τάδε. “ὦ Λακεδαιμόνιοι, ὑμεῖς δὴ λέγεσθε
 εἶναι ἄνδρες ἄριστοι ὑπὸ τῶν τῇδε ἀνθρώπων, ἐκ-
 5 παγλεομένων ὥς οὔτε φεύγετε ἐκ πολέμου οὔτε
 τάξιν ἐκλείπετε, μένοντές τε ἢ ἀπόλλυτε τοὺς ἐναν-
 τίους ἢ αὐτοὶ ἀπόλλυσθε. τῶν δ’ ἄρ’ ἦν οὐδὲν
 ἀληθές· πρὶν γὰρ ἢ συμμῖξαι ἡμέας ἐς χειρῶν τε
 νόμον ἀπικέσθαι, καὶ δὴ φεύγοντας καὶ στάσιν

10 ἐκλείποντας ὑμέας εἶδομεν, ἐν Ἀθηναίοισι τε τὴν
 πρόπειραν ποιευμένους αὐτοὺς τε ἀντία δούλων
 τῶν ἡμετέρων τασσομένους. ταῦτα οὐδαμῶς ἀν-
 δρῶν ἀγαθῶν ἔργα, ἀλλὰ πλείστον δὴ ἐν ὑμῖν
 ἐψεύσθημεν. προσδεκόμενοι γὰρ κατὰ κλέος ὥς
 15 δὴ πέμψετε ἐς ἡμέας κήρυκα προκαλούμενοι καὶ
 βουλόμενοι μούνοισι Πέρσῃσι μάχεσθαι, ἄρτιοι
 εὐρόμεν ἀλλὰ πτώσσοντας μᾶλλον. νῦν ὦν ἐπειδὴ
 οὐκ ὑμεῖς ἤρξατε τούτου τοῦ λόγου, ἀλλ' ἡμεῖς
 20 ἄρχομεν. τί δὴ οὐ πρὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὑμεῖς,
 ἐπεῖτε δεδόξωσθε εἶναι ἄριστοι, πρὸ δὲ τῶν βαρ-
 βάρων ἡμεῖς ἴσοι πρὸς ἴσους ἀριθμὸν ἐμαχεσά-
 μεθα; καὶ ἦν μὲν δοκέη καὶ τοὺς ἄλλους μάχεσθαι,
 οἱ δ' ὦν μετέπειτα μαχέσθων ὕστεροι· εἰ δὲ καὶ
 25 μὴ δοκέοι ἀλλ' ἡμέας μούνους ἀποχρᾶν, ἡμεῖς δὲ
 διαμαχεσώμεθα· ὁκότεροι δ' ἂν ἡμέων νικήσωσι,
 τούτους τῷ ἅπαντι στρατοπέδῳ νικᾶν.”

ix. 48.

40.

The Scythian mode of making sacrifice to Ares.

Τοῖσι μὲν δὴ ἄλλοισι τῶν θεῶν οὕτω θύουσι
 καὶ ταῦτα τῶν κτηνέων, τῷ δὲ δὴ Ἄρεϊ ὧδε. κατὰ
 νομοὺς ἐκάστους τῶν ἀρχέων ἐσίδρυταί σφι
 Ἄρεος ἱρὸν τοιόνδε· φρυγάνων φάκελοι συννενέα-

5 ται ὅσον τ' ἐπὶ σταδίους τρεῖς μῆκος καὶ εὖρος,
 ὕψος δὲ ἔλασσον· ἄνω δὲ τούτου τετράγωνον ἄπε-
 δον πεποιήται, καὶ τὰ μὲν τρία τῶν κώλων ἐστὶ
 ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἐν ἐπιβατόν. ἔτεος δὲ ἐκά-
 στου ἀμάξας πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐπινέουσι
 10 φρυγάνων· ὑπονοστέει γὰρ δὴ αἰεὶ ὑπὸ τῶν χει-
 μώνων. ἐπὶ τούτου δὴ τοῦ σηκοῦ ἀκινάκης σιδή-
 ρεος ἰδρύται ἀρχαῖος ἐκάστοισι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ
 τοῦ Ἄρεος τὸ ἄγαλμα. τούτῳ δὲ τῷ ἀκινάκη
 θυσίας ἐπετείουσιν προσάγουσιν προβάτων καὶ ἵπ-
 15 πων, καὶ δὴ καὶ τοῖσιδ' ἔτι πλέω θύουσι ἢ τοῖσι
 ἄλλοισι θεοῖσι· ὅσους ἂν τῶν πολεμίων ζωγρή-
 σωσι, ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν ἀνδρα θύουσι
 τρόπῳ οὐ τῷ αὐτῷ καὶ τὰ πρόβατα, ἀλλ' ἑτε-
 ροίῳ. ἐπεὰν γὰρ οἶνον ἐπισπείσωσι κατὰ τῶν
 20 κεφαλέων, ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐς ἄγγος
 καὶ ἔπειτα ἀνενείκαντες ἄνω ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν
 φρυγάνων καταχέουσι τὸ αἷμα τοῦ ἀκινάκεω. ἄνω
 μὲν δὴ φορέουσι τοῦτο, κάτω δὲ παρὰ τὸ ἱρὸν
 ποιεῦσι τάδε· τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν τοὺς
 25 δεξιούς ὤμους πάντας ἀποτάμνοντες σὺν τῇσι
 χερσὶ ἐς τὸν ἥερα ἰεῖσι, καὶ ἔπειτα καὶ τὰ ἄλλα
 ἀπέρξαντες ἱρήια ἀπαλλάσσονται. χεὶρ δὲ τῇ ἂν
 πέσῃ κέεται, καὶ χωρὶς ὁ νεκρός.

THUCYDIDES.

41.

The Argives, at Mantinea, advance to the charge with fury; the Lacedaemonians proceed slowly to the sound of music.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν, Ἀργεῖοι μὲν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες, Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμου ἐγκαθέστώτων, οὐ τοῦ θείου χάριν, ἀλλ' ἵνα
 5 ὁμαλῶς μετὰ ῥυθμοῦ βαίνοντες προέλθοιεν καὶ μὴ διασπασθείη αὐτοῖς ἡ τάξις, ὅπερ φιλεῖ τὰ μεγάλα στρατόπεδα ἐν ταῖς προσόδοις ποιεῖν.

v. 70.

42.

The petty aims and cautious natures of the tyrants in the Hellenic cities.

Τύραννοι δὲ ὅσοι ἦσαν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι, τὸ ἐφ' ἑαυτῶν μόνον προορώμενοι ἔς τε τὸ σῶμα καὶ ἔς τὸ τὸν ἴδιον οἶκον αὖξειν, δι' ἀσφαλείας ὅσον ἐδύναντο μάλιστα τὰς πόλεις ᾤκουν,
 5 ἐπράχθη τε ἀπ' αὐτῶν οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον, εἰ μὴ τι πρὸς περιοίκους τοὺς αὐτῶν ἐκάστοις. οἱ γὰρ

ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλεῖστον ἐχώρησαν δυνάμεως.
οὕτω πανταχόθεν ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ πολὺν χρόνον κατεί-
χετο μήτε κοινῇ φανερόν μηδὲν κατεργάζεσθαι,
10 κατὰ πόλεις τε ἀτολμοτέρα εἶναι.

i. 17.

43.

The Mitylenaeans appeal to the Lacedaemonians for help.

“ Αἰσχυνθέντες οὖν τὰς τε τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς
ἐλπίδας καὶ Δία τὸν Ὀλύμπιον, ἐν οὗ τῷ ἱερῷ ἴσα
καὶ ἰκέται ἐσμέν, ἐπαμύνατε Μυτιληναίοις ζύμμα-
χοι γενόμενοι, καὶ μὴ προῆσθε ἡμᾶς, ἴδιον μὲν τὸν
5 κίνδυνον τῶν σωμάτων παραβαλλομένους, κοινὴν
δὲ τὴν ἐκ τοῦ κατορθῶσαι ὠφελίαν ἅπασι δώσον-
τας, ἔτι δὲ κοινοτέραν τὴν βλάβην, εἰ, μὴ πεισθέν-
των ὑμῶν, σφαλησόμεθα. γίνεσθε δὲ ἄνδρες
οἷουσπερ ὑμᾶς οἷ τε Ἕλληνες ἀξιούσι καὶ τὸ ἡμέ-
10 τερον δέος βούλεται.”

iii. 14.

44.

Before the Athenian fleet sets sail for Sicily, the customary prayers are offered and libations are made.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ νῆες πλήρεις ἦσαν καὶ ἐσέκειτο
πάντα ἥδη ὅσα ἔχοντες ἐμελλον ἀνάξεσθαι, τῇ μὲν
σάλπιγγι σιωπὴ ὑπেষημάνθη, εὐχὰς δὲ τὰς νομι-
ζόμενας πρὸ τῆς ἀναγωγῆς οὐ κατὰ ναῦν ἐκάστην,

5 ζύμπαντες δὲ ὑπὸ κήρυκος ἐποιοῦντο, κρατῆράς τε
 κεράσαντες παρ' ἅπαν τὸ στράτευμα καὶ ἐκπώμασι
 χρυσοῖς τε καὶ ἀργυροῖς οἳ τε ἐπιβάται καὶ οἱ
 ἄρχοντες σπένδοντες. ξυνεπηύχοντο δὲ καὶ ὁ ἄλλος
 ὄμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς τῶν τε πολιτῶν καὶ εἴ τις
 10 ἄλλος εὖνους παρῆν σφίσι. παιωνίσαντες δὲ καὶ
 τελεώσαντες τὰς σπονδὰς ἀνήγοντο, καὶ ἐπὶ κέρως
 τὸ πρῶτον ἐκπλεύσαντες ἄμιλλαν ἤδη μέχρι Αἰγί-
 νης ἐποιοῦντο. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν Κέρκυραν, ἔνθα
 περ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα τῶν ξυμμάχων ξυνελέ-
 15 γετο, ἡπείγοντο ἀφικέσθαι.

vi. 32.

45.

The Athenians are anxious to come to terms with the Lacedaemonians, but are unsuccessful. They turn upon Pericles.

Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννη-
 σίων οἱ Ἀθηναῖοι, ὥς ἢ τε γῇ αὐτῶν ἐτέτμητο τὸ
 δεύτερον καὶ ἡ νόσος ἐπέκειτο ἅμα καὶ ὁ πόλεμος,
 ἡλλοίωντο τὰς γνώμας, καὶ τὸν μὲν Περικλέα ἐν
 5 αἰτία εἶχον ὥς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν καὶ δι'
 ἐκείνον ταῖς ξυμφοραῖς περιπεπτωκότες, πρὸς δὲ
 τοὺς Λακεδαιμονίους ὥρμητο ξυγχωρεῖν· καὶ
 πρέσβεις τινὰς πέμψαντες ὥς αὐτοὺς ἄπρακτοι
 ἐγένοντο. πανταχόθεν τε τῇ γνώμῃ ἄποροι καθε-

10 στῶτες ἐνέκειντο τῷ Περικλεῖ. ὁ δὲ ὁρῶν αὐτοὺς
 πρὸς τὰ παρόντα χαλεπαίνοντας καὶ πάντα ποιούν-
 τας ἅπερ αὐτὸς ἤλπιζε, ξύλλογον ποιήσας (ἔτι δ'
 ἐστρατήγει) ἐβούλετο θαρσύναι τε καὶ ἀπαγαγὼν
 τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης πρὸς τὸ ἡπιώτερον
 15 καὶ ἀδεέστερον καταστήσαι. παρελθὼν δὲ ἔλεξε
 τοιάδε.

ii. 59.

46.

The terrible slaughter of the Athenians at the Assinarus, on their retreat from Syracuse.

Νικίας δὲ ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο ἤγε τὴν στρα-
 τιάν· οἱ δὲ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι προσ-
 ἔκειντο τὸν αὐτὸν τρόπον πανταχόθεν βάλλοντές
 τε καὶ κατακοντίζοντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἡπεί-
 5 γοντο πρὸς τὸν Ἀσσίναρον ποταμόν, ἅμα μὲν, βια-
 ζόμενοι ὑπὸ τῆς πανταχόθεν προσβολῆς ἱππέων
 τε πολλῶν καὶ τοῦ ἄλλου ὄχλου, οἰόμενοι ῥᾶόν τι
 σφίσιν ἔσεσθαι, ἣν διαβῶσι τὸν ποταμόν, ἅμα δὲ
 ὑπὸ τῆς τालαιπωρίας καὶ τοῦ πιεῖν ἐπιθυμία. ὥς
 10 δὲ γίνονται ἐπ' αὐτῷ, ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ
 ἔτι, ἀλλὰ πᾶς τέ τις διαβῆναι αὐτὸς πρῶτος βουλό-
 μενος καὶ οἱ πολέμιοι ἐπικείμενοι χαλεπὴν ἤδη τὴν
 διάβασιν ἐποιοῦν· ἀθρόοι γὰρ ἀναγκαζόμενοι χω-
 ρεῖν ἐπέπιπτόν τε ἀλλήλοις καὶ κατεπάτουν, περὶ

15 τε τοῖς δορατίοις καὶ σκεύεσιν οἱ μὲν εὐθὺς διεφθεί-
ροντο, οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον.

vii. 84.

47.

The Syracusans determine to close the mouth of their great harbour, and hope to achieve great glory by the utter defeat of the Athenians.

Οἱ δὲ Συρακόσιοι τὸν τε λιμένα εὐθὺς παρέ-
πλεον ἄδεῶς καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ διανοοῦντο κλή-
σειν, ὅπως μηκέτι, μηδ' εἰ βούλονται, λάθοιεν αὐ-
τοὺς οἱ Ἀθηναῖοι ἐκπλεύσαντες. οὐ γὰρ περὶ τοῦ
5 αὐτοῖς σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο,
ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐκείνους κωλύσωσι, νομίζοντες,
ὅπερ ἦν, ἀπὸ τε τῶν παρόντων πολὺ σφῶν καθυ-
πέρτερα τὰ πράγματα εἶναι, καὶ εἰ δύναιτο κρατῆ-
σαι Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ξυμμάχων καὶ κατὰ γῆν
10 καὶ κατὰ θάλασσαν, καλὸν σφίσιν εἰς τοὺς Ἑλλη-
νας τὸ ἀγώνισμα φανείσθαι. τοὺς τε γὰρ ἄλλους
Ἑλληνας εὐθὺς τοὺς μὲν ἐλευθεροῦσθαι, τοὺς δὲ
φόβου ἀπολύεσθαι (οὐ γὰρ ἔτι δυνατὴν εἶσεσθαι
τὴν ὑπόλοιπον Ἀθηναίων δύναμιν τὸν ὕστερον
15 ἐπενεχθησόμενον πόλεμον ἐνεγκεῖν), καὶ αὐτοῖς δό-
ξαντες αἴτιοι αὐτῶν εἶναι ὑπὸ τε τῶν ἄλλων ἀνθρώ-
πων καὶ ὑπὸ τῶν ἑπειτα πολὺ θαυμασθήσεσθαι.

vii. 56.

48.

Nearly the whole of the Greek expedition to Egypt, including a reinforcement of fifty triremes, is destroyed. Egypt again comes under the Persian yoke. Amyrtaeus escapes capture, but Inarus is betrayed and impaled.

Οὕτω μὲν τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα ἐφθάρη ἔξ
 ἔτη πολεμήσαντα· καὶ ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν πορευό-
 μενοι διὰ τῆς Λιβύης εἰς Κυρήνην ἐσώθησαν, οἱ δὲ
 πλεῖστοι ἀπώλοντο. Αἴγυπτος δὲ πάλιν ὑπὸ βασι-
 5 λέα ἐγένετο πλὴν Ἀμυρταίου τοῦ ἐν τοῖς ἔλεσι
 βασιλέως· τοῦτον δὲ διὰ μέγεθός τε τοῦ ἔλους οὐκ
 ἐδύνατο ἐλεῖν καὶ ἅμα μαχιμώτατοί εἰσι τῶν
 Αἰγυπτίων οἱ ἔλειοι. Ἰνάρως δὲ ὁ Λιβύων βασι-
 λεύς, ὃς τὰ πάντα ἔπραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου, προ-
 10 δοσίᾳ ληφθεὶς ἀνεσταυρώθη. ἐκ δὲ τῶν Ἀθηνῶν
 καὶ τῆς ἄλλης ξυμμαχίδος πεντήκοντα τριήρεις
 διάδοχοι πλέουσai εἰς Αἴγυπτον ἔσχον κατὰ τὸ
 Μενδήσιον κέρας, οὐκ εἰδότες τῶν γεγενημένων
 οὐδέν· καὶ αὐτοῖς ἔκ τε γῆς ἐπιπεσόντες πεζοὶ καὶ
 15 ἐκ θαλάσσης Φοινίκων ναυτικὸν διέφθειραν τὰς
 πολλὰς τῶν νεῶν, αἱ δ' ἐλάσσους διέφυγον πάλιν.
 τὰ μὲν κατὰ τὴν μεγάλην στρατείαν Ἀθηναίων καὶ
 τῶν ξυμμάχων εἰς Αἴγυπτον οὕτως ἐτελεύτησεν.

49.

The Syracusans are defeated in their first engagement with the Athenians, but are saved in their retreat by their cavalry. During the battle a great storm comes on, which adds to the terror of the Syracusans.

Γενομένης δ' ἐν χερσὶ τῆς μάχης ἐπὶ πολὺ ἀντεί-
 χον ἀλλήλοις, καὶ ξυνέβη βροντάς τε ἅμα τινὰς
 γενέσθαι καὶ ἀστραπὰς καὶ ὕδωρ πολὺ, ὥστε τοῖς
 μὲν πρῶτον μαχομένοις καὶ ἐλάχιστα πολέμῳ ὥμι-
 5 ληκόσι καὶ τοῦτο ξυνεπιλαβέσθαι τοῦ φόβου, τοῖς
 δ' ἐμπειροτέροις τὰ μὲν γιγνόμενα καὶ ὥρα ἔτους
 περαίνεσθαι δοκεῖν, τοὺς δὲ ἀνθεστῶτας πολὺν μείζω
 ἔκπληξιν μὴ νικωμένους παρέχειν. ὥσαμένων δὲ
 τῶν Ἀργείων πρῶτον τὸ εὐώνυμον κέρας τῶν Συρα-
 10 κοσίων καὶ μετ' αὐτοὺς τῶν Ἀθηναίων τὸ κατὰ
 σφᾶς αὐτοὺς, παρερρήγνυτο ἤδη καὶ τὸ ἄλλο
 στράτευμα τῶν Συρακοσίων καὶ ἐς φυγὴν κατέστη.
 καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν οὐκ ἐδίωξαν οἱ Ἀθηναῖοι (οἱ γὰρ
 ἱππῆς τῶν Συρακοσίων πολλοὶ ὄντες καὶ ἀήσθητοι
 15 εἶργον καὶ ἐσβαλόντες ἐς τοὺς ὀπλίτας αὐτῶν, εἴ
 τινὰς προδιώκοντας ἴδοιεν, ἀνέστελλον), ἐπακολου-
 θήσαντες δὲ ἀθρόοι ὅσον ἀσφαλῶς εἶχε πάλιν
 ἐπανεχώρουν καὶ τροπαῖον ἵστασαν.

50.

The Athenians at Samos wish to sail to the Piraeus and take vengeance on the Four Hundred, but are restrained by Alcibiades, whom they have chosen general.

Οἱ δ' ἀκούοντες ταῦτά τε καὶ ἄλλα πολλὰ στρα-
τηγόν τε αὐτὸν εὐθὺς εἶλοντο μετὰ τῶν προτέρων
καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀνείθεσαν, τήν τε παρὰ
τίκα ἐλπίδα ἕκαστος τῆς τε σωτηρίας καὶ τῆς
5 τῶν τετρακοσίων τιμωρίας οὐδενὸς ἂν ἀντηλλά-
ξαντο, καὶ ἐτοῖμοι ἤδη ἦσαν κατὰ τὸ αὐτίκα τοὺς
τε παρόντας πολεμίους ἐκ τῶν λεχθέντων καταφρο-
νεῖν καὶ πλεῖν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ. ὁ δὲ τὸ μὲν ἐπὶ
τὸν Πειραιᾶ πλεῖν τοὺς ἐγγυτέρω πολεμίους ὑπολι-
10 πόντας καὶ πάννυ διεκώλυσε πολλῶν ἐπειγομένων,
τὰ δὲ τοῦ πολέμου πρῶτον ἔφη, ἐπειδὴ καὶ στρατη-
γὸς ἦρητο, πλεύσας ὥς Τισσαφέρην πρᾶξεω. καὶ
ἀπὸ ταύτης τῆς ἐκκλησίας εὐθὺς ὥχετο, ἵνα δὴ
δοκῇ πάντα μετ' ἐκείνου κοινούσθαι, καὶ ἅμα βου-
15 λόμενος αὐτῷ τιμιώτερός τε εἶναι καὶ ἐνδείκνυσθαι
ὅτι καὶ στρατηγὸς ἤδη ἦρηται καὶ εὖ καὶ κακῶς
οἷός τ' ἐστὶν αὐτὸν ἤδη ποιεῖν. ζυνέβαινε δὲ τῷ
'Αλκιβιάδῃ τῷ μὲν Τισσαφέρνει τοὺς Ἀθηναίους
φοβεῖν, ἐκείνοις δὲ τὸν Τισσαφέρην.

51.

The Peloponnesian War lasted twenty-seven years, and included three periods.

Γέγραφε δὲ καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης Ἀθη-
ναῖος ἐξῆς ὥς ἕκαστα ἐγένετο κατὰ θέρη καὶ χει-
μῶνας, μέχρι οὗ τὴν τε ἀρχὴν κατέπαυσαν τῶν
Ἀθηναίων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τὰ
5 μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ κατέλαβον. ἔτη δὲ
ἐς τοῦτο τὰ ξύμπαντα ἐγένετο τῷ πολέμῳ ἑπτὰ καὶ
εἴκοσι. καὶ τὴν διὰ μέσου ξύμβασιν εἴ τις μὴ
ἀξιῶσει πόλεμον νομίζειν, οὐκ ὀρθῶς δικαιοῦσει.
τοῖς τε γὰρ ἔργοις ὥς διήρηται ἀθρεῖτω καὶ εὐρήσει
10 οὐκ εἰκὸς ὃν εἰρήνην αὐτὴν κριθῆναι, ἐν ᾗ οὔτε
ἀπέδοσαν πάντα οὐτ' ἀπεδέξαντο ἅ ξυνέθεντο, ἕξω
τε τούτων πρὸς τὸν Μαντινικὸν καὶ Ἐπιδαύριον
πόλεμον καὶ ἐς ἄλλα ἀμφοτέροις ἀμαρτήματα ἐγέ-
νοντο, καὶ οἱ ἐπὶ Θράκης ξύμμαχοι οὐδὲν ἦσσαν
15 πολέμιοι ἦσαν, Βοιωτοὶ τε ἐκεχειρίαν δεχήμερον
ἦγον. ὥστε ξὺν τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷ δεκαετεί
καὶ τῇ μετ' αὐτὸν ὑπόπτῳ ἀνοκωχῇ καὶ τῷ ὕστερον
ἐξ αὐτῆς πολέμῳ εὐρήσει τις τοσαῦτα ἔτη, λογιζό-
μενος κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ἡμέρας οὐ πολλὰς
20 παρενεγκούσας, καὶ τοῖς ἀπὸ χρησμών τι ἰσχυρι-
σαμένους μόνον δὴ τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβάν.

52.

The Melians, in 416 B.C., refuse to yield to the demands of Athens. Last words of the Athenians.

Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μετεχώρησαν ἐκ τῶν λόγων· οἱ δὲ Μήλιοι κατὰ σφᾶς αὐτοὺς γενόμενοι, ὥς ἔδοξεν αὐτοῖς παραπλήσια καὶ ἀντέλεγον, ἀπεκρίναντο τάδε· “Οὐτε ἄλλα δοκεῖ ἡμῖν ἢ ἅπερ
 5 καὶ τὸ πρῶτον, ὧ Ἀθηναῖοι, οὐτ’ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἐπτακόσια ἔτη ἤδη οἰκουμένης τὴν ἐλευθερίαν ἀφαιρησόμεθα, ἀλλὰ τῇ τε μέχρι τοῦδε σφζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θείου αὐτὴν καὶ τῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ Λακεδαιμονίων τιμωρία πιστεύοντες
 10 πειρασόμεθα σώζεσθαι. προκαλούμεθα δὲ ὑμᾶς φίλοι μὲν εἶναι, πολέμιοι δὲ μηδετέροις, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἡμῶν ἀναχωρῆσαι σπονδὰς ποιησαμένους αἵτινες δοκοῦσιν ἐπιτήδειοι εἶναι ἀμφοτέροις.”

Οἱ μὲν δὴ Μήλιοι τοσαῦτα ἀπεκρίναντο· οἱ δὲ
 15 Ἀθηναῖοι διαλνόμενοι ἤδη ἐκ τῶν λόγων ἔφασαν· “Ἄλλ’ οὖν μόνοι γε ἀπὸ τούτων τῶν βουλευμάτων, ὥς ἡμῖν δοκεῖτε, τὰ μὲν μέλλοντα τῶν ὀρωμένων σαφέστερα κρίνετε, τὰ δὲ ἀφανῇ τῷ βούλεσθαι ὥς γιγνόμενα ἤδη θεᾶσθε, καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τύχῃ
 20 καὶ ἐλπίσι πλείστον δὴ παραβεβλημένοι καὶ πιστεύσαντες πλείστον καὶ σφαλῆσεσθε.”

53.

Conference held at Mantinea in 419 B.C. War between Epidaurus and Mantinea is suspended and then renewed.

Καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐν τῇ Ἐπιδαύρῳ οἱ Ἀργεῖοι ἦσαν, ἐς Μαντίνειαν πρεσβεῖαι ἀπὸ τῶν πόλεων ξυνῆλθον, Ἀθηναίων παρακαλεσάντων. καὶ γιγνομένων λόγων Εὐφάμιδας ὁ Κορίνθιος οὐκ ἔφη
 5 τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις ὁμολογεῖν· σφεῖς μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης ξυγκαθῆσθαι, τοὺς δ' Ἐπιδανρίους καὶ τοὺς ξυμμάχους καὶ τοὺς Ἀργεῖους μεθ' ὅπλων ἀντιτετάχθαι· διαλύσαι οὖν πρῶτον χρῆναι ἀφ' ἑκατέρων ἔλθοντας τὰ στρατόπεδα, καὶ οὕτω πάλιν
 10 λέγειν περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ πεισθέντες ᾤχοντο καὶ τοὺς Ἀργεῖους ἀπήγαγον ἐκ τῆς Ἐπιδανρίας. ὕστερον δὲ ἐς τὸ αὐτὸ ξυνελθόντες οὐδ' ὥς ἐδυνήθησαν ξυμβῆναι, ἀλλ' οἱ Ἀργεῖοι πάλιν ἐς τὴν Ἐπιδανρίαν ἐσέβαλον καὶ ἐδήρουν. ἐξεστράτευσαν
 15 δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς Καρύας· καὶ ὥς οὐδ' ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἰγένετο, ἐπανεχώρησαν. Ἀργεῖοι δὲ τεμόντες τῆς Ἐπιδανρίας ὥς τὸ τρίτον μέρος ἀπήλθον ἐπ' οἶκου. καὶ Ἀθηναίων αὐτοῖς χίλιοι ἐβοήθησαν ὀπλίται καὶ Ἀλκιβιάδης
 20 στρατηγός πυθόμενοι τοὺς Λακεδαιμονίους ἐξεστρατεῦσθαι, καὶ ὥς οὐδὲν ἔτι αὐτῶν ἔδει, ἀπήλθον. καὶ τὸ θέρος οὕτω διήλθεν.

54.

Speech of King Archidamus just before the invasion of Attica at the opening of the Peloponnesian War.

“ Ἄνδρες Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν πολλὰς στρατείας καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Πελοποννήσῳ καὶ ἔξω ἐποιήσαντο, καὶ αὐτῶν ἡμῶν οἱ πρεσβύτεροι οὐκ ἄπειροι πολέμων εἰσὶν·
 5 ὅμως δὲ τῇσδε οὐπω μείζονα παρασκευὴν ἔχοντες ἐξήλθομεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πόλιν δυνατωτάτην νῦν ἐρχόμεθα καὶ αὐτοὶ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι στρατεύοντες. δίκαιον οὖν ἡμᾶς μήτε τῶν πατέρων χείρους φαίνεσθαι μήτε ἡμῶν αὐτῶν τῆς δόξης
 10 ἐνδεεστέρους. ἡ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τῇδε τῇ ὁρμῇ ἐπῆρται καὶ προσέχει τὴν γνώμην, εὖνοιαν ἔχουσα διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος πράξαι ἡμᾶς ἃ ἐπινοοῦμεν. οὐκ οὖν χρή, εἴ τῳ καὶ δοκοῦμεν πλήθει ἐπιέναι καὶ ἀσφάλεια πολλὴ εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους
 15 ἡμῖν διὰ μάχης, τούτου ἔνεκα ἀμελέστερόν τι παρεσκευασμένους χωρεῖν, ἀλλὰ καὶ πόλεως ἐκάστης ἡγεμόνα καὶ στρατιώτην τὸ καθ’ αὐτὸν αἰεὶ προσδέχεσθαι ἐς κίνδυνόν τινα ἦξειν. ἄδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων καὶ ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ καὶ δι’
 20 ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται, πολλάκις τε τὸ ἔλασσον πλήθος δεδιὸς ἄμεων ἡμύνατο τοὺς

πλέονας διὰ τὸ καταφρονοῦντας ἀπαρασκεύους
γενέσθαι.”

ii. 11.

55.

The Peloponnesian commanders, about to engage the Athenians by sea, encourage their troops, who are dispirited because of a former defeat and are reluctant to fight.

“Τμῶν δὲ οὐδ’ ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται ὅσον
τόλμη προέχετε· τῶνδε δὲ ἡ ἐπιστήμη, ἣν μάλιστα
φοβεῖσθε, ἀνδρίαν μὲν ἔχουσα καὶ μνήμην ἔξει ἐν
τῷ δεινῷ ἐπιτελεῖν ἃ ἔμαθεν, ἄνευ δὲ εὐθυχίας
5 οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει. φόβος
γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει, τέχνη δὲ ἄνευ ἀλκῆς οὐδὲν
ὠφελεῖ. πρὸς μὲν οὖν τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν τὸ
τολμηρότερον ἀντιτάξασθε, πρὸς δὲ τὸ διὰ τὴν
ἦσαν δεδιέναι τὸ ἀπαράσκευοι τότε τυχεῖν. περι-
10 γίγνεται δὲ ὑμῖν πλῆθος τε νεῶν καὶ πρὸς τῇ γῇ
οἰκείᾳ οὕσῃ ὀπλιτῶν παρόντων ναυμαχεῖν· τὰ δὲ
πολλὰ τῶν πλειόνων καὶ ἄμεινον παρεσκευασμένων
τὸ κράτος ἐστίν. ὥστε οὐδὲ καθ’ ἐν εὐρίσκομεν
εἰκότως ἂν ἡμᾶς σφαλλομένους· καὶ ὅσα ἡμάρτο-
15 μεν πρότερον, νῦν αὐτὰ ταῦτα προσγενόμενα διδα-
σκαλίαν παρέξει. θαρσοῦντες οὖν καὶ κυβερνήται
καὶ ναῦται τὸ καθ’ ἑαυτὸν ἕκαστος ἐπεσθε, χώραν
μὴ προλείποντες ἢ ἂν τις προσταχθῇ. τῶν δὲ

πρότερον ἡγεμόνων οὐ χεῖρον τὴν ἐπιχείρησιν
 20 ἡμεῖς παρασκευάσομεν καὶ οὐκ ἐνδώσομεν πρόφα-
 σιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι· ἣν δέ τις ἄρα καὶ βου-
 ληθῇ, κολασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημία, οἱ δὲ
 ἀγαθοὶ τιμῆσονται τοῖς προσήκουσιν ἄθλοις τῆς
 ἀρετῆς.”

ii. 87.

56.

The oligarchs in Mt. Istone, on the island of Corcyra, sur-
 render on condition that the decision of their fate shall be left
 to the Athenian people.

Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον ταῦτα ἐγίγνετο καὶ
 Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς, ἐπειδὴ ἐκ τῆς Πύλου
 ἀπῆραν ἐς τὴν Σικελίαν ναυσὶν Ἀθηναίων, ἀφικό-
 μενοι ἐς Κέρκυραν ἐστράτευσαν μετὰ τῶν ἐκ τῆς
 5 πόλεως ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ὄρει τῆς Ἰστώνης Κερκυ-
 ραίων καθιδρυμένους, οἱ τότε μετὰ τὴν στάσιν δια-
 βάντες ἐκράτουν τε τῆς γῆς καὶ πολλὰ ἔβλαπτον.
 προσβαλόντες δὲ τὸ μὲν τείχισμα εἶλον, οἱ δὲ
 ἄνδρες καταπεφευγότες ἀθρόοι πρὸς μετέωρόν τι
 10 ξυνέβησαν ὥστε τοὺς μὲν ἐπικούρους παραδοῦναι,
 περὶ δὲ σφῶν τὰ ὄπλα παραδόντων τὸν Ἀθηναίων
 δῆμον διαγνῶναι. καὶ αὐτοὺς ἐς τὴν νῆσον οἱ
 στρατηγοὶ τὴν Πτυχίαν ἐς φυλακὴν διεκόμισαν
 ὑποσπόνδους, μέχρι οὗ Ἀθήναζε πεμφθῶσιν, ὥστε,

15 ἂν τις ἄλῳ ἀποδιδράσκων, ἅπασι λελύσθαι τὰς
 σπονδάς. οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται τῶν Κερκυ-
 ραίων, δειδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτοὺς ἐλθόντας
 οὐκ ἀποκτείνωσι, μηχανῶνται τοιόνδε τι· τῶν ἐν τῇ
 νήσῳ πείθουσί τινας ὀλίγους, ὑποπέμψαντες φίλους
 20 καὶ διδάξαντες ὡς κατ' εὐνοίαν δὴ λέγειν ὅτι κρά-
 τιστον αὐτοῖς εἶη ὡς τάχιστα ἀποδρᾶναι, πλοῖον
 δέ τι αὐτοῖς ἐτοιμάσειν· μέλλειν γὰρ δὴ τοὺς στρα-
 τηγοὺς τῶν Ἀθηναίων παραδώσειν αὐτοὺς τῷ δή-
 μῳ τῶν Κερκυραίων.

iv. 46.

57.

Effect of the announcement at Athens of the total defeat of
 the Sicilian Expedition.

Ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας ἐπειδὴ ἡγγέλθη, ἐπὶ πολὺ
 μὲν ἠπίστουν καὶ τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν ἐξ
 αὐτοῦ τοῦ ἔργου διαπεφευγόσι καὶ σαφῶς ἀγγέλ-
 λουσι, μὴ οὕτω γε ἄγαν πανσυδὶ διεφθάρθαι·
 5 ἐπειδὴ δὲ ἔγνωσαν, χαλεποὶ μὲν ἦσαν τοῖς ξυμπρο-
 θυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλουν, ὥσπερ οὐκ
 αὐτοὶ ψηφισάμενοι, ὠργίζοντο δὲ καὶ τοῖς χρη-
 σμολόγοις τε καὶ μάντεσι καὶ ὅποσοι τι τότε αὐ-
 τοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν ὡς λήψονται Σικελίαν.
 10 πάντα δὲ πανταχόθεν αὐτοὺς ἐλύπει τε καὶ περιει-
 στήκει ἐπὶ τῷ γεγεννημένῳ φόβος τε καὶ κατάπληξις

μεγίστη δή. ἅμα μὲν γὰρ στερόμενοι καὶ ἰδίᾳ ἕκα-
 στος καὶ ἡ πόλις ὀπλιτῶν τε πολλῶν καὶ ἱππέων καὶ
 ἡλικίας οἶαν οὐχ ἑτέραν ἑώρων ὑπάρχουσιν ἐβαρύ-
 15 νοντο· ἅμα δὲ ναῦς οὐχ ὁρῶντες ἐν τοῖς νεωσοίοις
 ἱκανὰς οὐδὲ χρήματα ἐν τῷ κοινῷ οὐδ' ὑπηρεσίας
 ταῖς ναυσὶν ἀνέλπιστοι ἦσαν ἐν τῷ παρόντι σωθή-
 σεσθαι· τοὺς τε ἀπὸ τῆς Σικελίας πολεμίους εὐθὺς
 σφίσιν ἐνόμιζον τῷ ναυτικῷ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεν-
 20 σείσθαι, ἄλλως τε καὶ τοσοῦτον κρατήσαντας, καὶ
 τοὺς αὐτόθεν πολεμίους τότε δὴ καὶ διπλασίως
 πάντα παρεσκευασμένους κατὰ κράτος ἤδη καὶ ἐκ
 γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἐπικείμεσθαι, καὶ τοὺς ξυμ-
 μάχους σφῶν μετ' αὐτῶν ἀποστάντας.

viii. 1.

58.

King Agis nearly commits the fatal error of attacking a strong position. Warned in season, he withdraws his troops and floods the Mantinean territory.

Οἱ δὲ Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ὥς εἶδον αὐ-
 τοὺς, καταλαβόντες χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόσ-
 οδον παρετάξαντο ὥς ἐς μάχην. καὶ οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι εὐθὺς αὐτοῖς ἐπήγessαν· καὶ μέχρι μὲν λίθου
 5 καὶ ἀκοντίου βολῆς ἐχώρησαν· ἔπειτα τῶν πρε-
 σβυτέρων τις Ἀγιδι ἐπεβόησεν, ὁρῶν πρὸς χωρίον
 καρτερόν ἰόντας σφῶς, ὅτι διανοεῖται κακὸν κακῷ

ἰᾶσθαι, δηλῶν τῆς ἐξ Ἄργους ἐπαιτίου ἀναχωρή-
 σεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν
 10 βουλομένην εἶναι. ὁ δὲ εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα
 εἴτε καὶ αὐτῷ ἄλλο τι ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ δόξαν, ἐξαίφ-
 νης πάλιν τὸ στράτευμα κατὰ τάχος πρὶν ξυμμίξαι
 ἀπήγε. καὶ ἀφικόμενος πρὸς τὴν Τεγεᾶτιν τὸ ὕδωρ
 ἐξέτρεπεν εἰς τὴν Μαντινικὴν, περὶ οὐπὲρ ὥς τὰ
 15 πολλὰ βλάπτοντος ὁποτέρωσεν ἂν ἐσπίπτῃ Μαν-
 τινῆς καὶ Τεγεᾶται πολέμουσιν. ἐβούλετο δὲ τοὺς
 ἀπὸ τοῦ λόφου βοηθοῦντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος
 ἐκτροπὴν, ἐπειδὰν πύθωνται, καταβιβάσαι, τοὺς
 Ἀργεῖους καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ ἐν τῷ ὁμαλῷ
 20 τὴν μάχην ποιεῖσθαι· καὶ ὁ μὲν τὴν ἡμέραν ταύ-
 την μείνας αὐτοῦ περὶ τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπεν· οἱ δ'
 Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὸ μὲν πρῶτον καταπλα-
 γέντες τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφνιδίῳ αὐτῶν ἀναχωρήσει οὐκ
 εἶχον ὃ τι εἰκάσωσιν.

v. 65.

59.

Hippocrates fortifies Delium in 424 B.C. The main body of the army then leaves the Boeotian territory.

Ὁ δὲ Ἴπποκράτης ἀναστήσας Ἀθηναίους παν-
 δημεῖ, αὐτοὺς καὶ τοὺς μετοίκους καὶ ξένων ὅσοι
 παρῆσαν, ὕστερος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸ Δήλιον, ἥδη
 τῶν Βοιωτῶν ἀνακεχωρηκότων ἀπὸ τῶν Σιφῶν· καὶ

5 καθίσας τὸν στρατὸν Δήλιον ἐτείχιζε τοιῶδε τρόπον,
 τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. τάφρον μὲν κύκλῳ
 περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νεῶν ἔσκαπτον, ἐκ δὲ τοῦ
 ὀρύγματος ἀνέβαλλον ἀντὶ τείχους τὸν χοῦν, καὶ
 σταυροὺς παρακαταπηγνύντες ἄμπελον κόπτοντες
 10 τὴν περὶ τὸ ἱερὸν ἐσέβαλλον καὶ λίθους ἅμα καὶ
 πλίνθον ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐγγὺς καθαιροῦντες,
 καὶ παντὶ τρόπῳ ἐμετεώριζον τὸ ἔρυμα. πύργους
 τε ξυλίνους κατέστησαν ἥ καὶ καὶ καὶ τοῦ ἱεροῦ
 οἰκοδόμημα οὐδὲν ὑπῆρχεν· ἥπερ γὰρ ἦν στοὰ
 15 κατεπεπτώκει. ἡμέρα δὲ ἀρξάμενοι τρίτῃ ὥς οἴκο-
 θεν ὥρμησαν ταύτην τε εἰργάζοντο καὶ τὴν τετάρ-
 την καὶ τῆς πέμπτης μέχρι ἀρίστου. ἔπειτα, ὥς
 τὰ πλείστα ἀπετετέλεστο, τὸ μὲν στρατόπεδον
 προαπεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Δηλίου οἶον δέκα σταδίους
 20 ὥς ἐπ' οἴκου πορευόμενον, καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ οἱ πλεί-
 στοι εὐθὺς ἐχώρουν, οἱ δ' ὀπλῖται θέμενοι τὰ ὄπλα
 ἡσύχαζον· Ἴπποκράτης δὲ ὑπομένων ἔτι καθίστατο
 φυλακάς τε καὶ τὰ περὶ τὸ προτείχισμα, ὅσα ἦν
 ὑπόλοιπα, ὥς χρῆν ἐπιτελέσαι.

iv. 90.

60.

Hostilities being suspended at Pylus, Lacedaemonian ambassadors come to Athens and ask for peace.

“Ἐπεμψαν ἡμᾶς Λακεδαιμόνιοι, ὧ Ἀθηναῖοι, περὶ

τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρῶν πράξοντας, ὃ τι ἂν ὑμῖν τε
 ὠφέλιμον ὦν τὸ αὐτὸ πείθωμεν καὶ ἡμῖν ἐς τὴν ξυμ-
 φορὰν ὡς ἐκ τῶν παρόντων κόσμον μάλιστα μέλλῃ
 5 οἶσιν. τοὺς δὲ λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ
 εἰωθὸς μηχανοῦμεν, ἀλλ' ἐπιχώριον ὦν ἡμῖν οὐ μὲν
 βραχεῖς ἀρκῶσι μὴ πολλοῖς χρῆσθαι, πλείοσι δὲ
 ἐν ᾧ ἂν καιρὸς ἢ διδάσκοντάς τι τῶν προύργου
 λόγοις τὸ δέον πράσσειν. λάβετε δὲ αὐτοὺς μὴ
 10 πολεμίως μηδ' ὡς ἀξύνετοι διδασκόμενοι, ὑπόμνη-
 σιν δὲ τοῦ καλῶς βουλευσασθαι πρὸς εἰδότας ἡγη-
 σάμενοι. ὑμῖν γὰρ εὐτυχίαν τὴν παροῦσαν ἔξεστι
 καλῶς θέσθαι ἔχουσι μὲν ὧν κρατεῖτε, προσλα-
 βοῦσι δὲ τιμὴν καὶ δόξαν, καὶ μὴ παθεῖν ὅπερ οἱ
 15 ἀήθως τι ἀγαθὸν λαμβάνοντες τῶν ἀνθρώπων· αἰεὶ
 γὰρ τοῦ πλέονος ἐλπίδι ὀρέγονται διὰ τὸ καὶ τὰ
 παρόντα ἀδοκῆτως εὐτυχῆσαι. οἷς δὲ πλείσται
 μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφοτέρα ξυμβεβήκασι, δίκαιοί εἰσι
 καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις· ὃ τῇ τε
 20 ὑμετέρᾳ πόλει δι' ἐμπειρίαν καὶ ἡμῖν μαλιστ' ἂν
 ἐκ τοῦ εἰκότος προσεΐη.

Γινώτε δὲ καὶ ἐς τὰς ἡμετέρας νῦν ξυμφορὰς
 ἀπιδόντες, οἷτινες ἀξίωμα μέγιστον τῶν Ἑλλήνων
 ἔχοντες ἡκομεν παρ' ὑμᾶς, πρότερον αὐτοῖς κυριώ-
 25 τεροι νομίζοντες εἶναι δοῦναι ἐφ' ἃ νῦν ἀφιγμένοι
 ὑμᾶς αἰτούμεθα."

61.

The Plataeans, being invested, construct ladders with which to scale the enemy's wall. This wall is double, with battlements on both sides, and with great towers.

Κλίμακας ἐποιήσαντο ἴσας τῷ τείχει τῶν πολεμίων· ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, ἧ ἔτυχε πρὸς σφᾶς οὐκ ἐξαληλιμμένον τὸ τεῖχος αὐτῶν· ἠριθμοῦντο δὲ πολλοὶ ἅμα τὰς ἐπιβολὰς καὶ ἔμελλον οἱ μὲν τινες ἁμαρτήσεσθαι, οἱ δὲ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ, ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες καὶ ἅμα οὐ πολὺν ἀπέχοντες, ἀλλὰ ῥαδίως καθορωμένου ἐς ὃ ἐβούλοντο τοῦ τείχους. τὴν μὲν οὖν ξυμμέτρησιν τῶν κλιμάκων οὕτως ἔλαβον, ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλώθου
 5 εἰκάσαντες τὸ μέτρον.

Τὸ δὲ τεῖχος ἦν τῶν Πελοποννησίων τοιόνδε τῇ οἰκοδομήσει. εἶχε μὲν δύο τοὺς περιβόλους, πρὸς τε Πλαταιῶν καὶ εἴ τις ἐξῴθεν ἀπ' Ἀθηνῶν ἐπίοι,
 15 διεῖχον δὲ οἱ περίβολοι ἑκκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ' ἀλλήλων. τὸ οὖν μεταξὺ τοῦτο, οἱ ἑκκαίδεκα πόδες, τοῖς φύλαξιν οἰκήματα διανενεμημένα ὥκοδόμητο, καὶ ἦν ξυνεχὴ ὥστε ἐν φαίνεσθαι τεῖχος παχὺ ἐπάλξεις ἔχον ἀμφοτέρωθεν. διὰ δέκα δὲ
 20 ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι καὶ ἰσοπλατεῖς τῷ τείχει, διήκοντες ἕς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ καὶ

οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω, ὥστε πάροδον μὴ εἶναι παρὰ
 πύργον, ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διήεσαν. τὰς οὖν
 νύκτας, ὁπότε χειμὼν εἷη νοτερός, τὰς μὲν ἐπάλξεις
 25 ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων, ὄντων δι' ὀλίγου καὶ
 ἄνωθεν στεγανῶν, τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο. iii. 20, 21.

62.

Speech of the Corinthians just before the Peloponnesian War, stating the reasons which assure the ultimate defeat of the Athenians.

“Ἡμεῖς δὲ νῦν καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον
 ἐγείρομεν καὶ ἱκανὰ ἔχοντες ἐγκλήματα, καὶ ὅταν
 ἀμυνώμεθα Ἀθηναίους, καταθησόμεθα αὐτὸν ἐν
 καιρῷ. κατὰ πολλὰ δὲ ἡμᾶς εἰκὸς ἐπικρατῆσαι,
 5 πρῶτον μὲν πλήθει προύχοντας καὶ ἐμπειρία πολε-
 μικῇ, ἔπειτα ὁμοίως πάντας ἐς τὰ παραγγελλόμενα
 ἰόντας, ναυτικόν τε, ᾧ ἰσχύουσιν, ἀπὸ τῆς ὑπαρ-
 χούσης τε ἐκάστοις οὐσίας ἐξαρτυσόμεθα καὶ ἀπὸ
 τῶν ἐν Δελφοῖς καὶ Ὀλυμπίᾳ χρημάτων· δάνεισμα
 10 γὰρ ποιησάμενοι ὑπολαβεῖν οἰοί τ' ἐσμέν μισθῷ
 μείζονι τοὺς ξένους αὐτῶν ναυβάτας. ὠνητὴ γὰρ
 Ἀθηναίων ἡ δύναμις μᾶλλον ἢ οἰκεία· ἡ δὲ ἡμε-
 τέρα ἦσσαν ἂν τοῦτο πάθοι, τοῖς σώμασι τὸ πλεόν
 ἰσχύουσα ἢ τοῖς χρήμασι. μιᾷ τε νίκη ναυμαχίας
 15 κατὰ τὸ εἰκὸς ἀλίσκονται· εἰ δ' ἀντίσχοιεν, μελε-

τήσομεν καὶ ἡμεῖς ἐν πλείονι χρόνῳ τὰ ναυτικά, καὶ ὅταν τὴν ἐπιστήμην ἐς τὸ ἴσον καταστήσωμεν, τῇ γε εὐψυχίᾳ δῆπου περιεσόμεθα· ὁ γὰρ ἡμεῖς ἔχομεν φύσει ἀγαθόν, ἐκείνοις οὐκ ἂν γένοιτο διδαχῇ·
 20 ὁ δ' ἐκείνοι ἐπιστήμῃ προύχουσι, καθαιρετέον ἡμῖν ἐστι μελέτη. χρήματα δ' ὥστ' ἔχειν ἐς αὐτὰ οἴσομεν· ἡ δεῦν ἂν εἴη, εἰ οἱ μὲν ἐκείνων ζύμματα ἐπὶ δουλείᾳ τῇ αὐτῶν φέροντες οὐκ ἀπεροῦσιν, ἡμεῖς δ' ἐπὶ τῷ τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθροὺς καὶ
 25 αὐτοὶ ἅμα σώζεσθαι οὐκ ἄρα δαπανήσομεν καὶ ἐπὶ τῷ μὴ ὑπ' ἐκείνων αὐτὰ ἀφαιρεθέντες αὐτοῖς τούτοις κακῶς πάσχειν."

i. 121.

63.

The Plataeans surrender to the Lacedaemonians, and five men are sent from Sparta to decide their fate.

Ἐπὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ οἱ Πλαταιῆς οὐκέτι ἔχοντες σῆτον οὐδὲ δυνάμενοι πολιορκεῖσθαι ξυνέβησαν τοῖς Πελοποννησίοις τοιῶδε τρόπῳ· προσέβαλον αὐτῶν τῷ τείχει,
 5 οἱ δὲ οὐκ ἐδύναντο ἀμύνεσθαι. γνοὺς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν βίᾳ μὲν οὐκ ἐβούλετο ἐλεῖν (εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαίμονος, ὅπως, εἰ σπονδαὶ γίγνωντό ποτε πρὸς Ἀθηναίους καὶ ξυγχωροῖεν ὅσα πολέμῳ χωρία

10 ἔχουσιν ἑκάτεροι ἀποδίδοσθαι, μὴ ἀνάδοτος εἶη ἡ Πλάταια ὥς αὐτῶν ἐκόντων προσχωρησάντων), προσπέμπει δὲ αὐτοῖς κήρυκα λέγοντα, εἰ βούλονται παραδοῦναι τὴν πόλιν ἐκόντες τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ δικασταῖς ἐκείνοις χρήσασθαι, τοὺς τε
 15 ἀδίκους κολάσειν, παρὰ δίκην δὲ οὐδένα. τοσαῦτα μὲν ὁ κῆρυξ εἶπεν· οἱ δὲ (ἦσαν γὰρ ἤδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ) παρέδωκαν τὴν πόλιν. καὶ τοὺς Πλαταιέας ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι ἡμέρας τινάς, ἐν ὧσιν οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος δικασταὶ πέντε ἄνδρες
 20 ἀφίκοντο. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν κατηγορία μὲν οὐδεμία προετέθη, ἡρώτων δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι τοσοῦτον μόνον, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθὸν εἰργασμένοι εἰσίν. οἱ δ' ἔλεγον, αἰτησάμενοι
 25 μακρότερα εἰπεῖν καὶ προτάξαντες σφῶν αὐτῶν Ἀστυμάχον τε τὸν Ἀσωπολάου καὶ Λάκωνα τὸν Ἀειμνήστου, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων· καὶ ἐπελθόντες ἔλεγον τοιάδε.

iii. 52.

64.

Speech of Demosthenes at Pylus: "Let no man display his wits by reckoning up our perils. We must fight; and the chances are all in our favour."

"Ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου,

μηδεὶς ὑμῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀνάγκῃ ξυνετὸς βουλέ-
 σθω δοκεῖν εἶναι, ἐκλογιζόμενος ἅπαν τὸ περιεστὸς
 ἡμᾶς δεινόν, μᾶλλον ἢ ἀπερισκέπτως εὐελπὶς
 5 ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐκ τούτων ἂν
 περιγενόμενος. ὅσα γὰρ ἐς ἀνάγκην ἀφίκται
 ὥσπερ τάδε, λογισμὸν ἥκιστα ἐνδεχόμενα κινδύνου
 τοῦ ταχίστου προσδεῖται. ἐγὼ δὲ καὶ τὰ πλείω
 ὁρῶ πρὸς ἡμῶν ὄντα, ἣν ἐθέλωμέν τε μεῖναι καὶ
 10 μὴ τῷ πλήθει αὐτῶν καταπλαγέμεν τὰ ὑπάρχοντα
 ἡμῶν κρείσσω καταπροδοῦναι. τοῦ τε γὰρ χωρίου
 τὸ δυσέμβατον ἡμέτερον νομίζω· (μενόντων ἡμῶν
 ξύμμαχον γίγνεται, ὑποχωρήσασιν δὲ καίπερ χαλε-
 πὸν ὃν εὐπορον ἔσται μηδενὸς κωλύοντος καὶ τὸν
 15 πολέμιον δεινότερον ἔξομεν μὴ ῥαδίως αὐτῷ πάλιν
 οὔσης τῆς ἀναχωρήσεως, ἣν καὶ ὑφ' ἡμῶν βιάζε-
 ται· ἐπὶ γὰρ ταῖς ναυσὶ ῥᾶστοί εἰσιν ἀμύνεσθαι,
 ἀποβάντες δὲ ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη·) τό τε πλήθος αὐτῶν
 οὐκ ἄγαν δεῖ φοβεῖσθαι· κατ' ὀλίγον γὰρ μαχεῖται
 20 καίπερ πολὺ ὃν ἀπορία τῆς προσορμίσσεως, καὶ οὐκ
 ἐν γῇ στρατός ἐστίν ἐκ τοῦ ὁμοίου μείζων, ἀλλ'
 ἀπὸ νεῶν, αἷς πολλὰ τὰ καίρια δεῖ ἐν τῇ θαλάσῃ
 ξυμβῆναι. ὥστε τὰς τούτων ἀπορίας ἀντιπάλους
 ἡγοῦμαι τῷ ἡμετέρῳ πλήθει, καὶ ἅμα ἀξιῶ ὑμᾶς,
 25 Ἀθηναίους ὄντας καὶ ἐπισταμένους ἐμπειρίᾳ τὴν

ναυτικὴν ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν ὅτι, εἴ τις ὑπομένει
καὶ μὴ φόβῳ ῥοθίου καὶ νεῶν δεινότητος κατάπλου
ὑποχωροίη, οὐκ ἂν ποτε βιάζοιτο, καὶ αὐτοὺς νῦν
μεῖναι τε καὶ ἀμυνομένους παρ' αὐτὴν τὴν ῥαχίαν
30 σῶζειν ἡμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὸ χωρίον.”

iv. 10.

65.

The consternation of the Athenians when they learn of the defection of Euboea in 411 B.C. They are in the greatest danger, but are saved by the supineness of the Lacedaemonians.

Τοῖς δ' Ἀθηναίοις ὥς ἦλθε τὰ περὶ τὴν Εὐβοίαν
γεγενημένα, ἔκπληξιν μεγίστην δὴ τῶν πρὶν παρέ-
στη. οὔτε γὰρ ἡ ἐν τῇ Σικελίᾳ ξυμφορά, καίπερ
μεγάλη τότε δόξασα εἶναι, οὔτε ἄλλο οὐδέν πω
5 οὕτως ἐφόβησεν. ὅπου γὰρ, στρατοπέδου τε τοῦ
ἐν Σάμῳ ἀφεστηκότος, ἄλλων τε νεῶν οὐκ οὐσῶν
οὐδὲ τῶν ἐσβησομένων, αὐτῶν τε στασιαζόντων καὶ
ἀδηλον ὃν ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυρράξουσιν, το-
σαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, ἐν ᾗ ναῦς τε καὶ
10 τὸ μέγιστον Εὐβοίαν ἀπολωλέκεσαν, ἐξ ἧς πλείω
ἢ τῆς Ἀττικῆς ὠφελοῦντο, πῶς οὐκ εἰκότως ἠθύ-
μουν; μάλιστα δ' αὐτοὺς καὶ δι' ἐγγυτάτου ἐθο-
ρύβει, εἰ οἱ πολέμιοι τολμήσουσι νενικηκότες εὐθὺς
σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ ἐρῆμον ὄντα νεῶν πλεῖν,
15 καὶ ὅσον οὐκ ἤδη ἐνόμιζον αὐτοὺς παρεῖναι. ὅπερ

ἄν, εἰ τολμηρότεροι ἦσαν, ῥαδίως ἂν ἐποίησαν, καὶ
 ἢ διέστησαν ἂν ἔτι μᾶλλον τὴν πόλιν ἐφορμούντες,
 ἢ, εἰ ἐπολιόρκουν μένοντες, καὶ τὰς ἀπ' Ἰωνίας ναῦς
 ἠνάγκασαν ἂν καίπερ πολεμίας οὔσας τῇ ὀλι-
 20 γαρχίᾳ τοῖς σφετέροις οἰκείοις καὶ τῇ ξυμπάσῃ
 πόλει βοηθῆσαι· καὶ ἐν τούτῳ Ἑλλήσποντός τε ἂν
 ἦν αὐτοῖς καὶ Ἰωνία καὶ αἱ νῆσοι καὶ τὰ μέχρι
 Βοιωτίας καὶ ὥς εἰπεῖν ἢ Ἀθηναίων ἀρχὴ πᾶσα.
 ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ μόνῳ Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίοις
 25 πάντων δὴ ξυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγέ-
 νοντο, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. διάφοροι γὰρ
 πλείστον ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν ὀξεῖς οἱ δὲ βρα-
 δεῖς, καὶ οἱ μὲν ἐπιχειρητὰι οἱ δὲ ἄτολμοι, ἄλλως
 τε καὶ ἐν ἀρχῇ ναυτικῇ πλείστα ὠφέλουν. ἔδειξαν
 30 δὲ οἱ Συρακόσιοι· μάλιστα γὰρ ὁμοιότροποι γενό-
 μενοι ἄριστα καὶ προσεπολέμησαν.

viii. 96.

66.

The Athenians put Salaethus to death, and order the slaugh-
 ter of the Mitylenaeans ; but begin to repent, and are persuaded
 to reconsider their resolution.

Ἀφικομένων δὲ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Σαλαίθου οἱ
 Ἀθηναῖοι τὸν μὲν Σάλαιθον εὐθὺς ἀπέκτειναν, ἔστιν
 ἂν παρεχόμενον τὰ τ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Πλαταιῶν (ἔτι
 γὰρ ἐπολιορκοῦντο) ἀπάξειν Πελοποννησίους· περὶ

5 δὲ τῶν ἀνδρῶν γνώμας ἐποιοῦντο, καὶ ὑπὸ ὀργῆς
 ἔδοξεν αὐτοῖς οὐ τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτείνειν,
 ἀλλὰ καὶ τοὺς ἅπαντας Μυτιληναίους ὅσοι ἡβῶσι,
 παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι, ἐπικαλοῦντες
 τὴν τε ἄλλην ἀπόστασιν ὅτι οὐκ ἀρχόμενοι ὥσπερ
 10 οἱ ἄλλοι ἐποιήσαντο, καὶ προσξυνεβάλετο οὐκ
 ἐλάχιστον τῆς ὀρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες ἐς
 Ἰωνίαν ἐκείνοις βοηθοὶ τολμήσασαι παρακινδυνεύ-
 σαι· οὐ γὰρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἔδόκουν τὴν
 ἀπόστασιν ποιήσασθαι. πέμπουσιν οὖν τριήρη
 15 ὡς Πάχητα ἄγγελον τῶν δεδογμένων, κατὰ τάχος
 κελεύοντες διαχρήσασθαι Μυτιληναίους· καὶ τῇ
 ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὐθὺς ἦν αὐτοῖς καὶ ἀναλο-
 γισμὸς ὡμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώσθαι,
 πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους.
 20 ὡς δ' ᾗσθοντο τοῦτο τῶν Μυτιληναίων οἱ παρόντες
 πρέσβεις καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων ξυμπράσ-
 στοντες, παρεσκεύασαν τοὺς ἐν τέλει ὥστε αὐθις
 γνώμας προθεῖναι, καὶ ἔπεισαν ῥᾶον, διότι καὶ
 ἐκείνοις ἔνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλεόν τῶν
 25 πολιτῶν αὐθις τινὰς σφίσιν ἀποδοῦναι βουλευσα-
 σθαι. καταστάσης δ' εὐθὺς ἐκκλησίας ἄλλαι τε
 γνῶμαι ἀφ' ἐκάστων ἐλέγοντο καὶ Κλέων ὁ Κλεαι-
 νέτου, ὅσπερ καὶ τὴν προτέραν ἐνενικήκει ὥστε

ἀποκτεῖναι, ὧν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν
 30 πολιτῶν τῷ τε δήμῳ παρὰ πολὺ ἐν τῷ τότε πιθα-
 νώτατος, παρελθὼν αὖθις ἔλεγε τοιάδε.

iii. 36.

67.

Speech of Cleon on the Mitylenaeen decree: "Your foolish kindness to your allies, who hate you, and your detestable readiness to change your minds, threaten the destruction of our empire."

“Πολλάκις μὲν ἤδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνω-
 δημοκρατίαν ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἐτέρων ἄρχειν,
 μάλιστα δ' ἐν τῇ νῦν ὑμετέρα περὶ Μυτιληναίων
 μεταμελεία. διὰ γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεὲς καὶ
 5 ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐς τοὺς ξυμμά-
 χους τὸ αὐτὸ ἔχετε, καὶ ὃ τι ἂν ἡ λόγῳ πεισθέντες
 ὑπ' αὐτῶν ἀμάρτητε ἢ οἴκτῳ ἐνδῶτε, οὐκ ἐπικινδύ-
 νως ἡγείσθε ἐς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐς τὴν τῶν ξυμμάχων
 χάριν μαλακίζεσθαι, οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα
 10 ἔχετε τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς
 καὶ ἄκοντας ἀρχομένους· οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζεσθε
 βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν
 ἂν ἰσχύι μᾶλλον ἢ τῇ ἐκείνων εὐνοίᾳ περιγένησθε.
 πάντων δὲ δεινότατον εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθε-
 15 στήξει ὧν ἂν δόξῃ πέρι, μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι χεί-
 ροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσω

ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις, ἀμαθία τε μετὰ
 σωφροσύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκο-
 λασίας, οἳ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς
 20 ξυνετωτέρους ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς
 πόλεις. οἱ μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βού-
 λονται φαίνεσθαι τῶν τε αἰεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν
 περιγίγνεσθαι, ὥς ἐν ἄλλοις μείζουσιν οὐκ ἂν δηλώ-
 σαντες τὴν γνώμην, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου τὰ πολλὰ
 25 σφάλλουσι τὰς πόλεις· οἱ δ' ἀπιστοῦντες τῇ ἐξ
 ἑαυτῶν ξυνέσει ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων ἀξιού-
 σιν εἶναι, ἀδυνατώτεροι δὲ τοῦ καλῶς εἰπόντος
 μέμψασθαι λόγον, κριταὶ δὲ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου
 μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ ὀρθοῦνται τὰ πλείω. ὥς οὖν
 30 χρὴ καὶ ἡμᾶς ποιοῦντας μὴ δεινότητι καὶ ξυνέσει
 ἀγῶνι ἐπαιρομένους παρὰ τὸ δόξαν τῷ ὑμετέρῳ
 πλήθει παραινεῖν."

iii. 37.

68.

Speech of Diodotus on the Mitylenaeen decree, in opposition
 to Cleon: "Severity in the treatment of revolted subjects is
 folly. Our true policy is prevention, not punishment."

"Οὐκ οὖν χρὴ θὔτε τοῦ θανάτου τῇ ζημιά ὥς
 ἐχεγγύῳ πιστεύσαντας χεῖρον βουλευσασθαι, οὔτε
 ἀνέλπιστον καταστήσαι τοῖς ἀποστᾶσι ὥς οὐκ
 ἔσται μεταγνῶναι καὶ ὅτι ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἀμαρ-

5 *τίαν καταλῦσαι. σκέψασθε γὰρ ὅτι νῦν μὲν, ἦν
 τις καὶ ἀποστᾶσα πόλις γνῶ μὴ περιεσομένη,
 ἔλθοι ἂν ἐς ξύμβασιν δυνατὴ οὔσα ἔτι τὴν δαπά-
 νην ἀποδοῦναι καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν· ἐκείνως δὲ
 τῶα οἴεσθε ἦντινα οὐκ ἄμεινον μὲν ἢ νῦν παρα-
 10 σκευάσεσθαι, πολιορκία τε παρατενεῖσθαι ἐς τοῦ-
 σχατον, εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ ξυμ-
 βῆναι; ἡμῖν τε πῶς οὐ βλάβη δαπανᾶν καθημέ-
 νοις διὰ τὸ ἀξύμβατον, καὶ ἦν ἔλωμεν, πόλιν
 ἐφθαρμένην παραλαβεῖν καὶ τῆς προσόδου τὸ λοι-
 15 πὸν ἀπ' αὐτῆς στέρεσθαι; ἰσχύομεν δὲ πρὸς τοὺς
 πολεμίους τῷδε. ὥστε οὐ δικαστὰς ὄντας δεῖ ἡμᾶς
 μᾶλλον τῶν ἐξαμαρτανόντων ἀκριβεῖς βλάπτεσθαι
 ἢ ὁρᾶν ὅπως ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον μετρίως κολά-
 ζοντες ταῖς πόλεσιν ἔξομεν ἐς χρημάτων λόγον
 20 ἰσχυούσαις χρῆσθαι, καὶ τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν
 νόμων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ
 τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας. οὗ νῦν τάναντία δρῶν-
 τες, ἦν τινα ἐλεύθερον καὶ βία ἀρχόμενον εἰκότως
 πρὸς αὐτονομίαν ἀποστάντα χειρωσώμεθα, χαλε-
 25 πῶς οἰόμεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. χρὴ δὲ τοὺς
 ἐλευθέρους οὐκ ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν,
 ἀλλὰ πρὶν ἀποστῆναι σφόδρα φυλάσσειν καὶ προ-
 καταλαμβάνειν ὅπως μὴδ' ἐς ἐπίνοϊαν τούτου ἴωσι,*

κρατήσαντάς τε ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον τὴν αἰτίαν ἐπι-
30 φέρειν."

iii. 46.

69.

Brasidas, escorted by the leading men of the country, makes his way through Thessaly. His politic language.

Βρασίδης δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦ θέρους
πορευόμενος ἑπτακοσίοις καὶ χιλίοις ὀπλίταις ἐς
τὰ ἐπὶ Θράκης ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ
ἐν Τραχῖνι, καὶ προπέμψαντος αὐτοῦ ἄγγελον ἐς
5 Φάρσαλον παρὰ τοὺς ἐπιτηδέιους ἀξιούντος διάγειν
ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιάν, ἦλθον ἐς Μελιτίαν τῆς
Ἀχαΐας Πάναιρός τε καὶ Δῶρος καὶ Ἱππολοχίδας
καὶ Τορύλαος καὶ Στρόφακος, πρόξενος ὢν Χαλκι-
δέων, τότε δὴ ἐπορεύετο. ἦγον δὲ καὶ ἄλλοι Θεσ-
10 σαλῶν αὐτὸν καὶ ἐκ Λαρίσσης Νικονίδας, Περδίκκα
ἐπιτήδειος ὢν. τὴν γὰρ Θεσσαλίαν ἄλλως τε οὐκ
εὐπορον ἦν διέναι ἄνευ ἀγωγοῦ καὶ μετὰ ὀπλῶν γε
δή, καὶ τοῖς πᾶσί γε ὁμοίως Ἑλλήσιν ὑποπτον
καθειστήκει τὴν τῶν πέλας μὴ πείσαντας διέναι,
15 τοῖς τε Ἀθηναίοις αἰεί ποτε τὸ πλῆθος τῶν Θεσσα-
λῶν εὖνουν ὑπῆρχεν. ὥστε εἰ μὴ δυναστείᾳ μᾶλ-
λον ἢ ἰσονομία ἐχρῶντο τὸ ἐγχώριον οἱ Θεσσαλοί,
οὐκ ἂν ποτε προῆλθεν, ἐπεὶ καὶ τότε πορευομένῳ
αὐτῷ ἀπαντήσαντες ἄλλοι τῶν τάναντία τούτοις

20 βουλομένων ἐπὶ τῷ Ἐνιπεὶ ποταμῷ ἐκώλουν καὶ
 ἀδικεῖν ἔφασαν ἄνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμε-
 νον. οἱ δὲ ἄγοντες οὔτε ἀκόντων ἔφασαν διαῖξιν,
 αἰφνιδιόν τε παραγενόμενον ξένοι ὄντες κομίζειν.
 ἔλεγε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Βρασίδης τῇ Θεσσαλῶν γῇ
 25 καὶ αὐτοῖς φίλος ὢν ἰέναι, καὶ Ἀθηναίοις πολεμίοις
 οὔσι καὶ οὐκ ἐκείνοις ὄπλα ἐπιφέρειν, Θεσσαλοῖς
 τε οὐκ εἰδέναι καὶ Λακεδαιμονίοις ἔχθραν οὔσαν
 ὥστε τῇ ἀλλήλων γῇ μὴ χρῆσθαι, νῦν δὲ ἀκόντων
 ἐκείνων οὐκ ἂν προελθεῖν (οὐδὲ γὰρ ἂν δύνασθαι),
 30 οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἶργεσθαι. καὶ οἱ μὲν ἀκού-
 σαντες ταῦτα ἀπήλθον.

iv. 78.

70.

The state of affairs at Athens just before the revolution of
 411 B.C.

Οἱ δ' ἀμφὶ τὸν Πείσανδρον παραπλέοντές τε,
 ὥσπερ ἐδέδοκτο, τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσι κατέ-
 λυνον, καὶ ἅμα ἔστιν ἀφ' ὧν χωρίων καὶ ὀπλίτας
 ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυμμάχους ἦκον ἐς τὰς
 5 Ἀθήνας. καὶ καταλαμβάνουσι τὰ πλείστα τοῖς
 ἐταίροις προειργασμένα. καὶ γὰρ Ἀνδροκλέα τέ
 τινα τοῦ δήμου μάλιστα προεστῶτα ξυστάντες
 τινες τῶν νεωτέρων κρύφα ἀποκτείνουσιν, ὥσπερ

- καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην οὐχ ἥκιστα ἐξήλασε, καὶ αὐ-
 10 τὸν κατ' ἀμφοτέρα, τῆς τε δημαγωγίας ἕνεκα καὶ
 οἰόμενοι τῷ Ἀλκιβιάδῃ ὡς κατιόντι καὶ τὸν Τισ-
 σαφέρην φίλον ποιήσονται χαριεῖσθαι, μᾶλλον τι
 διέφθειραν· καὶ ἄλλους τινὰς ἀνεπιτηδεῖους τῷ
 αὐτῷ τρόπῳ κρύφα ἀνήλωσαν· λόγος τε ἐκ τοῦ
 15 φανεροῦ προσείργαστο αὐτοῖς ὡς οὔτε μισθοφο-
 ρητέον εἶη ἄλλους ἢ τοὺς στρατευομένους, οὔτε
 μεθεκτέον τῶν πραγμάτων πλείοσιν ἢ πεντακισχι-
 λίοις, καὶ τούτοις οἱ ἂν μάλιστα τοῖς τε χρήμασι
 καὶ τοῖς σώμασιν ὠφελεῖν οἰοί τε ᾧσιν.
- 20 Ἦν δὲ τοῦτο εὐπρεπὲς πρὸς τοὺς πλείους, ἐπεὶ
 ἔξῃ γε τὴν πόλιν οἵπερ καὶ μεθίστασαν ἔμελλον.
 δῆμος μέντοι ὁμῶς ἔτι καὶ βουλὴ ἢ ἀπὸ τοῦ κυά-
 μου ξυνελέγετο· ἐβουλευόντο δὲ οὐδὲν ὃ τι μὴ τοῖς
 ξυνεστῶσι δοκοίη, ἀλλὰ καὶ οἱ λέγοντες ἐκ τούτων
 25 ἦσαν καὶ τὰ ῥηθησόμενα πρότερον αὐτοῖς πρού-
 σκεπτο· ἀντέλεγέ τε οὐδεὶς ἔτι τῶν ἄλλων, δεδιὼς
 καὶ ὁρῶν πολὺ τὸ ξυνεστηκός· εἰ δέ τις καὶ ἀντεί-
 ποι, εὐθὺς ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτηδεῖου ἐτεθνήκει, καὶ
 τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις οὔτ' εἰ ὑποπτεύοιντο
 30 δικαίωσις ἐγίγνετο, ἀλλ' ἡσυχίαν εἶχεν ὁ δῆμος
 καὶ κατάπληξιν τοιαύτην ὥστε κέρδος ὃ μὴ πά-
 σχων τι βίαιον, εἰ καὶ σιγῇ, ἐνόμιζεν.

HOMER.

71.

How the Trojans, led by Hector and Phoebus Apollo, who bore in his hands the aegis of Zeus, pressed forward against the Argives.

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ
μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλ-
λων

εἰμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
5 Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
τὴν ἄρ' ὃ γ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' αὐτὴ
ὄξεϊ ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' οἰστοὶ
θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
10 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πηγνυτ' ἀρηιθόων αἰζηῶν,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυ-
ρεῖν,
ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροῖς ἄσαι.

ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλ-
λων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ
λαός.

ILIAD, xv. 306-319.

72.

How Achilles foully entreated the noble Hector, binding his dead body to his chariot, and how Hector's parents and the people wailed.

Ἦ ῥα καὶ Ἑκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα.
ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
ἔς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν.
5 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας
μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσιν
κείμε πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
10 δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῷ ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὥς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
τηλόσε, κώκυσε δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδούσα.
ὦμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
15 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.

ILIAD, xxii. 395-409.

73.

How Achilles made lament to Thetis for the death of his comrade Patroclus.

Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς
Ἀχιλλεύς·

“μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·
ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἑταῖρος
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τίον ἑταίρων,
5 ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
καλά· τὰ μὲν Πηλῇ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
ἡματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὖνῃ.
αἶθ' ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλίησιν
10 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν
ζῶειν οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἐκτωρ
15 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίσῃ.”

ILIAD, xviii. 78-93.

74.

How Diomedes and Odysseus pursued hard after Dolon, a spy of the Trojans.

ὧς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν

κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπὶ οὔρα πέλονται
 ἡμιόνων, αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
 5 ἔλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον,
 τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἐταίρους
 ἐκ Τρώων ἵεναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἥ καὶ ἔλασσον,
 10 γυνὴ ῥ' ἀνδρας δηίους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αἴψα διώκειν ὀρμήθησαν.
 ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης
 ἥ κεμάδ' ἤε λαγῶν ἐπείγεται ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δέ τε προθέησι μεμηκώς,
 15 ὥς τὸν Τυδεΐδης ἦδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

ILIAD, x. 349-364.

75.

How Penelope addressed Odysseus, who in the guise of a beggar had foretold the speedy coming of her lord, and bade her handmaids care for the stranger.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “ αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
 ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
 5 ἀλλὰ μοι ὦδ' ἀνὰ θυμὸν οἶεται, ὥς ἔσεται περ·

- οὐτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
 τεύξῃ, ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορές εἰς' ἐνὶ οἴκῳ,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἴ ποτ' ἔην γε,
 ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἥδ' ἐδέχεσθαι.
 10 ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονύψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
 δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 ὥς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον Ἥῳ ἱκῇται.
 ἥῳθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρῖσάι τε,
 ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδεται
 15 ἦμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
 τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, οὐδέ τι ἔργον
 ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.

ODYSSEY, xix. 308-324.

76.

How, when Patroclus had been slain, Automedon exhorted the Argives and slew Aretus.

- ὦς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
 “ Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε καὶ Μενέλαε,
 ἦ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', οἳ περ ἄριστοι,
 ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν,
 5 νῶιν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἡμαρ·
 τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
 Ἐκτωρ Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·

- ἦσ'ω γὰρ καὶ ἐγώ, τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει.”
 10 ἦ ῥα καὶ ἄμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήηρος ἔλασσε.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ
 15 κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο
 ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορὼν ἐρίπησιν,
 ὥς ἄρ' ὃ γε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
 ἠδυνίοισι μάλ' ὅξ'υ κραδαινόμενον λύε γυῖα.

ILIAD, xvii. 507-524.

77.

How Discord was glad to see the Danaans and Trojans fall
 in deadly conflict, but the other gods sat apart within their halls
 upon Olympus.

- Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθεῖατο, ἦχι ἐκάστῳ
 5 δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμπιοι.
 πάντες δ' ἠτιώωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οὐνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὃ δὲ νόσφι λια-
 σθεῖς

τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίῳν,
 10 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.
 ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ
 λαός·

ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
 15 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἥμερος αἰρεῖ,
 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας.

ILIAD, xi. 73-91.

78.

How Liodes, a soothsayer, first among the suitors essayed
 the bow of Odysseus, and, failing to bend it, uttered dark fore-
 bodings.

Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο Οὔνοπος υἱός,
 ὃ σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
 ἵζε μυχοίτατος αἰεὶ· ἀτασθαλῖαι δέ οἱ οἴῳ
 ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν.
 5 ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
 στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν,
 οὐδέ μιν ἐντάνυσσε· πρὶν γὰρ κάμε γεῖρας ἀνέλκων

- ἀτρίπτους ἀπαλάς. μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
 “ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
 10 πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 τεθνάμεν ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν, οὐ θ’ ἔνεκ’ αἰεὶ
 ἐνθάδ’ ὁμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἡματα πάντα.
 νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ’ ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ μενοινᾷ
 15 γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος παράκοιτιν·
 αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται ἡδὲ ἴδεται,
 ἄλλην δὴ τιν’ ἔπειτα Ἀχαιάδων ἐυπέπλων
 μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ’ ἔπειτα
 γῆμαιθ’, ὅς κε πλείστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.”

ODYSSEY, xxi. 144-162.

79.

How Achilles received the goodly arms wrought by Hephaestus, and made ready to avenge Patroclus.

- “Τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
 κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
 τύνη δ’ Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο
 καλὰ μάλ’, οἷ’ οὐ πώ τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.”
 5 ὥς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε’ ἔθηκεν
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ’ ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ’ ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις
 ἔτλη

- αὐτην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
 10 δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥς εἰ σέλας ἐξεφάανθεν·
 τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσω,ν,
 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρην, οἷ' ἐπιεικὲς
 15 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δείδω, μή μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
 εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν—
 20 ἐκ δ' αἰὼν πέφαται—κατὰ δὲ χροά πάντα σαπήνη.”

ILIAD, xix. 8-27.

80.

How Odysseus, in the guise of a stranger, was worthily attended in his own halls.

- Τηλέμαχος δ' εὐνήθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 εἵματα ἐσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὄξυν θέτ' ὦμω,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ.
 5 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν·
 “μαῖα φίλη, τὸν ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
 εὐνῇ καὶ σίτῳ, ἥ αὖτως κεῖται ἀκηδής;

- τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ πίνυτή περ ἐούσα·
 ἐμπλήγδην ἑτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
 10 χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀτιμήσας' ἀποπέμπει."
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
 "οὐκ ἂν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόω.
 οἶνον μὲν γὰρ ἔπινε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός,
 σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἶρετο γάρ μιν.
 15 ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
 ἦ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμωῆσιν,
 αὐτὰρ ὃ γ' ὥς τις πάμπαν οἰζυρὸς καὶ ἄποτμος
 οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
 ἀλλ' ἐν ἀδελφῇτ' ὀϊῶν καὶ κώεσιν οἰῶν
 20 ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς."

ODYSSEY, xx. 124-143.

EURIPIDES.

81.

The Nurse to Phaedra: "Love is everywhere; from it all things spring, and none may withstand its resistless power."

ΤΡΟΦΟΣ.

Φοιτᾷ δ' ἀν' αἰθέρ', ἔστι δ' ἐν θαλασσίῳ
 κλύδωνι Κύπρις, πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ·
 ἥδ' ἐστὶν ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσ' ἔρον,
 οὗ πάντες ἐσμὲν οἱ κατὰ χθόν' ἔκγονοι.
 5 ὅσοι μὲν οὖν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων
 ἔχουσιν αὐτοί τ' εἰσὶν ἐν μούσαις ἀεὶ,
 ἴσασι μὲν Ζεὺς ὥς ποτ' ἡράσθη γάμων
 Σεμέλης, ἴσασι δ' ὥς ἀνήρπασέν ποτε
 ἡ καλλιφεγγῆς Κέφαλον εἰς θεοὺς ἕως
 10 ἔρωτος οὐνεκ'· ἀλλ' ὁμως ἐν οὐρανῷ
 ναίουσι κοῦ φεύγουσιν ἐκποδῶν θεοὺς,
 στέργουσι δ', οἶμαι, συμφορᾷ νικώμενοι.

HIPPOLYTUS, 447-458.

82.

Theseus announces that he has come with an armed force to the assistance of Heracles. He is startled when he sees the dead bodies of Heracles's wife and children.

ΘΗΣΕΥΣ.

Ἦκω σὺν ἄλλοις οἱ παρ' Ἀσωποῦ ῥοὰς
 μένουσιν ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι,
 σῶ παιδί, πρέσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ.
 κληδὼν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν
 5 ὥς σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας Λύκος
 εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται.
 τίνων δ' ἀμοιβὰς ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς
 σώσας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι δεῖ, γέρον,
 ἥ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς ἥ συμμαχῶν,
 10 ἔα· τί νεκρῶν τῶνδε πληθύνει πέδον;
 οὗ που λελειμμαι καὶ νεωτέρων κακῶν
 ὕστερος ἀφίγμαι; τίς τὰδ' ἔκτεινεν τέκνα;
 τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὀρῶ συνάορον;
 οὐ γὰρ δορός γε παῖδες ἴστανται πέλας,
 15 ἄλλ' ἄλλο τοί που καινὸν εὐρίσκω κακόν.

HERCULES FURENS, 1163-1177.

83.

Tiresias had declared that Menoeceus, Creon's son, must be sacrificed over the dragon's den in order to secure the safety of Thebes. Menoeceus devotes himself to death.

MENOIKEΤΣ.

- Αἰσχροὺν γάρ· οἱ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι
 οὐκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι
 στάντες παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν,
 πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὕπερ,
 5 ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προδοὺς
 πόλιν τ' ἐμαντοῦ δειλὸς ὥς ἔξω χθονὸς
 ἄπειμ'· ὅπου δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι.
 μὰ τὸν μετ' ἄστρων Ζῆν' Ἄρη τε φοῖνιον,
 ὃς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίης ποτὲ
 10 σπαρτοὺς ἀνακτας τῇσδε γῆς ἰδρύσατο.
 ἀλλ' εἶμι καὶ στὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων
 σφάξας ἐμαντὸν σηκὸν εἰς μελαμβαθῇ
 δράκοντος, ἔνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
 ἐλευθερώσω γαῖαν· εἴρηται λόγος.
 15 στείχω δέ, θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχροὺν πόλει
 δώσω, νόσου δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.

84.

Orestes relates how, having slain his mother, he was pursued by the Furies and came to Athens to be tried before the court of the Areopagus. The citizens would not hold converse with him, regarding him as one polluted.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- Λέγοιμ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἶδε μοι πολλῶν πόνων.
 ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ' ἃ σιγῶμεν κακὰ
 εἰς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ἑρινύων
 ἡλαννόμεσθα φυγάδες, ἔστ' ἐμὸν πόδα
 5 εἰς τὰς Ἀθήνας δῆτ' ἔπεμψε Λοξίας,
 δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀωνύμοις θεαῖς.
 ἔστιν γὰρ ὅσῖα ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτὲ
 Ζεὺς εἷσατ' ἔκ του δὴ χερῶν μιάσματος.
 ἐλθὼν δ' ἐκείσε, πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων
 10 ἐκὼν ἐδέξαθ', ὥς θεοῖς στυγούμενον·
 οἱ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
 παρέσχον, οἴκων ὄντες ἐν ταύτῳ στέγει,
 σιγῇ δ' ἐτεκτῆναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
 δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτοῦ δίχα,
 15 εἰς δ' ἄγγος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίου
 μέτρημα πληρώσαντες εἶχον ἡδονήν.

85.

Electra tells Orestes, whom she does not recognize, of the hardships of her present lot.

ΧΟΡΟΣ.

Κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω.
 πρόσω γὰρ ἄστεως οὔσα τὰν πόλει κακὰ
 οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κἀγὼ μαθεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

λέγοιμ' ἄν, εἰ χρή· χρή δὲ πρὸς φίλον λέγειν
 5 τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς κἀμοῦ πατρός.
 ἐπεὶ δὲ κινεῖς μῦθον, ἱκετεύω, ξένε,
 ἄγγελλ' Ὀρέστη τὰμὰ καὶ κείνον κακά,
 πρῶτον μὲν οἷοις ἐν πέπλοις στολίζομαι,
 πίνω θ' ὅσῳ βέβριθ', ὑπὸ στέγαισί τε
 10 οἷαισι ναίω βασιλικῶν ἐκ δωμάτων,
 αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
 ἢ γυμνὸν ἔξω σῶμα καὶ στερήσομαι,
 αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορουμένη.
 ἀναίνομαι δὲ γυμνὰς οὔσα παρθένους,
 15 ἀνίορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη,
 ἀναίνομαι δὲ Κάστορ', ᾧ πρὶν εἰς θεοὺς
 ἐλθεῖν ἔμ' ἐμνήστευον, οὔσαν ἐγγενῇ.

ELECTRA, 297-313.

86.

Iocasta warns Eteocles, who has refused his brother a share in the government of Thebes, to beware of ambition and to respect the law of equal rights.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

- Τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
 φιλοτιμίας, παῖ ; μὴ σύ γ' · ἄδικος ἢ θεός ·
 πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
 εἰσῆλθε καὶ ξῆλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων ·
 5 ἐφ' ἧ σὺ μαίνει. κεῖνο κάλλιον, τέκνον,
 ἰσότητα τιμᾶν, ἢ φίλους ἀεὶ φίλοις
 πόλεις τε πόλεσι συμμάχους τε συμμάχοις
 συνδεῖ · τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφν,
 τῷ πλέονι δ' ἀεὶ πολέμιον καθίσταται
 10 τοῦλασσον ἐχθρᾶς θ' ἡμέρας κατάρχεται.
 καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν
 ἰσότης ἔταξε κἀριθμὸν διώρισε,
 νυκτός τ' ἀφεγγές βλέφαρον ἡλίου τε φῶς
 ἴσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον,
 15 κοῦδέτερον αὐτῶν φθόνον ἔχει νικώμενον.
 εἶθ' ἡλῖος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς,
 σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δωμάτων ἔχων ἴσον
 καὶ τῷδ' ἀπονέμειν ; κᾶτα ποῦ 'στιν ἡ δίκη ;

87.

Teucer, on coming to Egypt, tells Helen, whom he does not recognize, why he has been exiled from Salamis.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

Ὅνομα μὲν ἡμῖν Τεῦκρος, ὃ δὲ φύσας πατὴρ
Τελαμών, Σαλαμῖς δὲ πατρὶς ἣ θρέψασά με.

ΕΛΕΝΗ.

τί δῆτα Νείλου τούσδ' ἐπιστρέφει γύας ;

ΤΕΥΚΡΟΣ.

φυγὰς πατρώας ἐξελέλαμαι χθονός.

ΕΛΕΝΗ.

5 τλήμων ἂν εἴης· τίς δέ σ' ἐκβάλλει πάτρας ;

ΤΕΥΚΡΟΣ.

Τελαμών ὃ φύσας. τίν' ἂν ἔχοις μᾶλλον φίλον ;

ΕΛΕΝΗ.

ἐκ τοῦ; τὸ γάρ τοι πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

Αἶας μ' ἀδελφὸς ὦλεσ' ἐν Τροίᾳ θανών.

ΕΛΕΝΗ.

πῶς; οὐ τί που σὺ φασγάνῳ βίον στερεῖς ;

ΤΕΤΚΡΟΣ.

10 οἰκεῖον αὐτὸν ὤλεσ' ἄλμ' ἐπὶ ξίφος.

ΕΛΕΝΗ.

μανέντ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλαίῃ τάδ' ἄν;

ΤΕΤΚΡΟΣ.

τὸν Πηλέως τω' οἶσθ' Ἀχιλλέα γόνον;

ΕΛΕΝΗ.

μνηστήρ ποθ' Ἑλένης ἦλθεν, ὥς ἀκούομεν.

ΤΕΤΚΡΟΣ.

θανὼν ὃδ' ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμαχοῖς.

ΕΛΕΝΗ.

15 καὶ δὴ τί τοῦτ' Αἴαντι γίγνεται κακόν;

ΤΕΤΚΡΟΣ.

ἄλλου λαβόντος ὅπλ' ἀπηλλάχθη βίου.

ΕΛΕΝΗ.

σὺ τοῖς ἐκείνου δῆτα πῆμασιν νοσεῖς;

ΤΕΤΚΡΟΣ.

ὁθύνεκ' αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην ὁμοῦ.

88.

Iphigenia, priestess of the temple of Artemis in the Tauric Chersonese, where the rite of human sacrifice is practised, orders two strangers who have just been captured to be brought to the altar.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

- Εἶεν. σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολών,
 τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιούμεθα.
 ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν εἰς ξένους
 γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων αἰεί,
 5 εἰς θοῦμόφυλον ἀναμετρομένη δάκρυ,
 Ἑλλήνας ἄνδρας ἡνίκ' εἰς χέρας λάβοις.
 νῦν δ' ἐξ ὀνείρων οἷσιν ἡγριώμεθα,
 δοκοῦσ' Ὀρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,
 δύσνον με λήψεσθ', οἷτινές ποθ' ἦκετε.
 10 καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές· ἦσθόμην, φίλαι·
 οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις
 αὐτοὶ κακῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εὖ.
 ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε,
 οὐ πορθμῖς, ἥτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας
 15 Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσε,
 Μενελέων θ', ἔν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην,
 τὴν ἐνθάδ' Αὔλῃ ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
 οὐ μ' ὥστε μόσχον Δαναΐδαι χειρούμενοι
 ἔσφαζον, ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ.

89.

Odysseus plans to take vengeance on the Cyclops by thrusting a red-hot stake into his eye as he lies in a drunken sleep.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἄκουε δὴ νυν ἧ ἔχω τιμωρίαν
θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγὴν.

ΧΟΡΟΣ.

λέγ', ὥς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

5 ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
Κύκλωπας ἥσθεις τῷδε Βακχίου ποτῶ.

ΧΟΡΟΣ.

ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβῶν δρυμοῖσί νυν
σφάξαι μενοινᾶς ἢ πετρῶν ὤσαι κάτα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐδὲν τοιοῦτον · δόλιος ἧ ἔπιθυμία.

ΧΟΡΟΣ.

10 πῶς δαί ; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων

- ὥς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρή δοῦναι τόδε,
μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος,
15 ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
ὄν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον,
εἰς πῦρ καθήσω· καὶ θ', ὅταν κεκαυμένον
ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν εἰς μέσῃν βαλὼν
Κύκλωπος ὄψιν ὄμματ' ἐκτήξω πυρί.
20 ναυπηγίαν δ' ὥσεί τις ἀρμόζων ἀνὴρ
διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει καὶ συνανανῶ κόρας.

CYCLOPS, 441-463.

90.

Iphigenia's recognition of Orestes.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- Ἄ δ' εἶδον αὐτός, τάδε φράσω τεκμήρια·
Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρός,
ἣν χερσὶ πάλλων παρθένον Πισάτιδα
ἐκτήσαθ' Ἴπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανὼν,
5 ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,

ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλύγετον
 χθονὸς ἀπὸ πατρίδος
 Ἀργόθεν, ὦ φίλος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

10 καὶ γὰρ σε τὴν θανούσαν, ὥς δοξάζεται.
 κατὰ δὲ δάκρυα, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾶ
 τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τότ' ἔτι βρέφος ἔλιπον ἔλιπον ἀγκάλαις
 σὲ νεαρὸν τροφῷ νεαρὸν ἐν δόμοις.
 15 ὦ κρεῖσσον ἢ λόγοισιν εὐτυχοῦσά μου
 ψυχά, θαυμάτων πέρα καὶ λόγου
 πρόσσω τάδ' ἐπέβα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλαι.
 20 δέδοικα δ' ἐκ χερῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
 ἀμπτάμενος φύγῃ.
 ὦ Κυκλωπίδες ἐστίαι, ὦ πατρίς,
 Μυκῆνα φίλα,
 χάριν ἔχω ζόας, χάριν ἔχω τροφᾶς,
 25 ὅτι μοι συνομαίμονα
 τόνδε δόμοισιν ἐξεθρέψω φάος.

SOPHOCLES.

91.

Chrysothemis tells her sister Electra the joyful news that Orestes has returned.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

Πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾶς ἐμέ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἦ μέμνηας, ὦ τάλαινα, καπὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι καπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾶς;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

5 μὰ τὴν πατρίαν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκείνον ὥς παρόντα νῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδ' εἰσακούσας ὦδε πιστεύεις ἄγαν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κούκ ἄλλου σαφῇ
10 σημεῖ ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.

92.

The last words of Ajax before he falls upon his sword.

ΑΙΑΣ.

ὦ Θάνατε, Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεισαι μολών·
 καίτοι σὲ μὲν καὶ κεῖ προσαυδήσω ξυνών.
 σὲ δ', ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσενέπω
 5 πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὖθις ὕστερον.
 ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
 Σαλαμῖνος, ὦ πατρῶον ἐστίας βάθρον,
 κλειναί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
 κρήναί τε ποταμοί θ' οἶδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
 10 πεδία προσαυδῶ, χαίρειτ', ὦ τροφῆς ἐμοί·
 τοῦθ' ὑμῖν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ·
 τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἑλιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.

AJAX, 854-865.

93.

Oedipus curses his son Polynices.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε καπάτωρ ἐμοῦ,
 κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
 ἄς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου
 δόρει κρατῆσαι μήτε νοστήσαι ποτε
 5 τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ

θανεῖν κτανεῖν θ' ὕφ' οὐπερ ἐξελήλασαι.
 τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
 στυγνὸν πατρῶον ἔρεβος, ὥς σ' ἀποικίση,
 καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη
 10 τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
 καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, ἀξάγγελλ' ἰὼν
 καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαντοῦ θ' ἅμα
 πιστοῖσι συμμαχοῖσιν, οὐνεκ' Οἰδίπους
 τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα.

OEDIPUS COLONEUS, 1383-1396.

94.

Chrysothemis finds at the grave of Agamemnon a lock of hair freshly severed, which suggests to her the familiar image of her brother.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

Καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
 ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
 πηγὰς γάλακτος καὶ περιστεφῇ κύκλῳ
 5 πάντων ὅσ' ἔστιν ἀνθέων θήκην πατρός.
 ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
 μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτη βροτῶν.
 ὥς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἔδερχόμην τόπον,
 τύμβου προσεῖρπον ἄσσον· ἐσχάτης δ' ὁρῶ
 10 πυρᾶς νεωρῇ βόστρυχον τετμημένον·

κεῦθ' ὅς τάλαιν' ὥς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
 ψυχῇ σύνηθες ὄμμα, φιλάτου βροτῶν
 πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὄραν τεκμήριον·
 καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφηνῶ μὲν οὐ,
 15 χαρὰ δὲ πῖμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.

ELECTRA, 892-906.

95.

With a cry of despair Iocasta rushes within the palace.
 Oedipus is sternly resolved to learn at any cost the secret of
 his birth.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

Ἰοῦ ἰοῦ, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
 μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὐποθ' ὕστερον.

ΧΟΡΟΣ.

τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
 ἄξασα λύπης ἢ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
 5 μὴ ἔκ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά.

ΟΙΔΙΠΟΣ.

ὁποῖα χρήζει ῥηγνύτω· τοῦμὸν δ' ἐγώ,
 κεῖ σμικρόν ἐστι, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
 αὐτὴ δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὥς γυνὴ μέγα,
 τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
 10 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων

τῆς εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
 τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
 μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
 τοιόσδε δ' ἐκφῦς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
 15 ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοῦμὸν γένος.

OEDIPUS TYRANNUS, 1071-1085.

96.

Ajax, still possessed by his madness, boasts to Athena that he has slain the Atridae and taken Odysseus captive.

ΑΙΑΣ.

᾽Ω χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
 ὥς εὖ παρέστης· καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
 στέψω λαφύροις τῇσδε τῆς ἄγρας χάρι.

ΑΘΗΝΑ.

καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
 5 ἔβαιψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῶ;

ΑΙΑΣ.

κόμπος πάρεστι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.

ΑΘΗΝΑ.

ἦ καὶ πρὸς Ἀτρεΐδαισιν ἤχμασας χέρα;

ΑΙΑΣ.

ὥστ' οὐ ποτ' Αἴανθ' οἶδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.

ΑΘΗΝΑ.

τεθναῖσιν ἄνδρες, ὥς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.

ΑΙΑΣ.

10 θανόντες ἤδη τᾶμ' ἀφαιρείσθων ὄπλα.

ΑΘΗΝΑ.

εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τύχης ἔστηκεν ; ἦ πέφενγέ σε ;

ΑΙΑΣ.

ἦ τοῦπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου ;

ΑΘΗΝΑ.

ἐγώγ' · Ὀδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.

ΑΙΑΣ.

15 ἥδιστος, ᾧ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω
θακεῖ · θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω.

AJAX, 91-106.

97.

Tiresias, in words of awful import, prophesies to Oedipus his doom.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Εἰπὼν ἄπειμ' ᾧ οὐνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον · οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι · τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι

- ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον
 5 τὸν Λαίειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
 ξένος λόγῳ μέτοικος, εἴτα δ' ἐγγενὴς
 φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ' ἡσθήσεται
 τῇ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
 καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἔπι
 10 σκῆπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
 φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνὼν
 ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, κάξ' ἧς ἔφυ
 γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
 ὁμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν
 15 εἶσω λογίζου· κἂν λάβῃς ἔψευσμένον,
 φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.

OEDIPUS TYRANNUS, 447-462.

98.

Creon implores his son to come forth from the vaulted tomb where lies the dead body of Antigone. Haemon first turns upon his father, and then slays himself.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- Ὁ δ' ὥς ὁρᾷ σφε, στυγνὸν οἰμῶξας ἔσω
 χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀνακωκύσας καλεῖ.
 ὦ τλήμον, οἷον ἔργον εἰργασαι· τίνα
 νοῦν ἔσχεις; ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
 5 ἔξελθε, τέκνον, ἰκέσιός σε λίσσομαι.

- τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
 πτύσας προσώπῳ κοῦδέν ἀντειπών, ξίφους
 ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὀρμωμένου
 πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ'· εἶθ' ὁ δύσμορος
 10 αὐτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθεὶς
 ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος· ἐς δ' ὕγρον
 ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένω προσπτύσσεται·
 καὶ φυσιῶν ὀξείαν ἐκβάλλει ῥοήν
 λευκῇ παρειᾷ φοιῷ σταλάγματος.
 15 κείται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
 τέλη λαχὼν δειλαιοῖς ἐν γ' Ἰαίδου δόμοις,
 δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν,
 ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.

ANTIGONE, 1226-1243.

99.

Oedipus may remain where he is, or come with Theseus, as he will. If he remains, he need have no fear of his foes. The elders of Colonus will protect him.

ΘΗΣΕΥΣ.

Εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ νιν
 τάξω φυλάσσειν· εἰ δ' ἐμοῦ στείχειν μέτα
 τόδ' ἡδύ, τούτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι
 κρίναντι χρῆσθαι· τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

5 ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί δῆτα χρήζεις ; ἦ δόμους στείχειν ἐμούς ;

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

εἴ μοι θέμις γ' ἦν. ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὅδε —

ΘΗΣΕΥΣ.

ἐν ᾧ τί πράξεις ; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.

ΘΗΣΕΥΣ.

10 μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

εἰ σοί γ' ἄπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.

ΘΗΣΕΥΣ.

θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὐ σε μὴ προδῶ.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὥς κακὸν πιστώσομαι.

ΘΗΣΕΥΣ.

οὐκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

15 πῶς οὖν ποιήσεις ;

ΘΗΣΕΥΣ.

τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει ;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἤξουσιν ἄνδρες —

ΘΗΣΕΥΣ.

ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὄρα με λείπων —

ΘΗΣΕΥΣ.

μὴ δίδασχ' ἂν χρὴ με δρᾶν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὀκνοῦντ' ἀνάγκη —

ΘΗΣΕΥΣ.

τοῦμόν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ.

OEDIPUS COLONEUS, 638-655.

100.

Clytemnestra meets her death within the palace, at the hands of Orestes.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Αἰαῖ.

ἰὼ στέγαι

φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

βοᾷ τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι ;

ΟΡΟΣ.

5 ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φρίξαι.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἴμοι τάλαιν'. Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν.
ὦ τέκνον τέκνον,

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
ὦκτείρεθ' οὗτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.

ΧΟΡΟΣ.

10 ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
μοῖρα καθαμερία φθίνει φθίνει.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦμοι πέπληγμαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

παῖσον, εἰ σθενεῖς, διπλῆν.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦμοι μάλ' αὖθις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ γ' ὁμοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γὰρ ὑπαὶ κείμενοι.
 15 παλὶρρυτον γὰρ αἶμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων
 οἱ πάλαι θανόντες.

ELECTRA, 1404-1421.

ΙΟΙ.

Oedipus recounts, with rising passion, the main events of his ill-starred life.

ΟΙΔΙΠΟΣ.

Ἴὼ Κιθαιρώ, τί μ' ἐδέχου ; τί μ' οὐ λαβὼν
 ἔκτεινας εὐθύς, ὥς ἔδειξα μήποτε
 ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἢ γεγώς ;
 ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
 5 λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἄρά με
 κάλλος κακῶν ὑπουλον ἐξεθρέψατε.
 νῦν γὰρ κακός τ' ὦν κακ κακῶν εὐρίσκομαι.
 ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
 δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
 10 αἱ τοῦμόν αἶμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο

ἐπίετε πατρός, ἄρά μου μέμνησθε τι,
οἷ' ἔργα δράσας ὑμῖν εἶτα δεῦρ' ἰὼν
ὁποῖ' ἔπρασσον αὖθις ; ὦ γάμοι γάμοι,
ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
15 ἀνείτε ταῦτ' ὃν σπέρμα, κάπεδείξατε
πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἶμ' ἐμφύλιον,
νύμφας γυναῖκας μητέρας τε, χῶπόσα
αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.

OEDIPUS TYRANNUS, 1391-1408.

102.

Neoptolemus, clambering among the rocks, describes the cave of Philoctetes.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

*Ἀναξ' Ὀδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις.
δοκῶ γὰρ οἶον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν ; οὐ γὰρ ἐννοῶ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τόδ' ἐξύπερθε, καὶ στίβον γ' οὐδεὶς κτύπος.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

5 ὄρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρῇ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή ;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

στιπτή γε φυλλὰς ὥς ἐναυλίζοντί τῳ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοῦδέν ἐσθ' ὑπόστεγον ;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

10 αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινος
τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ ὁμοῦ τάδε.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ιοῦν ἰού· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται
ράκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

15 ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς,
κᾶστ' οὐχ ἐκάς πον. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαιᾷ κηρὶ προσβαίῃ μακράν ;
ἀλλ' ἢ ᾗ πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν,
ἢ φύλλον εἴ τι νῶδυνον κάτοιδ' εἴ πον.

103.

"Remember, Antigone, the evil fate of our family. We two are left alone, and are but women, and must yield to the authority of Creon."

ΙΣΜΗΝΗ.

Οἷμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατήρ
ὥς νῶν ἀπεχθὴς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο,
πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῶ χερί·

5 ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
τρίτον δ' ἀδελφῶ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
αὐτοκτονοῦντε, τὼ τάλαιπώρῳ, μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν.

10 νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νῶ λειψιμμένα σκόπει
ὄσῳ κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμου βία
ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν.
ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μέν, γυναῖχ' ὅτι
ἔφνυμεν, ὥς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα·

15 ἔπειτα δ' οὐνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
καὶ ταῦτ' ἀκούειν κατὶ τῶνδ' ἀλγίονα.
ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὥς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ

20 περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

104.

Deianira despatches the poisoned shirt to Heracles, strictly enjoining him to be the first to wear it on some day of sacrifice; and she sends him a seal as a token.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

- Ἄλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα,
 ἕως σὺ ταῖς ἔσθωθεν ἡγορῶ ξέναις,
 ὅπως φέρῃς μοι τόνδε γ' εὐνφῇ πέπλον,
 δώρημ' ἐκείνῳ τάνδρ' ἰ τῆς ἐμῆς χερός.
 5 διδοὺς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
 κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῖ,
 μηδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου
 μήθ' ἔρκος ἱερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
 πρὶν κείνος αὐτὸν φανερὸν ἐμφανῆς σταθεῖς
 10 δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῳ.
 οὕτω γὰρ ἡγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
 ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι, πανδίκως
 στελεῖν χιτῶνι τῷδε, καὶ φανεῖν θεοῖς
 θυτήρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
 15 καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κείνος εὐμαθὲς
 σφραγίδος ἔρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται.
 ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
 τὸ μὴ πιθυμεῖν πομπὸς ὧν περισσὰ δρᾶν·
 ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
 20 κάμου ξυνελθοῦς' ἐξ ἀπλῆς διπλῇ φανῇ.

105.

Creon's proclamation, forbidding the burial of Polynices, was powerless to induce Antigone to transgress the eternal laws of God. Death she can face; but to have neglected a sacred duty would have brought her sorrow.

ANTIGONH.

- Οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὤρισεν νόμους·
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ὥομην τὰ σὰ
5 κηρύγμαθ' ὥστ' ἄγραπτα κασφαλῇ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν.
οὐ γάρ τι νῦν γε καχθές, ἀλλ' αἰεί ποτε
ζῇ ταῦτα, κοῦδεῖς οἶδεν ἐξ ὅτου 'φάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
10 φρόνημα δείσας, ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν· θανουμένη γὰρ ἐξήδη· τί δ' οὔ;
κεῖ μὴ σὺ προῦκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὥς ἐγὼ κακοῖς
15 ζῇ, πῶς ὄδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν
παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἂν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἐσχόμην νέκυν,
κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.

20 σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μῶρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω.

ANTIGONE, 450-470.

106.

Tecmessa's account of the madness of Ajax.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

Ἄπαν μαθήσει τοῦργον, ὥς κοινωνὸς ὢν.
κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἡνίχ' ἔσπεροι
λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον, ἄμφηκες λαβῶν
ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἔρπειν κενάς.

5 καὶ γὰρ ὑπιπλήσσω καὶ λέγω, τί χρῆμα δρᾶς,
Αἴας; τί τήνδ' ἄκλητος οὐθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς ἀφορμᾶς πείραν οὔτε τοῦ κλύων
σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὐδαι στρατός.
ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαῖ', αἰὲ δ' ὑμνούμενα.

10 γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴν φέρει.
καὶ γὰρ μαθοῦς' ἔληξ', ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας.
ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὐκερών τ' ἄγραν.

15 καὶ τοὺς μὲν ἡνυχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
ἔσφαζε κάρραχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
ἡκίζεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πίτνων.
τέλος δ' ὑπάξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινὶ

λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,
 20 τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεῖς γέλων πολύν,
 ὄσσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών.

AJAX, 284-304.

107.

Heracles, in pain from the poison of the Centaur, lays his commands on his son Hyllus.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
 φανείης ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
 ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
 πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
 5 ἀλλ' ὅστις Ἄιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
 ὃδ' οὖν ὁ θῆρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
 πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
 φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
 μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα,
 10 ἅ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
 Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
 πρὸς τῆς πατρώας καὶ πολυγλώσσου δρυός,
 ἧ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
 ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ
 15 λύσιν τελεῖσθαι· καδόκουν πράξειν καλῶς.
 τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.

τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
 δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρῃ σύμμαχον,
 20 καὶ μὴ ἵπμεῖναι τοῦμὸν ὀξῦναι στόμα,
 ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
 κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

TRACHINIAE, 1157-1178.

108.

Neoptolemus, as well as Philoctetes, has cause for hating the Atridae.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔοικα καγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
 ξένοις ἐπιοικτεῖρην σε, Ποίαντος τέκνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἐγὼ δὲ καὐτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
 ὥς εἶσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχὼν κακῶν
 5 ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἦ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροισι ἔχεις
 ἔγκλημ' Ἀτρείδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθῶν ;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε,

ἴν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν ἢ Σπάρτη θ' ὅτι
 10 χῆ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

εὖ γ', ὦ τέκνον· τίνος γὰρ ὦδε τὸν μέγαν
 χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὦ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ,
 ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολῶν.
 15 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν —

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἴμοι· φράσῃς μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
 πρῶτον τόδ'· ἧ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὕπο,
 τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμεῖς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

20 ἄλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανὼν τε χῶ θανῶν.
 ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
 πάθῃμ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κείνον στένω.

109.

Deianira, in jealous fear of the captive Iole, will employ the love-charm once given her by the dying Centaur Hessus.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
 ἔμὸς καλεῖται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ.
 ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
 γυναικα νοῦν ἔχουσιν· ἧ δ' ἔχω, φίλαι,
 5 λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῶν φράσω.
 ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
 θηρός, λέβητι χαλκῷ κεκρυμμένον,
 ὃ παῖς ἔτ' οὔσα τοῦ δασυστέρνου παρὰ
 Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην,
 10 ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὐήνον βροτοὺς
 μισθοῦ πόρευε χερσίν, οὔτε πομπίμοις
 κώπαις ἐρέσσω οὔτε λαίφεσιν νεώς.
 ὃς κάμέ, τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον
 ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἐσπόμην,
 15 φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ,
 ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἡὔσ' ἐγώ,
 χῶ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν
 ἦκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
 στέρνων διερροίζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θῆρ
 20 τοσοῦτον εἶπε, παῖ γέροντος Οἰνέως,

τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, εἴαν πίθῃ,
πορθμῶν, ὀθούνεχ' ὑστάτην σ' ἐπέμψ' ἐγώ.

TRACHINIAE, 550-571.

110.

To desire length of days is folly; for a long life has sorrow in store, and Death comes to all alike. Not to be born is best; the next best is soon to depart. For when youth is past, troubles come thick and fast, and last of all old age, with which all woes abide.

ΧΟΡΟΣ.

Ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρήζει τοῦ μετρίου
παρεῖς

ζῶειν, σκαιοσύναν φυλάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος
ἔσται.

ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἀμέραι κατέθεντο δὴ
λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὅπου,

5 ὅταν τις ἐς πλεον πέσῃ

τοῦ δέοντος· ὁ δ' ἐπίκουρος

ἰσοτέλεστος, Ἄϊδος ὅτε Μοῖρ' ἀνυμέναιος

ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,

θάνατος ἐς τελευτάν.

10 μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ φανῇ,
βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἦκει πολὺ δεύτερον ὥς τά-
χιστα.

ὥς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ κούφας ἀφροσύνας φέρον,
τίς πλαγὰ πολύμοχθος ἔξω, τίς οὐ καμάτων ἐνι ;
φθόνος, στάσεις, ἔρις, μάχαι

15 καὶ φόνοι · τό τε κατάμεμπτον
ἐπιλέλογχε πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
γῆρας ἀφιλον, ἵνα πρόπαντα
κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.

OEDIPUS COLONEUS, 1211-1238.

ARISTOPHANES.

III.

Trygaeus reveals to Hermes a terrible plot against the gods :
the Sun and Moon are betraying Greece to the barbarians !

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὃ τοῖς θεοῖς ᾅπασιν ἐπιβουλεύεται.

ΕΡΜΗΣ.

ἴθι δὴ κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἀναπείσεις ἐμέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἡ γὰρ σελήνη χῶ πανοῦργος ἥλιος
5 ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.

ΕΡΜΗΣ.

ἵνα δὴ τί τοῦτο δρᾶτον ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅτι νῆ Δία
ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ

οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
 10 βούλονται ἂν ἡμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
 ἵνα τὰς τελετὰς αὐτοὶ λάβοιεν τῶν θεῶν.

PEACE, 403-413.

112.

"Our Poet would plead his cause with you. His enemies say that he is ill-affected to the state; but in fact he deserves your commendation, because he has taught you to be on your guard against the arts of the flatterers."

ΧΟΡΟΣ.

Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδά-
 σκαλος ἡμῶν,
 οὗπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός
 ἐστιν.
 διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις
 ταχυβούλοις,
 ὥς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυ-
 βρίξει,
 5 ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μετα-
 βούλους.
 φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῶν ὁ
 ποιητής,
 παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶ-
 σθαι,

μήθ' ἦδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαννοπο-
λίτας.

πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις
ἐξαπατῶντες

10 πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κᾶπειδὴ τοῦτό
τις εἴποι.

εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων
ἐκάθησθε.

εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν
Ἀθήνας,

ἤυρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν
περιάψας.

ACHARNIANS, 628-640.

113.

Euripides brings his father-in-law, Mnesilochus, by a weary road, to the home of the effeminate poet Agathon.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Νῆ τὸν Δί' ἠδομαί γε τουτὶ προσμαθών.
οἶόν γέ τοῦστιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς ἂν οὖν

πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροις ὅπως
5 ἔτι προσμάθοιμι χολὸς εἶναι τῷ σκέλει ;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἰδού.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νῆ τὸν Ἡρακλέα

οἶμαί γε.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

σιώπα νυν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σιωπῶ τὸ θύριον ;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄκου'.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀκούω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον ;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

10 ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει

ὁ τραγωδοποιός.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ποῖος οὗτος Ἀγάθων ;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔστιν τις Ἀγάθων —

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός ;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἀλλ' ἑτερός τις · οὐχ ἑώρακας πώποτε ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν ὁ δασυπώγων ;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἑώρακας πώποτε ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

15 μὰ τὸν Δί' οὐπω γ' ὥστε καμέ γ' εἶδέναι.

THESMOPHORIAZUSAE, 20-34.

114.

The Chorus of birds have been betrayed by their trusted leader, the Hoopoe, and make ready to attack the two old men whom he is seeking to introduce to them.

ΧΟΡΟΣ

*Εα ἔα,

προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν ·

ὃς γὰρ φίλος ἦν ὁμότροφά θ' ἡμῶν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῶν,

5 παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὅρκους ὀρνίθων·

ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
πολέμιον ἐτράφη.

10 ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῶν ἔστιν ὕστερος λόγος·
τὼ δὲ πρεσβύτερα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι νῦν δίκην
διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν.

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὥς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

αἴτιος μέντοι σὺ νῶν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ἦγες;

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔν' ἀκολουθοίης ἐμοί.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

15 ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα.

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων

κάρτα · πῶς κλαύσει γάρ, ἣν ἅπαξ γε τῷ φθαλμῷ
 ῥ' κκοπήῃς ;

BIRDS, 327-342.

115.

“ We, the Knights, celebrate the glorious deeds of our sires on land and sea ; and, being minded to follow their example, beg only that you will not make trouble, if in times of peace we keep ourselves fine.”

ΧΟΡΟΣ.

Εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
 ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
 οὔτινες πεζαῖς μάχαισιν ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
 πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν ·

- 5 οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
 ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν Ἀμυνίας ·
 εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὠμὸν ἐν μάχῃ τινί,
 τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἡρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι,
 ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἴς
 10 τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον ·
 νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
 οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
 προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχαυρίοις.
 καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν πλὴν τοσουτοῦ μόνον ·
 15 ἣν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
 μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.

KNIGHTS, 565-580.

116.

How the Poet, by banishing low devices and vulgar characters from the stage, ennobled Comedy, and raised it to a stately edifice.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι θύγατερ Διός, ὅστις
 ἄριστος
 κωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλειώτατος
 γεγένηται,
 ἄξιός ἐῖναί φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος
 ἡμῶν.
 πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων
 κατέπαυσεν
 5 ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας αἰὲ καὶ τοῖς φθερσὶν
 πολεμοῦντας,
 τοὺς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας καὶ τοὺς πεινῶν-
 τας ἐκείνους
 ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέ-
 λυσεν
 τοὺς φεύγοντας κᾶξαπατῶντας καὶ τυπτομένους
 ἐπίτηδες,
 οὓς ἐξῆγον κλάοντας αἰεὶ, καὶ τούτους οὐνεκα τουδί,
 10 ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἴτ'
 ἀνέροιτο,

ὦ κακόδαιμον τί τὸ δέρμ' ἔπαθες ; μῶν ὑστριχίς
εἰσέβαλέν σοι

εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κάδενδροτόμησε τὸ
νῶτον ;

τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύ-
ματ' ἀγεννῇ

ἔποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν καπύργωσ' οἰκοδο-
μήσας

15 ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ
ἀγοραίους,

οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυναικάς,
ἀλλ' Ἑρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις
ἐπεχείρει.

PEACE, 736-752.

117.

Good it is to moisten one's understanding with a draught
of wine when one has important business to transact.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

Κράτιστον οὖν νῶν ἀποθανεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἀλλὰ σκόπει,

ὅπως ἂν ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα ;

βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν.
 5 ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτατος.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

μὰ Δι' ἄλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
 ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδού γ' ἄκρατον. περὶ πότου γοῦν ἐστὶ σοι ;
 πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνὴρ ;

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

10 ἄληθες οὗτος ; κρουνοχυτροληραῖος εἶ.
 οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοϊαν λοιδορεῖν ;
 οἶνου γὰρ εὖροις ἂν τι πρακτικώτερον ;
 ὁρᾷς, ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι τότε
 πλουτοῦσι διαπράττουσι νικῶσιν δίκας
 15 εὐδαιμονοῦσιν ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
 ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνου χόα,
 τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.

KNIGHTS, 80-96.

118.

Dionysus, accompanied by a slave, is on his way to the lower world in search of Euripides. He knocks at the door of Heracles, whose lion's skin and club he has appropriated.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν ; ὥς κευταυρικῶς

ἐνῆλαθ' ὅστις· εἰπέ μοι τουτὶ τί ἦν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὁ παῖς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί ἔστιν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐκ ἐνεθυμήθης;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τὸ τί;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὥς σφόδρα μ' ἔδεισε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ Δία μὴ μαίνοιό γε.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

5 οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελαῶν·
καίτοι δάκνω γ' ἐμαντόν· ἀλλ' ὅμως γελῶ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὦ δαιμόνιε πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἷος τ' εἶμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων
ὀρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῶ κειμένην.

10 τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐπεβάτενον Κλεισθένει.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

κἀναυμάχησας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρεισκαίδεκα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

σφώ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

κᾶτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

15 καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἀναγιγνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶει σφόδρα.

119.

Philocleon, an old gentleman who is too fond of the law-courts, has been locked up in the house of his son Bdelycleon. The Chorus, who are Athenian dicasts habited as wasps, express their sympathy and try to get him out.

ΧΟΡΟΣ.

Τίς γάρ ἐσθ' οὐνταῦθά σ' εἶργων
καποκλήων τῇ θύρᾳ; λέξον· πρὸς εὔνους γὰρ
φράσεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὔμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὔτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.

ΧΟΡΟΣ.

5 τοῦ δ' ἔφεξιν ὧ μάταιε ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
ἦ τίνα πρόφασιν ἔχων;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἔᾗ μ' ὦνδρες δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν,
ἀλλὰ μ' εὐωχεῖν ἑτοιμός ἐσθ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν ὁ δημολογοκλέων
10 ὅδ', ὅτι λέγεις σύ τι περὶ τῶν νεῶν ἀληθές· οὐ
γὰρ ἄν

ποθ' οὔτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησεν λέγειν, εἰ μὴ
 ξυνωμότης τις ἦν.

ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
 ἥτις σε λάθρα τάνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο
 ποιήσει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ἂν οὖν εἶη ; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὥς πᾶν ἂν ἔγωγε
 ποιοίην •

15 οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περι-
 ελθεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστιν ὁπῇ δῆθ' ἦντιν' ἂν ἔνδοθεν οἶός τ' εἶης δια-
 λέξαι,

εἴτ' ἐκδύναι ῥάκεσιν κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις
 Ὀδυσσεύς ;

WASPS, 333-351.

120.

Trygaeus exhorts the Chorus, who respond with ready zeal,
 to lay hold and assist in hauling Peace out of the cave in which
 she has been concealed.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἄλλ' ὦ γεωργοὶ καὶ ἄμποροι καὶ τέκτονες
 καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι

καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἔτ' ὦ πάντες λεῶ,
 ὥς τάχιστ' ἅμα λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοι-
 νία·
 5 νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.

ΧΟΡΟΣ.

δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
 ὦ Πανέλληνες βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε,
 τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν·
 ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.
 10 πρὸς τὰδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχιτε-
 κτόνει·
 οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
 πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
 τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ σιωπήσῃςθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
 15 τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσῃς ἐνδοθεν κεκραγότες;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
 οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.

121.

"Hear me without prejudice, although I speak in comic verse. We are by ourselves (for this is the Lenaea), and may safely speak our real sentiments."

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- μή μοι φθονήσῃτ' ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
 εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
 μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
 τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.
 5 ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν δίκαια δέ.
 οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
 ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
 αὐτοὶ γάρ ἐσμεν οὐπὶ ληναίῳ τ' ἀγών,
 κοῦπω ξένοι πάρεσιν· οὔτε γὰρ φόροι
 10 ἤκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
 ἀλλ' ἐσμέν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι·
 τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
 καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν οὐπὶ Ταινάρῳ θεὸς
 15 σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
 κάμοι γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
 ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;

122.

Socrates seats Strepsiades, a dull old man whose son has involved him in debt, upon the sacred stool, and subjects him to certain ceremonies of initiation.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νὴ Δι' εἴπερ ἔστι γε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μάλιστα γε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

β κάθιζε τοῖνον ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰδοὺ κάθημαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τουτονὶ τοῖνον λαβέ

τὸν στέφανον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐπὶ τί στέφανον ; οἶμοι Σώκρατες
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
10 ἡμεῖς ποιούμεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἶτα δὴ τί κερδανῶ ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

λέγειν γενήσκει τρῖμμα κρόταλον παιπάλῃ.
ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμεί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με •
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλῃ γενήσομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ἐπα-
κούειν.
15 ὦ δέσποτ' ἀναξ ἀμέτρητ' ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν
μετέωρον,
λαμπρός τ' αἰθὴρ σεμναί τε θεαὶ νεφέλαι βροντη-
σικέραυνοι,
ἄρθητε φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μήπω μήπω γε πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ κατα-
βρεχθῶ.

τὸ δὲ μηδὲ κυνὴν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαί-
μον' ἔχοντα.

CLOUDS, 250-268.

123

The Chorus of Athenian dicasts compare themselves, in their manners and way of living, to wasps. But there are drones among them!

ΧΟΡΟΣ.

Πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὐρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερε-
στάτους.

πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἡρεθισμένον
μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον·

5 εἶτα τᾶλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.

ξυλλεγέεντες γὰρ καθ' ἑσμούς, ὥσπερ εἰ τάνθρωγνια,
οἱ μὲν ἡμῶν οὐπὲρ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἑνδεκα,
οἱ δ' ἐν ᾧδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
ξυμβεβυσμένοι πυκνὸς νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις

10 ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.

ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμέν εὐπορώτατοι.

πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κάκπορίζομεν βίον.

ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῶν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,

οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ μένοντες ἔνδον τοῦρόφου
 15 τὸν πόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωροῦμενοι.
 τοῦτο δ' ἔστ' ἀλγιστον ἡμῖν, ἣν τις ἀστράτευτος ὦν
 ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῇσδε τῆς χώρας ὑπερ
 μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λαβών.
 ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχὺ
 20 ὅστις ἂν μὴ ᾔχῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριῷβολον.

WASPS, 1102-1121.

124.

Praxagora urges the women, who have resolved to devote themselves to affairs of state, to tie on their beards and practise themselves in public speaking.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

Τούτου γέ τοίνυν τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν
 τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὐνεκα,
 ἣν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
 δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθὸν τι πράξαι τὴν πόλιν·
 5 νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.

ΓΥΝΗ Α.

καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία
 δημηγορήσει;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πολὺ μὲν οὖν ἄριστα πον.

λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
 πλείστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
 10 ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.

ΓΤΝΗ Α.

οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἢ μὴ ἔμπειρία.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγηνμεν ἐνθαδί,
 ὅπως προμελετήσωμεν ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
 οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη
 15 ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που.

ΓΤΝΗ Α.

τίς δ' ὦ μέλ' ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
 ἐγὼ δὲ θεῖσα τὸν στέφανον περιδήσομαι
 καυτὴ μεθ' ὑμῶν, ἣν τί μοι δόξη λέγειν.

ΓΤΝΗ Α.

20 δεῦρ' ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τάλαν
 ὥς καταγέλαστον τοῦτο πρᾶγμα φαίνεται.

125.

The strife of Aeschylus and Euripides in the lower world for the tragic throne, Dionysus being the judge of the contest.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα
σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λήρον, θαρρῶν τὸν κρου-
νὸν ἀφίει.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

θυμούμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ σπλάγχν'
ἀγανακτεῖ,
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκη δ'
ἀπορεῖν με,
ὅ ἀπόκριναί μοι, τίος οὐνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα
ποιητὴν ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιούμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ταῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
ἄλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους
ἀπέδειξας,
τί παθεῖν φήσεις ἄξιός εἶναι ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

10 σκέψαι τοίνυν οἷους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο
 πρῶτον,
 εἰ γενναίους καὶ τετραπῆχεις, καὶ μὴ διαδρασι-
 πολίτας,
 μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους ὥσπερ νῦν μηδὲ
 πανούργους,
 ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους
 τρυφαλείας
 καὶ πῆληκας καὶ κνημῖδας καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

15 καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ'
 ἐπιτρίψει.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ τί σὺν δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδί-
 दाξας;
 Αἰσχύλε λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέ-
 παινε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

δρᾶμα ποιήσας ἄρεως μεστόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῖον ;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

τοὺς ἔπτ' ἐπὶ Θήβας·
ὁ θεασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἡράσθη δάϊος εἶναι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

20 τοὐτὶ μὲν σοι κακὸν εἵργασται· Θηβαίους γὰρ
πεποίηκας
ἀνδρείοτέρους ἐς τὸν πόλεμον, καὶ τούτου γ' οὐνεκα
τύπτου.

FROGS, 1004-1024.

126.

"Let us strip, and set to work! The women are aiming at
a tyranny, and must be put down promptly."

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδew ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐπαποδυνώμεθ' ὦνδρες τουτωῖ τῷ πράγματι.
ἦδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ,
5 καὶ μάλιστ' ὁσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
καὶ πάννυ δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς
δεῦρο συνελληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρῳσιν δόλω

καταλαβείν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,
 ἔνθεν ἕζων ἐγώ.

10 δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
 καὶ λαλεῖν γυναικάς οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
 καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
 οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι.
 ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν ὄνδρες ἐπὶ τυραννίδι.

15 ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννέουσος', ἐπεὶ φυλάξομαι
 καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
 ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι,
 ὧδέ θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸ γάρ μοι γίγνεται
 τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραδὸς τὴν
 γνάθον.

LYSISTRATA, 614-635.

127.

In praise of Philocleon, who in his old age has turned gentleman, and of his son Bdelycleon, who has shown himself to be both filial and wise.

ΧΟΡΟΣ.

Ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας
 τὸν πρέσβυν οἱ μετέστη
 ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·
 ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν

5 ἢ μέγα τι μεταπεσεῖται
 ἐπὶ τὸ τρυφῶν καὶ μαλακόν.

- τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
 τὸ γὰρ ἀποστήναι χαλεπὸν
 φύσεος, ἣν ἔχοι τις αἰεί.
 10 καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον·
 ξυνόντες γνώμας ἐτέρων
 μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.
 πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἑμοῖ
 καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν
 15 τυχὼν ἄπεισιν διὰ τὴν
 φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν
 ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.
 οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῶ
 ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
 20 ἐπεμάνην οὐδ' ἐξέχύθην.
 τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων
 οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
 τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
 κατακομῆσαι πράγμασιν ;

WASPS, 1450-1473.

128.

On the entrance of Poverty, who is angry because a plan is afoot to restore sight to the blind Plutus, Blepsydemus takes to his heels.

ΠΕΝΙΑ.

Πενία μὲν οὖν, ἣ σφῶν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἄναξ Ἄπολλον καὶ θεοὶ ποῖ τις φύγῃ ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὗτος τί δρᾷς ; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον·
οὐ παραμενεῖς ;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἥκιστα πάντων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ μενεῖς ;
5 ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν ;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Πενία γάρ ἐστιν ὦ πονήρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

μὰ Δι' ἐγὼ μὲν οὔ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ μὴν λέγω, δεωότατον ἔργον παρὰ πολὺ
10 ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν

ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξόμεθα
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ποίοις ὄπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες ;
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν δ' ἀσπίδα
15 οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἢ μιαιρωτάτη ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι
τροπαῖον ἂν στήσαιο τῶν ταύτης τρόπων.

ΠΕΝΙΑ.

γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον ὦ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένῳ ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

20 σὺ δ' ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη τί λαιδορεῖ
ἡμῶν προσελθοῦσ' οὐδ' ὅτιοις ἀδικουμένη ;

ΠΕΝΙΑ.

οὐδὲν γὰρ ὦ πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένῳ
βλέψαι πάλιν ;

129.

Prometheus comes down from heaven to announce that the empire of Zeus is at an end. In deadly fear that Zeus and the other gods may see him, he bundles himself up in his cloak and covers himself with a sun-umbrella.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οἷμοι τάλας, ὃ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
ποῦ Πειθέταιρός ἐστ' ;

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔα τουτὶ τί ἦν ;
τίς οὐγκαλυμμός ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα ;

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μὰ Δι' ἐγὼ μὲν οὐ.
5 τίς δ' εἶ σύ ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας ;

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὀπηνίκα ; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺν τίς εἶ ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

βουλντὸς ἦ περαιτέρω ;

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἴμ' ὥς βδελύττομαί σε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννέφει ;

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

10 οἴμωζε μεγάλ'.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὔτω μὲν ἐκκαλύψομαι.

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ φίλε Προμηθεῦ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

παῦε παῦε, μὴ βόα.

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί γὰρ ἔστι ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σίγα, μὴ κάλει μου τοῦνομα ·
ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖς, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.

ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τᾶν πράγματα,
 15 τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιαδεῖον ὑπέρεχε
 ἄνωθεν, ὥς ἂν μή μ' ὀρώσιν οἱ θεοί.

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἰὸν ἰού·
 εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
 ὑπόδυθι ταχὺ δὴ κᾶτα θαρρήσας λέγε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

20 ἄκουε δὴ νυν.

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὥς ἀκούοντος λέγε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς.

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πηνὶκ' ἄττ' ἀπώλετο ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἕξ οὐπερ ὑμεῖς ὠκίσατε τὸν αέρα.
 θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
 θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο
 25 ἀνήλθεν ὥς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου.

130.

Dicaeopolis, being about to address the Chorus in behalf of the Lacedaemonians, appeals to Euripides for some of the rags of tragedy. Euripides is wheeled out upon the stage.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ὦρα ὅτιν ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
παῖ παῖ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

τίς οὗτος ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὅ πῶς ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὀρθῶς ᾧ γέρον.

ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγωδίαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
 ὅθ' ὁ δοῦλος οὕτωςι σοφῶς ὑποκρίνεται.
 10 ἐκκάλεσον αὐτόν.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅμως.
 οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
 Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
 ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί.
 Δικαιοπόλις καλῶ σ' ὁ Χολλείδης ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

15 ἀλλ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅμως.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Εὐριπίδη —

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί λέλακας ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀναβάδην ποιεῖς,
 ἐξὸν καταβάδην ; οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
 20 ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγωδίας ἔχεις,
 ἐσθῆτ' ἐλεινὴν ; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
 ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ' Εὐριπίδη,
 δός μοι ῥάκιόν τί του παλαιοῦ δράματος.
 δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·
 25 αὕτη δὲ θάνατον, ἣν κακῶς λέξω, φέρει.

ACHARNIANS, 393-417.

AESCHYLUS.

131.

The Chorus of aged Persians, at the request of Queen Atossa, tell of the land and people against whom Xerxes has made his great expedition.

ΑΤΟΣΣΑ.

Κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἰδρῦσθαι χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

τῇλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλὰ μὴν ἱμεῖρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν;

ΧΟΡΟΣ.

5 πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους
κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλούτος ἐξαρκῆς δό-
μοις;

ΧΟΡΟΣ.

ἀργύρου πηγὴ τις αὐτοῖς ἔστι, θησαυρὸς χθονός.

ΑΤΟΣΣΑ.

10 πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἶχμῃ διὰ χερῶν αὐτοῖς
πρέπει ;

ΧΟΡΟΣ.

οὐδαμῶς · ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί.

ΑΤΟΣΣΑ.

τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κάπιδεσπόζει στρατῷ ;

ΧΟΡΟΣ.

οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι.

ΑΤΟΣΣΑ.

πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας ;

ΧΟΡΟΣ.

15 ὥστε Δαρείου πολὺν τε καὶ καλὸν φθειῖραι στρατόν.

PERSÆ, 230-244.

132.

Clytemnestra informs the Argive elders of the fall of Troy.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πεύση δὲ χάρμα μείζον ἐλπίδος κλύειν ·
Πριάμου γὰρ ἡγήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς φῆς ; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιῶν οὔσαν· ἧ τορῶς λέγω ;

ΧΟΡΟΣ.

5 χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὖ γὰρ φρονούντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τί γάρ ; τὸ πιστὸν ἔστι τῶνδέ σοι τέκμαρ ;

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔστιν, τί δ' οὐχί ; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπιθῇ σέβεις ;

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

10 οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἧ σ' ἐπιάνέν τις ἄπτερος φάτις ;

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παιδὸς νέας ὥς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟΡΟΣ.

ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις ;

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

15 καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος ;

133.

Athena declares Orestes acquitted of the charge of murder on which he has been brought before the Areopagus. His joy and gratitude.

ΑΘΗΝΑ.

Ἀνὴρ ὃδ' ἐκπέφενγεν αἵματος δίκην·
ἵσον γάρ ἐστι τὰρίθμημα τῶν πάλων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Παλλάς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
γαίας πατρώας ἐστερημένον σύ τοι
5 κατ' ἄκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν
οἰκῇ πατρώοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτήρος, ὃς πατρῶον αἰδεσθεὶς μόρον
10 σφάζει με μητρὸς τάσδε συνδίκους ὀρώων.
ἐγὼ δὲ χώρα τῇδε καὶ τῷ σῶ στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὀρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
15 ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.

EUMENIDES, 752-766.

134.

Antigone declares that she will bury the dishonoured body of her brother Polynices.

ANTIGONH.

Ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω·
 ἦν μὴ τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,
 ἐγὼ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
 θάψας ἄδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
 5 ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει·
 δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχχνον, οὗ πεφύκαμεν,
 μητρὸς ταλαίνης καπὸ δυστήνου πατρός.
 τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινῶναι κακῶν,
 ψυχῇ, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
 10 τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
 λύκοι πάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
 τάφον γὰρ αὐτὴ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
 γυνή περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι
 κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος,
 15 καὐτὴ καλύψω. μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν·
 θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

ΚΗΡΤΞ.

αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.

ANTIGONH.

αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

135.

Orestes is for an instant shaken in his determination to kill his mother; but Pylades strengthens his resolution, and Orestes sternly bids Clytemnestra follow him to the dead body of Aegisthus.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδη, τί δράσω ; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν ;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα ;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

5 κρίνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἔπον, πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρεῖσσον' ἡγήσω πατρός.
τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δὲ χρῆν φιλεῖν στυγεῖς.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

10 ἐγώ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατροκτονούσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί ;

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀράς, τέκνον ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

15 τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυξένους.

CHOROPHOROS, 890-914.

136.

Orestes, at the command of Athena, makes known his land and race, and confesses that, in revenge for the death of Agamemnon, he slew his mother.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Γένος δὲ τοῦμὸν ὥς ἔχει πεύσῃ τάχα.

Ἄργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,

Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἀρμόστορα,

ξὺν ᾧ σὺν Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν

5 ἔθηκας. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολὼν

ἐς οἶκον, ἀλλὰ νιν κελαινόφρων ἐμῇ

μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν

κρύψας, ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.

καγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,

10 ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,

ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδία,
εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
15 σὺ δ', εἰ δικαίως εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.

EUMENIDES, 454-460.

137.

The Chorus of Nymphs sympathize with Prometheus, who has just told them how he rescued mortals from the thunderbolts of Zeus, and question him about his further benefactions to man.

ΧΟΡΟΣ.

Σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος
ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ
μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
ἔχρηζον εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

5 καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ πού τι προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ ποῖον εὐρὼν τῇσδε φάρμακον νόσου ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατώκισα.

ΧΟΡΟΣ.

10 μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἔδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγὼ σφιν ὤπασα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

ΧΟΡΟΣ.

τοιοῖσδε δὴ σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν —

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

15 αἰκίζεταιί τε κούδαμῃ χαλᾷ κακῶν.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμεμον ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

138.

The morning of Salamis.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- Ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο
καὶ νύξ ἐπῆει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς δ' ὅπλων ἐπιστάτης.
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὸς μακρᾶς,
5 πλέουσι δ' ὥς ἕκαστος ἦν τεταγμένος.
καὶ πάννυχτοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών.
καὶ νύξ ἐχώρει, κοῦ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο ·
10 ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγῆς ἰδεῖν,
πρῶτον μὲν ἡχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
μολπηδὸν ἠυφήμησεν, ὄρθιον δ' ἄμα
ἀντηγάλαξε νησιώτιδος πέτρας
15 ἡχώ · φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν · οὐ γὰρ ὥς φυγῇ
παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
ἀλλ' ἐς μάχην ὀρμῶντες εὐφύχῳ θράσει.

139.

Electra, being about to pour libations at her father's tomb, asks her handmaidens what her prayer should be.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- Δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
 ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
 πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
 τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδεῖους χοὰς
 5 πῶς εὐφρον' εἶπω, πῶς κατεύξωμαι πατρί;
 πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
 γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
 τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ
 χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
 10 ἢ τοῦτο φάσκω τοῦπος, ὥς νόμος βροτοῖς
 ἔστ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
 στέφῃ, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
 ἢ σίγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
 πατήρ, τάδ' ἐκχέασα, γάποτον χύσιν,
 15 στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν
 δικοῦσα τεύχος ἀστροφόοισιν ὄμμασιν;
 τῆσδ' ἔστε βουλῆς, ὦ φίλοι, μεταίτιαι·
 κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.

CHOEPHOROE, 84-101.

140.

The prayer of Electra at her father's tomb.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- Κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
 ἄρηξον, Ἑρμῇ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ
 τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
 εὐχάς, πατρώων αἱμάτων ἐπισκόπους,
 5 καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται
 θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
 καγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς
 λέγω καλοῦσα πατέρ', ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ
 φίλον τ' Ὀρέστην πῶς ἀνάξομεν δόμοις.
 10 πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
 πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
 Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
 καγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
 φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως
 15 ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
 ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
 κατεύχομαί σοι, καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·
 αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ
 μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.

141.

Prometheus tells how, when the Titans refused to abandon force and resort to cunning, he had himself sided with Zeus.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου
 στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
 οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,
 ὥς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοῦμπαλιν
 5 σπεύδοντες ὥς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν,
 ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶστα βουλευῶν πιθεῖν
 Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
 οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
 ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
 10 ᾤοντ' ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.
 ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις
 καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
 τὸ μέλλον ἦ κραινοίτο προντεθεσπίζει,
 ὥς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
 15 χρεῖη, δόλω δὲ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.
 τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου
 οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
 κράτιστα δὴ μοι τῶν παρεστώτων τότε
 ἐφαίνεται εἶναι προσλαβόντι μητέρα
 20 ἐκόνθ' ἐκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.

142.

Prometheus declares his identity to Io, who begs him to reveal to her the end of her wanderings.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρήζεις μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ,
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα·
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρᾱς Προμηθεά.

ΙΩ.

5 ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
τλήμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἄρμοι πέπανμαι τοὺς ἐμοὺς θρηγῶν πόνους.

ΙΩ.

οὐκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

λέγ' ἦντιν' αἰτῇ· πᾶν γὰρ οὖν πύθοιό μου.

ΙΩ.

10 σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὥχμασεν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἑφαίστου δὲ χεῖρ.

ΙΩ.

ποιναὺς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοσοῦτον ἄρκῳ σοι σαφηνίσαι μόνον.

ΙΩ.

καὶ πρὸς γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
15 δειῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

ΙΩ.

μήτοι με κρύψης τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδε τοῦ δωρήματος.

ΙΩ.

τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

20 φθόνος μὲν οὐδεῖς, σὰς δ' ὀκνῶ θρᾶξαι φρένας.

ΙΩ.

μή μου προκήδου μᾶσσον ὦν ἐμοὶ γλυκύ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λεγέιν· ἄκουε δῆ.

143.

The arrival of Agamemnon's Herald at Argos.

ΚΗΡΤΣ.

- Ἴὼ πατρῶον οὔδας Ἀργείας χθονός,
 δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
 πολλῶν ῥαγισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών·
 οὐ γάρ ποτ' ἠὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
 5 θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
 νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
 ὕπατός τε χώρας Ζεὺς ὁ Πύθιος τ' ἄναξ,
 τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
 ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
 10 νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
 ἄναξ Ἀπολλων. τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
 πάντας προσανδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
 Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
 ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
 15 στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
 ἰὼ μελαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
 σεμνοὶ τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
 εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασι
 δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
 20 ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
 καὶ τοῖσδ' ἅπασιν κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.

144.

Oceanus advises moderation and submission, and promises his help to Prometheus.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

‘Ορῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῶστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.

- 5 εἰ δ’ ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ρίψεις, τάχ’ ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ’, ὦ ταλαίπωρ’, ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
10 ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ’ ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰπίχειρα γίγνεται.
σὺ δ’ οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ’ εἵκεις κακοῖς,
15 πρὸς τοῖς παροῦσι δ’ ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οὐκ οὐν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
τραχὺς μοναρχος οὐδ’ ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἴμι καὶ πειράσομαι
20 εἰ δὴ δύνωμαι τῶνδ’ ἐκλῦσαι πόνων·
σὺ δ’ ἡσύχαζε μῆδ’ ἄγαν λαβροστόμει.

145.

Danaus advises his daughters to address the King of Argos, whom he sees approaching in the distance, as suppliants.

ΔΑΝΑΟΣ.

- Παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἤκετε
 πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
 καὶ τὰπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
 αἰνῷ φυλάξαι τὰμ' ἔπη δελτουμένας.
- 5 ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἀγγελον στρατοῦ,
 σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
 ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσοόν
 λεύσσω, ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι·
 τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
- 10 ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.
 ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθηγμένος
 ὦμῃ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
 ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ', ὃ κόραι,
 πάγον προσίζειν τόνδ' ἀγωνίων θεῶν.
- 15 κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἄρρηκτον σάκος.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
 ἱκετηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διός,
 σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
 αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ ζαχρεῖ ἔπη
- 20 ξένους ἀμείβεσθ', ὥς ἐπήλυδας πρέπει,
 τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγᾶς.

146.

The night before Salamis. The King falls into the snare of Themistocles.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἄρχῃ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν φράσον·
 τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἑλληνες, μάχης,
 ἢ παῖς ἐμός, πλήθει καταυχήσας νεῶν ;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἦρξεν μέν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
 5 φανεῖς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
 ἀνὴρ γὰρ Ἑλλῆν ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
 ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
 ὥς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἴζεται κνέφας,
 Ἑλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασι
 10 ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
 δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκωσοίατο.
 ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεῖς δόλον
 Ἑλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
 πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχους λόγον,
 15 εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτίσῃ ἥλιος χθόνα
 λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
 τάξαι νεῶν στῆφος μὲν ἐν στοίχοις τρισίν,
 ἑκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἀλινρόθους,
 ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ·
 20 ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἑλληνες κακόν,

ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὐρόντες τινά,
 πᾶσιν στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.

PERSAE, 350-371.

147.

Orestes communicates to the Chorus and to Electra his plan for gaining admission to the palace in order to take vengeance on Aegisthus and Clytemnestra.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- Ἄπλοῦς ὁ μῦθος · τήνδε μὲν στείχειν ἔσω.
 αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς,
 ὥς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον
 δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιw ἐν ταύτῳ βρόχῳ
 5 θανόντες, ἧ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
 ἄναξ Ἄπόλλων, μάντις ἀψευδῆς τὸ πρίν.
 ξένῳ γὰρ εἰκώς, παντελῇ σάγην ἔχων,
 ἦξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἐρκείους πύλας
 Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορυξένος δόμων.
 10 ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησιίδα,
 γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένῳ.
 καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
 δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς ·
 μενοῦμεν οὕτως ὥστ' ἐπεικάξειν τινὰ
 15 δόμους παραστείχοντα ταὶ τὰδ' ἐννέπειν ·
 τί δὴ πύλαισι τὸν ἰκέτην ἀπείργεται

Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών ;
 εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὼν ἑρκείων πυλῶν
 κακείνων ἐν θρόνοισιν εὐρήσω πατρός,
 20 ἦ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
 ἀρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,
 πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν · ποδαπὸς ὁ ξένος ; νεκρὸν
 θήσω ποδώκει περιβαλὼν χαλκείματι.

CHOROPHOROS, 554-576.

148.

The prophetic dream of Queen Atossa.

ΑΤΟΣΣΑ.

Πολλοῖς μὲν αἰὲν νυκτέροις ὀνείρασι
 ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
 Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων ·
 ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην
 5 ὥς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι.
 ἔδοξάτην μοι δύο γυναικ' εὐείμονε,
 ἦ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἡσκημένη,
 ἦ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
 μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
 10 κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους
 ταύτου · πάτραν δ' ἔναιον ἦ μὲν Ἑλλάδα

κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἥ δὲ βάρβαρον.
 τούτῳ στάσιν τιν', ὥς ἐγὼ ᾔδοκουν ὄραν,
 τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι· παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
 15 κατεῖχε κάπρᾶννεν, ἄρμασιν δ' ὑπο
 ζεύγνυσιν αὐτὸν καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
 τίθησι. χῆ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ
 ἐν ἡνίαισί τ' εἶχεν εὐαρκτον στόμα,
 ἥ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
 20 διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βία
 ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
 πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατήρ παρίσταται
 Δαρειὸς οἰκείρων σφε· τὸν δ' ὅπως ὄρᾳ
 Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.

PERSÆ, 176-199.

149.

Eteocles hears that the righteous prophet Amphiarus besets the sixth gate of Thebes.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὐκνκλον νέμων
 πάγχαλκον ἠῦδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπὴν κύκλω.
 οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ' εἶναι θελεῖ,
 βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
 5 ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευματα.

τούτῳ σοφούς τε κάγαθούς ἀντηρέτας
πέμπειν ἐπαινῶ · δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

- φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστάτοις.
10 ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος ·
ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
ἦ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ
ναῦταισι θερμοῖς καὶ πανουργία τινὶ
15 ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
ἦ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὦν
ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι
ταῦτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
πληγεῖς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ ὀδάμῃ.
20 οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβῆς ἀνὴρ,
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγείς
θραυσστόμοισιν ἀνδράσιν βία φρενῶν
τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν
25 Διὸς θέλοντος συγκαθελκυσθήσεται.

150.

The Ghost of Darius asks the Chorus of Elders and Queen Atossa what new disaster has befallen the Persians.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ πιστὰ πιστῶν ἡλικές θ' ἡβης ἐμῆς
 Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον ;
 στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον.
 λεύσσω δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας
 5 ταρβῶ, χοὰς δὲ πρηνεμένης ἐδεξάμην.
 ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἐστῶτες τάφου
 καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις
 οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ', ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον,
 ἄλλως τε πάντως χοῖ κατὰ χθονὸς θεοὶ
 10 λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
 ὁμῶς δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
 ἦκω· τάχυνε δ', ὥς ἄμεμπτος ᾧ χρόνον.
 τί ἐστὶ Πέρσαις νέοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν ;

ΧΟΡΟΣ.

σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
 15 σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
 σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,

μή τι μακιστήρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

ΧΟΡΟΣ.

20 δέμαι μὲν χαρίσασθαι,
δέμαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραῖα ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
25 κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πῆματ' ἂν τύχοι
βροτοῖς.
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου
κακὰ
γίγνεται θνητοῖς, ὁ μάσσω βίος ἦν ταθῇ πρόσω.

ADVERTISEMENTS.

GREEK TEXT-BOOKS.

Goodwin's Greek Grammar.

By WILLIAM W. GOODWIN, Ph.D., Eliot Professor of Greek Literature in Harvard College. Revised and Enlarged Edition. Published in December, 1879. 12mo. Half morocco. 425 pages. Mailing Price, \$1.65; Introduction, \$1.50; Allowance for old book, 50 cents.

THE object of this Grammar is to state *general principles* clearly and distinctly, with special regard to those who are preparing for college.

In the new edition many important changes have been made. The part relating to the inflection of the Verb has been entirely rewritten, and increased from fifty to one hundred pages. Part III., on the Formation of Words, has been added in this edition. Part V., on Versification, is almost entirely new, and follows to a great extent the principles of J. H. H. Schmidt's *Rhythmic and Metric*. The other parts, especially the Syntax, have been thoroughly revised, and numerous additions have been made. The Catalogue of Verbs has been greatly enlarged, and each verb is now referred to its proper class in the classification of G. Curtius, which is adopted in the Grammar itself. The sections on the Syntax of the Verb are generally condensed from the author's larger work on the Greek Moods and Tenses, to which advanced students, and especially teachers, are referred for a fuller exposition of many matters which are merely hinted at in the Elementary Grammar.

This new edition has been published also by Macmillan & Co. in London, and is commended by British authorities as "the best Greek Grammar of its size in the English language."

Martin L. D'Ooge, *Professor of Greek in the University of Michigan*: The Grammar, it seems to me, hits the exact mean between a book of reference and a bare outline. It gives results concisely and yet fully

and clearly. Its treatment of the inflection of the verb is especially skilful and clear. I know of no Greek grammar for English-speaking students that combines so many merits in so attractive a form.

White's First Lessons in Greek.

Prepared to accompany Goodwin's Greek Grammar, and designed as an Introduction either to his Greek Reader or to his *Selections from Xenophon and Herodotus*, or to the *Anabasis* of Xenophon. By JOHN WILLIAMS WHITE, Ph.D., Professor of Greek in Harvard University. 12mo. Half-morocco. x + 286 pages. Mailing Price, \$1.30; Introduction, \$1.20; Allowance for old book, 25 cents.

A SERIES of eighty lessons, with progressive Greek-English and English-Greek Exercises, taken mainly from the first four books of *Xenophon's Anabasis*. The Exercises consist wholly of complete sentences, followed by a series of Additional Exercises on Forms, and complete Vocabularies. These lessons are carefully graded, and do not follow the order of arrangement of the Grammar, but begin the study of the verb with the second lesson, and then pursue it alternately with that of the remaining parts of speech.

Alexander Kerr, *Prof. of Greek, University of Wisconsin*: The best book for beginners which I have ever examined.

E. H. Wilson, *Prin. of High School, Middletown, Conn.*: It is the best book for beginners in Greek I have ever used.

Companion of Parallel References to Hadley and

Allen's Greek Grammar.

Designed to accompany the second edition of *A Series of First Lessons in Greek*. By JOHN WILLIAMS WHITE, Ph.D. iv + 45 pages. This pamphlet accompanies all copies of *White's First Lessons in Greek* free of charge, when so ordered, and thoroughly adapts the *First Lessons in Greek* to use with Hadley & Allen's Grammar. Exact parallels have been found to almost all the references in the *Lessons*, and the new references are more than simple parallels: they are made to present the particular point or subject *fully and completely*.

Leighton's New Greek Lessons.

With references to Hadley's Greek Grammar as well as to Goodwin's New Greek Grammar. Intended as an Introduction to Xenophon's *Anabasis* or to Goodwin's Greek Reader. By R. F. LEIGHTON, Ph.D. (Lips.), formerly Principal Brooklyn High School, N.Y. 12mo. Half-morocco. 283 pages. Mailing Price, \$1.30; Introduction, \$1.20; Allowance, 25 cents.

ABOUT seventy easy and well-graded lessons, both Greek and English, introduce the pupil to the first book of Xenophon's *Anabasis*, from which the Exercises and Vocabularies are mainly selected. The amount of matter to be translated into Greek is sufficient to prepare a student for most American colleges.

COLLEGE SERIES OF GREEK AUTHORS.

EDITED BY

PROFESSOR JOHN WILLIAMS WHITE AND

PROFESSOR THOMAS D. SEYMOUR.

THIS series will include the works either entire or selected of all the Greek authors suitable to be read in American colleges. The volumes contain uniformly an Introduction, Text, Notes, Rhythmical Schemes where necessary, an Appendix including a brief bibliography and critical notes, and a full Index. In accordance with the prevailing desire of teachers, the notes are placed below the text, but to accommodate all, and, in particular, to provide for examinations, the text is printed and bound separately, and sold at the nominal price of twenty cents. In form the volumes are a square octavo. All except text editions are bound both in cloth and in paper. Large Porson type, and clear, diacritical marks emphasize distinctions and minimize the strain upon the student's eyes. As the names of the editors are a sufficient guaranty of their work, and as the volumes thus far issued have been received with uniform favor, the Publishers have thought it unnecessary to publish recommendations. See also the *Announcements*.

The Clouds of Aristophanes.

Edited on the basis of Kock's edition. By M. W. HUMPHREYS, Professor in University of Texas. Square 8vo. 252 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.35; Introduction, \$1.25. Paper, \$1.00 and 95 cents. **Text Edition:** 88 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

SINCE the place of Aristophanes in American Colleges is not definitely fixed, the Commentary is adapted to a tolerably wide range of preparation.

The Bacchantes of Euripides.

Edited on the basis of Wecklein's edition. By I. T. BECKWITH, Professor in Trinity College. Square 8vo. 146 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.15; Introduction, \$1.10. Paper, 85 cents and 80 cents. **Text Edition:** 64 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

The Protagoras of Plato.

Edited on the basis of Sauppe's edition, with additions. By Principal J. A. TOWLE, of Norfolk, Conn. Square 8vo. 175 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.35; Introduction, \$1.25. Paper: \$1.05 and 95 cents. **Text Edition:** 69 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

THE *Protagoras* is perhaps the liveliest of the dialogues of Plato.

In few dialogues is the dramatic form so skilfully maintained without being overborne by the philosophical development. By the changing scenes, the variety in the treatment of the theme, and the repeated participation of the bystanders, the representation of a scene from real life is vivaciously sustained.

Noticeable, too, is the number of vividly elaborated characters: Socrates, ever genial, ready for a contest, and toying with his opponents. Protagoras, disdainful toward the other sophists, condescending toward Socrates. Prodicus, surcharged with synonymic wisdom. Hippias, pretentious and imposing. The impetuous Alcibiades and the tranquil Critias.

Herr Geheim-Rath Sauppe is the Nestor of German philologists, and his Introduction and Commentary have been accepted as models by scholars.

The Antigone of Sophocles.

Edited on the basis of Wolff's edition. By MARTIN L. D'OOGHE, Ph.D., Professor of Greek in the University of Michigan. Square 8vo. 196 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.50; Introduction, \$1.40. Paper: \$1.20 and \$1.10. **Text Edition:** 59 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

THE Commentary has been adapted to the needs of that large number of students who begin their study of Greek tragedy with this play. The Appendix furnishes sufficient material for an intelligent appreciation of the most important problems in the textual criticism of the play. The rejected readings of Wolff are placed just under the text. The rhythmical schemes are based upon those of J. H. Heinrich Schmidt.

Thucydides, Book I.

Edited on the basis of Classen's edition. By the late CHARLES D. MORRIS, M.A. (Oxon.), Professor in the Johns Hopkins University. Square 8vo. 353 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.75; Introduction, \$1.65. Paper: \$1.45 and \$1.35. **Text Edition:** 91 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

Thucydides, Book V.

Edited on the basis of Classen's edition. By Harold North Fowler, Ph.D., Instructor in Harvard University. Square 8vo. 213 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.50; Introduction, \$1.40. Paper: \$1.20 and \$1.10. **Text Edition:** 67 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

Thucydides, Book VII.

Edited on the basis of Classen's edition. By CHARLES FORSTER SMITH, Ph.D., Professor of Greek in Vanderbilt University. Square 8vo. 202 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.50; Introduction, \$1.40. Paper: \$1.20 and \$1.10. **Text Edition:** 68 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

THE main object of these editions of Books I., V., and VII. of Thucydides is to render Classen's Commentary accessible to English-speaking students. His text has been followed with few exceptions. The greater part of his notes, both exegetical and critical, are translated in full. But all the best commentaries on Thucydides, and the literature of the subject generally, have been carefully studied to secure the best and latest results of Thucydidean research. Frequent reference is made not only to the standard grammars published in the United States, but also to the larger works of Krüger and Kühner. Each volume is provided with a full index.

Xenophon, Hellenica, Books I.-IV.

Edited on the basis of the edition of Büchsenenschütz, by IRVING J. MANATT, Ph.D., LL.D., Chancellor of the University of Nebraska. Square 8vo. 300 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.75; Introduction, \$1.65. Paper: \$1.45 and \$1.35. **Text Edition:** 138 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

THIS work, treating of an extremely interesting period of Greek history, is admirably adapted to classes in rapid reading. The Commentary deals largely with the history and antiquities of the period, but provides grammatical information and suggestion for those who desire to use this book for the review and inculcation of grammatical principles. Very full indexes are added.

MATHEMATICS.

WENTWORTH'S SERIES.

THE publishers only follow the declared sentiment of the educational public in believing that Wentworth's mathematics have proved a remarkable and unqualified success.

"The most popular text-books issued within the last decade" appears to be the verdict generally agreed upon.

The secret of their excellence, as of genuine excellence and value in everything, seems easily stated, even if not easily analyzed. All the books give evidence not only of the expert mathematician, but of the practical teacher. At every step both instructor and student find their difficulties anticipated and their needs provided for. The method aims to secure mastery of the subject, and to impart a skill that will be of far more practical service than mere comprehension of the principles. The illustrative problems are therefore as varied and ingenious as possible, besides being carefully graded and supplied in ample quantity. Clearness, directness of method, the elimination of all superfluous matter, and that economy of mental force which is nowadays so essential, are distinguishing features, and the author's work is so thorough and finished in all parts that the books are found to wear with the minimum of friction, and remain long where they have been introduced.

According to the most accurate figures that could be obtained, March 1, 1888, there were in the United States about 175 colleges and 3000 schools which use either the Algebra, the Geometry, or the Trigonometry. Probably, on the average, two of the books are to be found in each of these institutions.

In addition to their general adoption in the United States, Wentworth's Mathematics are known to be used in leading institutions in Canada, Great Britain, Turkey, Syria, India, Japan, and the Hawaiian Islands.

Teachers are invited to send for circulars giving a full description of this series.

**UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
BERKELEY**

Return to desk from which borrowed.

This book is DUE on the last date stamped below.

615 Jun '50 1

RETURN TO the circulation desk of any
University of California Library

or to the

NORTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY
Bldg. 400, Richmond Field Station
University of California
Richmond, CA 94804-4698

ALL BOOKS MAY BE RECALLED AFTER 7 DAYS

- 2-month loans may be renewed by calling
(510) 642-6753
- 1-year loans may be recharged by bringing
books to NRLF
- Renewals and recharges may be made
4 days prior to due date

DUE AS STAMPED BELOW

NOV 29 2006

